

stigma

ISSN: 2529-1769
Αρ. Φύλλου: 11
ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 2018

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΑΘΛ·Ε·ΠΟΛΙ·Σ·

ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ
ΤΟΥ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ

Τι θα βρω εδώ....

3	Editorial	44	Ιατρική
4	Απο...δράσεις	46	Ύλη όλο... Μέλη!
7	Οι e-book εκδόσεις μας	50	Συνέντευξη
8	Βιβλιοπροτάσεις	56	Φωτο...stigma
12	Επιστήμη	62	Παρουσίαση
24	Νομικά	66	Τιπούκειτος
26	Απόψεις	68	Προγραμματισμός
32	Αφιέρωμα	68	Το ήξερες αυτό...;
38	Ασπούδαχτοι της λήθης		
40	Περί Τεχνών		

Το χεράκι τους έβαλαν οι:

Αλεξόπουλος Αριστοτέλης (Διεθνολόγος)	Μανιός Κώστας (Οικονομολόγος)
Αντωνακάκης Αντώνης (Μαθηματικός)	Μεταξάς Γιώργος (Ηλεκτρολόγος Μηχανικός)
Απόστολος Πάνος (Οικονομολόγος)	Μεταξάς Μιχάλης (Βιβλιοθηκονόμος)
Βασιλείου Νικόλας (Οικονομολόγος)	Μπέη Γεωργία (Δικηγόρος)
Γιαννακάκος Γιώργος (Στρατιωτικός)	Ξηντάρας Γιάννης (Ψυχολόγος)
Δούναβης Γιώργος (Καθ. Αγγλ. Φιλολογίας)	Ρέππας Γιώργος (Καθ. Αγγλικών)
Θέσκελος (Αρθρογράφος)	Ριζόπουλος Κωνσταντίνος (Μουσικός)
Κοφινιώτη Αλεξάνδρα (Οικονομολόγος)	Σίμος Νικόλαος (Ηλεκτρολόγος Μηχανικός)
Λιναρδάτος Διονύσης (Φυσικός)	Χαϊλάζης Βασίλης (Δικηγόρος)

Γραφιστική Επιμέλεια

ΠΕΝΤΑΝΔΡΟΝ

Σελιδοποίηση/Διορθώσεις

Μιχάλης Μεταξάς

Photo by:

Κώστας Μανιός

ΕΓΓΡΑΦΗ

Κάνετε subscribe (κοινώς «εγγραφή») για να λαμβάνετε το STIGMA στο e-mail σας..!
(κάτω μέρος της αρχικής μας σελίδας)

STIGMA

ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΕΚΔΟΣΗΣ: Μ. ΜΕΤΑΞΑΣ - Ν. ΣΙΜΟΣ - Μ. ΜΕΤΑΞΑ - Β. ΧΑΪΛΑΖΗΣ

«Εκδιδόμαστε» κάθε τρίμηνο...!! Έως τότε, συντονιστείτε...

Τηλ.: 693 445 8408 • www.athlepolis.gr • e-mail: info@athlepolis.gr

www.facebook.com/athlepolis • www.facebook.com/groups/prisma.athlepolis

ISSN: 2529-1769

Αγαπητοί φίλοι και φίλες

Εικόνες που αναπαριστούν τη ροή, τη στιγμή και το αποτύπωμα του χρόνου από τη δράση του ανθρώπου, της φύσης, αλλά και συλλήψεις που ενδυναμώνουν τη διαδραστική εκείνη σχέση και την κρυφή αίσθηση ότι το μάτι οδηγεί τη σκέψη κι η σκέψη το μάτι στο τι θα δει.

Ο Χρόνος ως κινητή εικόνα της Αιωνιότητας ή ως αριθμός της κινήσεως κατά το πριν και μετά ενυπάρχει αμετάβλητος στον συνεχώς μεταβαλλόμενο τρισδιάστατο χώρο. Ως έννοια λοιπόν είναι σύμφυτος με τον άνθρωπο χωρίς παράδοξα και αυταπάτες γεμάτος από σχετικότητες και ιδανικές οπτικές απεικονίσεις. Μια τέτοια οπτική απεικόνισή του η φωτογραφία που ως μέσον έκφρασης αποδίδει την ιδέα, την έμπνευση αλλά και το τυχαίο. Η φωτογραφία λοιπόν είναι ακριβώς αυτό η ιδανική εξεικόνιση του στιγμιαίου παρόντος. Σε αυτήν καθαυτή το πριν και το μετά δεν υπάρχει, το μόνο που υπάρχει είναι το κλικ που την αιχμαλωτίζει.

Μια τέτοια έκθεση εικόνων αιχμαλωτισμένων με τα δεσμά του παρόντος, μια έκθεση που αποδίδει εντυπωσιακά χρώματα, σκιές και φως, μια τέτοια έκθεση λοιπόν είναι ο **ΧΡΟΝΟΣ: ΡΟΗ – ΣΤΙΓΜΗ – ΑΠΟΤΥΠΩΜΑ** που το Σωματείο μας παρουσιάζει στο Πολιτιστικό Κέντρο του Γέρακα από 7/12/2018 έως 31/1/2019. Μια έκθεση ανθρώπινων παρεμβάσεων στην άυλη έννοια του χρόνου.

Σας ευχόμαστε χαρούμενες γιορτές και υγεία και δημιουργικότητα το νέο έτος.

Το ΔΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ...

Ευχαριστούμε

ΑΠΟ...δράσεις

Δράσεις και αποδράσεις..!!

Γεωργία Μπέη

25.11.2018

Συμμετοχή στην απονομή βραβείων ποιήσεως της βιβλιοθήκης Σπάρτου.

Στην έδρα της Ιστορικής Εταιρίας Ελλήνων Λογοτεχνών, την Κυριακή 25 Νοεμβρίου 2018 και ώρα 12. 00 πραγματοποιήθηκε η τελετή απονομής βραβείων του 3ου Πανελλήνιου διαγωνισμού ποίησης, που διοργανώνει η βιβλιοθήκη Σπάρτου.

Μέλη του Σωματείου μας παρευρέθηκαν στην εκδήλωση η οποία από κάθε άποψη είχε μεγάλο ενδιαφέρον.

29.11.2018

Παρακολουθώντας την θεατρική παράσταση «η Παράσταση των Ηλιθίων»

Μεγάλη ήταν η προσέλευση φίλων και μελών του σωματείου μας στο θέατρο Αλκμήνη όπου παρακολουθήσαμε και φωτογράφησαμε την ξεκαρδιστική παράσταση «Η Παράσταση των Ηλιθίων». Οι ξεκαρδιστικές σκηνές, οι απίστευτες εναλλαγές, τα εκπληκτικά κουστούμια και οι απίθανοι χαρακτήρες του έργου, μας συνάρπασαν και μας αποζημίωσαν με το παραπάνω.

07.12.2018

Πραγματοποίηση εγκαινίων έκθεσης φωτογραφίας στο
Δήμο Πάλλης.

Την Παρασκευή 7 Δεκεμβρίου 2018 εγκαινιάστηκε από
τον Δήμαρχο Παλλήνης κ. Αθανάσιο Ζούτσο η έκθεση «Χρό-
νος: Ροή - Στιγμή - Αποτύπωση», που φιλοξενείται στο Πολιτι-
στικό Κέντρο του Γέρακα. Η έκθεση θα διαρκέσει από 01-12-
2018 έως 31-01-2019.

...ΣΤΙΓΜΕΣ...

...ΣΤΙΓΜΕΣ...

15.12.2018

Γιορτινές ευχές με ένα ποτό στο χέρι.

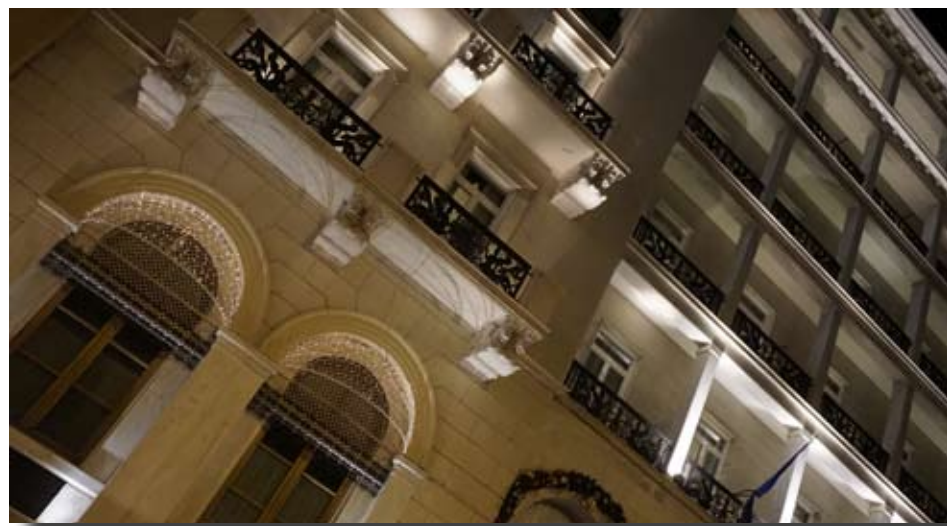
Το Σάββατο 15/12/2018 στο all day cafe-bar Roaster's τα μέλη του Σωματείου μας με μουσική, χορό, ποτό και μπόλικο κέφι ανταλλάξαν ευχές για τις γιορτινές ημέρες! Η διασκέδαση κράτησε μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες.

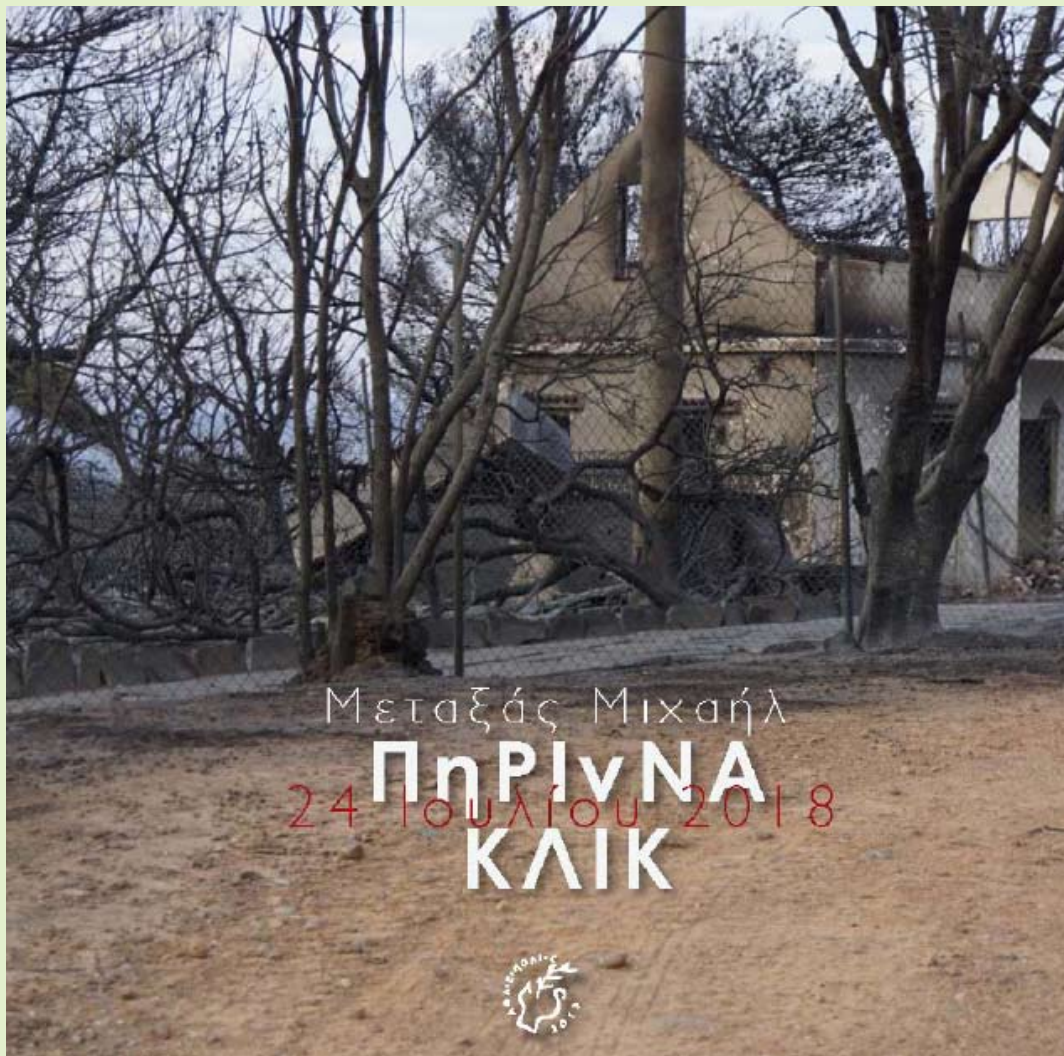

16.12.2018

Φωτοεξόρμηση στον Λυκαβηττό, αλλά και στο Κολωνάκι και την πλατεία Συντάγματος.

Την Κυριακή 16 Δεκεμβρίου 2018 μέλη του φωτογραφικού ομίλου του σωματείου μας Πρίσμα παρά το τσουχτερό κρύο και τον βροχερό καιρό φωτογράρισαν από ψηλά και από χαμηλά την γιορτινά στολισμένη Αθήνα! ■

ΠΗΡΙΝΝΑ ΚΛΙΚ

ΜΕΤΑΞΑ ΜΙΧΑΗΛ

Μια φωτογραφική αποτύπωση της τεράστιας καταστροφής που υπέστη το Μάτι το φετινό καλοκαίρι από την πυρίνη λαίλαπα. Ο πρόλογος του φωτογραφικού λευκώματος ενός λευκώματος αφιερωμένο στη μνήμη της χαμένης ανθρωπιάς είναι απόλυτα διαφωτιστικός.

"Σιωπηλοί αποτυπώναμε την δυστυχία στην αποτυχία του πολιτισμού μας, απαθανατίζοντας τον πόνο και την καταστροφή. Δεν αναζητούσαμε το έμφυχο. Δεν θέλαμε να καταγράψουμε το ανθρώπινο δράμα ή την απόγνωση. Γι' αυτό και δεν μαύρισε το βλέμμα μας, ούτε η καρδιά μας το απόγευμα αυτής της Τρίτης. Δεν νιώσαμε οίκτο. Δεν κλάψαμε, ούτε δακρύσαμε. Γιατί είμασταν αποσβολωμένοι και τριγυρνούσαμε στις απονεκρωμένες γειτονιές της πυρπολημένης πόλης

αναζητώντας με αγωνία να ανακαλύψουμε ό,τι θα μας έκανε να νοιώσουμε αγαλλίαση ή έλεος.

Όμως ούτε την αγαλλίαση ούτε το έλεος ανακαλύψαμε αφού είχαν χαθεί για πάντα σε αυτόν το τόπο στα πυρακτωμένα μέταλλα των οικοδομών και των αμαξιών, αφού είχαν ταφεί στην στάχτη και σε 'κείνο το σκοτεινό, βαρύ, ασήκωτο πέπλο άνθρακα που λες και έντυνε νύφη για το μεγαλειώδες στερνό της ταξίδι... Αλίμονο μας! Αποτυπώσαμε τις τύψεις μας σαν φευγαλέες εικόνες που αμαυρώνουν το είδος μας και συνειδητοποιήσαμε πως ο πόνος και ο θάνατος δεν αποτελούν πηγή έμπνευσης, πνοή ζωής, προκειμένου να γίνουμε καλύτεροι πολίτες γιατί ο κόσμος μας ΠΟΤΕ δεν ήταν όμορφος κι αγγελικά πλασμένος, μα τραγικά ανήθικος και ανθρώπινα χρισμένος. " ■

Επιλέγουμε
και εκδίδουμε...
www.athlepolis.gr

ΟΙ Ε-BOOK ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ
 ΠΕΝΤΑΝΔΡΟΝ

Βιβλιοπλοτάσεις

ΤΟ ΣΥΜΠΤΩΜΑ JAMES JOYCE: ΔΥΝΑΜΙΚΕΣ ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΣΚΟΤΕΙΝΟΥ ΘΑΛΑΜΟΥ

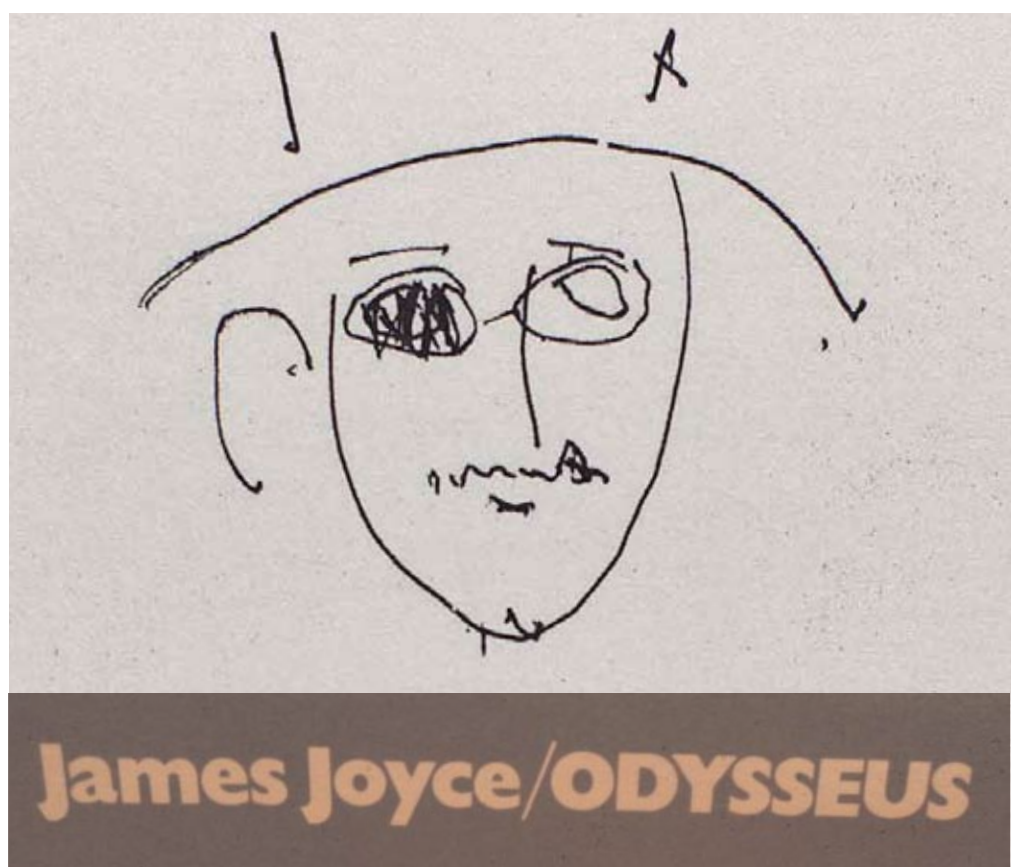
Η περίπτωση JAMES JOYCE ως παρέκταμα της λογοτεχνικής μεταφοράς και ιδιοσύστατων προσωπικών μετωνυμίων, οδηγεί αναπόφευκτο τον μελετητή, μέσα από τις ιδιοσημείες του λόγου του, στην περιπέτεια μιας οδυνηρής θεώρησης του εκφραστικού του οργάνου, ως υποφορά του φέροντος οργανισμού του προσωπικού του μύθου. Ωστόσο σε κάθε βήμα караδοκεί το φάσμα της αμηχανίας, ως προς τις σημασίες του μύθου του και ως προς τις αισθητικές παραμέτρους, που υποβάλλει η ιδιοπάθεια του «πρωταθλητισμού», που επιχειρεί στη χρήση τις γλώσσας. Εν πάση περιπτώσει όμως οι αιχμές που προβάλλουν σε κάθε περίπτωση, απέναντι στον μελετητή, είναι οι ιδιοσημείες του JOYCE, όπως καθορίζονται, «ποιούσες λόγο», σε αναφορά προς του ανακλαστικούς «προσωπικούς» του μύθους και τα ποικίλα γλωσσικά του έτυμα.

Ο μύθος του υποκρύπτει μια εκ προοιμίου καινοφανή «ασέλγεια». Ερμηνεύει, με κάθε δικαίωμα προσαρμογής στο προσωπικό σύμπτωμα, την ιστορική πραγματικότητα, ως παρέκταμα του μύθου - προσωπικού ή υπερπροσωπικού διακρατώντας δι'εαυτόν, την ευχέρεια προσαρμογής των τεκτενομένων του στο υποκειμενικό (δικό του) χρόνο.

Έτσι βλέπουμε πως αναχρονισμοί και ετεροχρονισμοί συμβάντων γνωστών, καλούνται να επικαλύψουν προσωπικά συμβάντα ή άλλοτε να προσπαθούν να εξοικειώσουν με νεοπρόφερτες προσαρμογές τους. Αποδομώντας ο JOYCE γνωστούς μύθους και δοξασίες, προβαίνει στην ανατροπή γνωστών χρησι-

κών συμβάσεων και ίδια αυτής (συμβάσεως), που θέλει όχι μόνο την αποτύπωση της μυθικής αφήγησης, αλλά και των μυθικών μορφών να αναγνωρίζονται παραχρήμα και να κάνουν άμεσα γνωστό το όνομά τους.

Απ' αυτήν την πλευρά δεν έπραξε τίποτε λιγότερο, τίποτε περισσότερο, από τους

νεότερους φιλολογικούς ερμηνευτές των μύθων. Ένα αίσθημα σχετικής ενοχής τον συνδέει μαζί τους. Ωστόσο αυτός, τόλμησε να καταδηλώσει τις μεταφορές και τις μετωνυμίες του. Δεν οχυρώθηκε πίσω από την αυθεντία κάποιας καθηγεσίας. Δεν βίωσε το μύθο και τους ήρωες του στις «ιστορικές» τους αγώνιμες παραδοχές. Τόλμησε να τους ανατάξει και να δει τον προσωπικό του μύθο μέσα απ' αυτός και να τον αναγάγει σε εξιλεωτικό μέσο, της προσωπικής του, ιδιοπαθούς αυτογνωσίας.

Υπερκερνώντας την αρχή, ότι το όνομα και η ουσία έχουν μια εσωτερική, αναγνωριστική σχέση έτσι που το όνομα να είναι η ουσία του αντικειμένου και αντιθέτως, προχώρησε από μια εσωτερική αναγκαιότητα αυτοέκφρασης, στην αποσύνδεση του ονόματος από την ουσία, έτσι ώστε το όνομα απλώς να σημαίνει, να υποβάλει, ως τέτοιο σε συνειρμούς, όχι αναγκαία ταυτόσημους με την ουσία του, αλλά συνεκτικούς, προβολικά, των σχέσεών τους (ονόματα) με την συμβολική του χρήση (συγγραφέα). Αυτό γίνεται αντιληπτό στον Οδυσσέα, ήρωα ο οποίος δεν καλείται να αναπαραγάγει το μύθο του, αλλά ο οποίος θα λειτουργήσει ως προσωπείο και σύμπτωμα, για να παράγει και αναδιπλώσει την προσωπική άποψη του συγγραφέα.

Η διαδικασία αυτή δεν είναι σε καμμία περίπτωση μια απλή διαδικασία μετεξέλιξης του μύθου ή του ήρωα. Στον JOYCE τόσο ο μύθος όσο και ο ήρωας επανακαθορίζουν τη στάση τους, επανορθώνουν τη σχέση τους με την συμβολική τους, επανεικονίζουν μόνο το φάσμα τους, εκείνη τη μεταφορική άλω της αρχετυπικής τους ουσίας, επανακαθορίζουν τη δράση τους και θέτουν ξανά επί τάπητος το ζήτημα της σημαντικής

τους και της ειδολογικής τους τελολογίας.

Αυτή η επανασύλληψη του μύθου και του ήρωα, ως μια αναμενόμενη λειτουργική αιτιότητα, σε σχέση με την αναγκαιότητα έκφρασης της προσωπικής στάσης του συγγραφέα απέναντι στην κοινωνία και τα πράγματα ήταν δυνατόν σε καμία περίπτωση να σημειοδοτηθεί χωρίς την επαναδιαπραγμάτευσή τους, στη συμβολική, με τα ονόματά τους. Δεν θα ήταν δυνατόν να εισέλθουν σε μια διαδικασία επανάδρασης, απεξαρτημένοι (μύθος, ήρωας) απ' τα ιστορικά τους μεγέθη αν δεν επανακαθόριζαν ή αν δεν επανοναμάτιζαν, με τα λίγα λόγια, τα ονόματά τους, αλλά και αν δεν επανακαθόριζαν την ροή των νέων γεγονότων τους, χωρίς την μεθόδευσή τους, μέσα από μία νέα γλωσσική συνείδηση.

Έτσι εξηγείται, πιστεύω, το «σύμπτωμα» JOYCE το οποίο εξύφανε μια νέα στάση στο διαχρονικό δράμα του ήρωα και του μύθου, σε συνδυασμό με μια καινούργια και μη κορεσμένη γλωσσική σημαντική, αφού μύθος και γλώσσα συνυφαίνονται σε μια αραγή συναντίληψη, καθοριζόμενοι από ίδιους ή ανάλογους εξελικτικούς νόμους, ως απεικασμα μιας και της αυτής αιτιώδους πηγής. Στην ίδια αιτιώδη πηγή, ποιούν τα συμβάντα τους και οι δυναμικές της μετωνυμίας και της μεταφοράς, μοναδικά στη λειτουργικότητά τους μέσα, στην ανάπτυξη και συγκρότηση του τζουϊσικού λόγου.

Πραγματικά στον τζουϊσικό λόγο υπάρχει μια επαναδιαπραγμάτωση εννοιολογικής υφής της λέξης (σημείου), όπως ακριβώς υπάρχει μια επαναδιάρθρωση των συμβάντων του μύθου και του ήρωα σε σχέση με την ιστορική τους αποτύπωση. Δεν θα ήταν δυνατόν άλλωστε να συμβεί να συμβεί διαφορετικά αφού ο JOYCE εκκινεί τις

αφορμές του από την αντίληψη, ότι το μέσον εκφράσεως μπορεί να λειτουργήσει, ως συμβάν και να καθορίσει επαρκώς την μορφοστατική και μορφοδυναμική υπόσταση του ήρωα και του μύθου.

Με αφορμή τα προπαρατεθέντα γίνεται αναπόφευκτη η απάντηση στο ερώτημα που προκύπτει: Είναι τάχα στην περίπτωση JOYCE η ανάγκη διαφορισμού της σημαντικής του ήρωα ή του μύθου και η ταυτοποίησή του με την ροή των γεγονότων του συγγραφέα, που προέχει και ως εκ τούτου καθιστά αναπότρεπτη την τροπή του γλωσσικού οργάνου, απεκδυομένου παραδεγμένες σημασιολογικές συμβάσεις και ως εκ τούτου η αναπότρεπτη μετάλλαξη των ιστορικών αποτυπώσεων του ήρωα και του μύθου; Πώς είναι δυνατόν να δοθεί πειστική απάντηση, αφού κρίνεται ως δεδομένη η σχέση τους και κοινή η πηγή από την οποία προέρχονται (γλώσσα - μύθος);

Στην περίπτωση του JOYCE το ερώτημα μπορεί να απαντηθεί ιδωμένο μόνο μέσα από τις διαδικασίες σύλληψης των μεταφορών και μετωνυμιών του, σε ποσοτικό βεβαίως επίπεδο και όχι σε ποιοτικό. Για τα δύο αυτά δεδομένα μεγέθη, η γλώσσα δηλαδή και ο μύθος, ποσοτικά διαφορίζονται. ιδιοποιείται δηλαδή η γλώσσα σημαντικό χώρο σε βάρος του μύθου, σε βαθμό που με βεβαιότητα να έχουμε εννοιολογικές απολήψεις και μυθαρθρώσεις, μέσα στη γλώσσα του και μάλιστα, όχι λίγες φορές, σε μεμονωμένες λέξεις του, ίδια σ' αυτές, που οι επιμειξίες ετύμων, επανακαθορίζουν σημασίες και προάγουν και ωθούν σε ανακλαστικές κινήσεις για προσωπικά ιδεολογήματα.

Και στο σημείο αυτό ο JOYCE καινοτό-

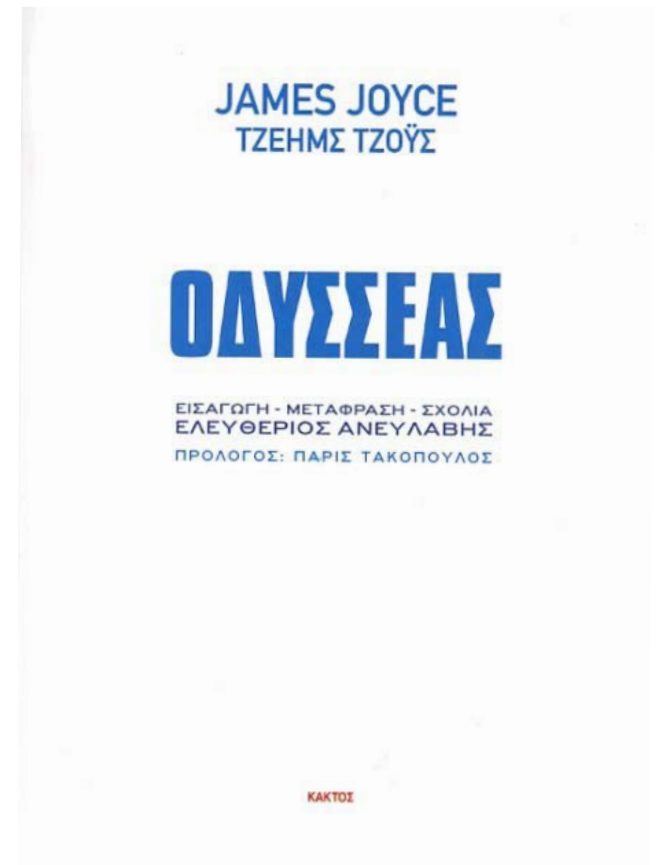
Βιβλιομυθοτάσεις

μισε αφαιρώντας την δυνατότητα από την γλώσσα και την λέξη να υπάρξουν αφ' εαυτές με την δυνατότητα προσαρμογής τους σ' ένα ολοκληρωμένο κώδικα, του οποίου τα χαρακτηριστικά στοιχεία ο ίδιος υπέβαλε σε μια εντατικοποίηση ροής και μετασχημάτισε σε βαθμό, που να χαρακτηριολογούν μια έντονη και εξουθενωτική εμπειρία.

Θα μπορούσαμε να πούμε, τηρουμένων κάποιων αναλογιών ότι η διαδικασία, αυτή, σε «εξέλιξη», όπως την χαρακτήρισε ο ίδιος, ακολουθεί δυναμικές και τεχνικές σκοτεινού θαλάμου. Εστιάζει δηλαδή την προσοχή του, σε δρώμενα εξωτερικού χώρου και κοινής παραδοχής, για να τα μετασχηματίσει στη φωτογραφική του πλάκα,

μέσα στον σκοτεινό του θάλαμο, επενεργώντας αποφασιστικά και με δαιμονικό τρόπο, με ένα αλλοτροπικό στο αποτέλεσμα του, μεταφορικό και μετωνυμικό, ρετούς.

Αυτή είναι με λίγα λόγια η περίπτωση JOYCE και σαν τέτοια, όχι μόνο ανέδειξε τον JOYCE ως ένα από τους μεγαλύτερους συγγραφείς του 20ου αιώνα αλλά και κατέδειξε τις απεριόριστες μετασχηματιστικές προσαρμογές του λόγου, σε προσωπικό επίπεδο, με κυμαινόμενες δυνατότητες απόληψης κατά τον αποδέκτη και τον παραλήπτη.■

ΔΥΝΑΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ...!

Θέματα επί...στητού!

Γιώργος
Μεταξάς

ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ ΤΟΥ ΒΙΟΝΙΚΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Η λέξη «βιονικός» χρησιμοποιείται αρκετά συχνά στην εποχή μας, εννοώντας τον άνθρωπο που με τεχνητό τρόπο αποκτά ικανότητες πολύ μεγαλύτερες από αυτές του συνηθισμένου ατόμου.

Θεωρητικά βέβαια, οποιαδήποτε συσκευή αυξάνει τη φυσική ικανότητα ενός ανθρώπου ή διορθώνει ένα ελάττωμά του και γίνεται (έστω προσωρινά) μέρος του σώματός του, μπορεί να χαρακτηριστεί «βιονική», όπως πχ οι φακοί επαφής!

Φυσικά οι σούπερ βιονικές ικανότητες είναι σε άλλο επίπεδο, και ήταν το κρυφό όνειρο πολλών γενεών, όπως δείχνουν τα σχετικά κόμικ κυρίως μετά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο.

Τα γνωστότερα απ' αυτά, Σούπερμαν, Μπάτμαν, Σπάιντερμαν, Κάπτεν Αμέρικα κλπ, δημιουργήθηκαν κυρίως για να προβάλλουν ένα ηρωικό και πατριωτικό προφίλ, αλλά στηρίχθηκαν και στην διαφαινόμενη κυριαρχία της τεχνολογίας πάνω από τις φυσικές ανθρώπινες δυνάμεις (εικ. 1 & 2).

Σήμερα βέβαια οι σούπερ ήρωες έχουν γίνει πολύ συνηθισμένοι και οικείοι στα παιδιά, προβάλλοντας μάλιστα πολύ πιο έντονα τον άνθρωπο - μηχανή, ή τη μηχανή - άνθρωπο απ' ότι παλιότερα, καθώς αξιοποιούν (και φυσικά τραβούν στα άκρα) τα σύγχρονα επιτεύγματα και προοπτικές της Βιονικής.

Άλλες επιστήμες που ασχολούνται με τη βελτίωση των φυσικών ικανοτήτων του ανθρώπου είναι η Γενετική, που επεμβαίνει επάνω στον άνθρωπο πριν ακόμα γεννηθεί με σκοπό να τον προφυλάξει από ασθένειες ή ατέλειες και μελλοντικά ίσως να τον βελτιώσει και σαν οργανισμό, και η Βιοτεχνολογία που βελτιώνει το περιβάλλον του ανθρώπου σε σχέση με τη διατροφή του και την προφύλαξή του από ασθένειες. Η εξέλιξη της σημερινής Βιονικής οφείλεται κυρίως στη σμίκρυνση των ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών κυκλωμάτων, την ανάπτυξη βασικής τεχνητής νοημοσύνης, την αύξηση της ειδικής ισχύος των μπαταριών και την εξέλιξη ελαφριών αλλά πολύ ισχυρών υλικών.

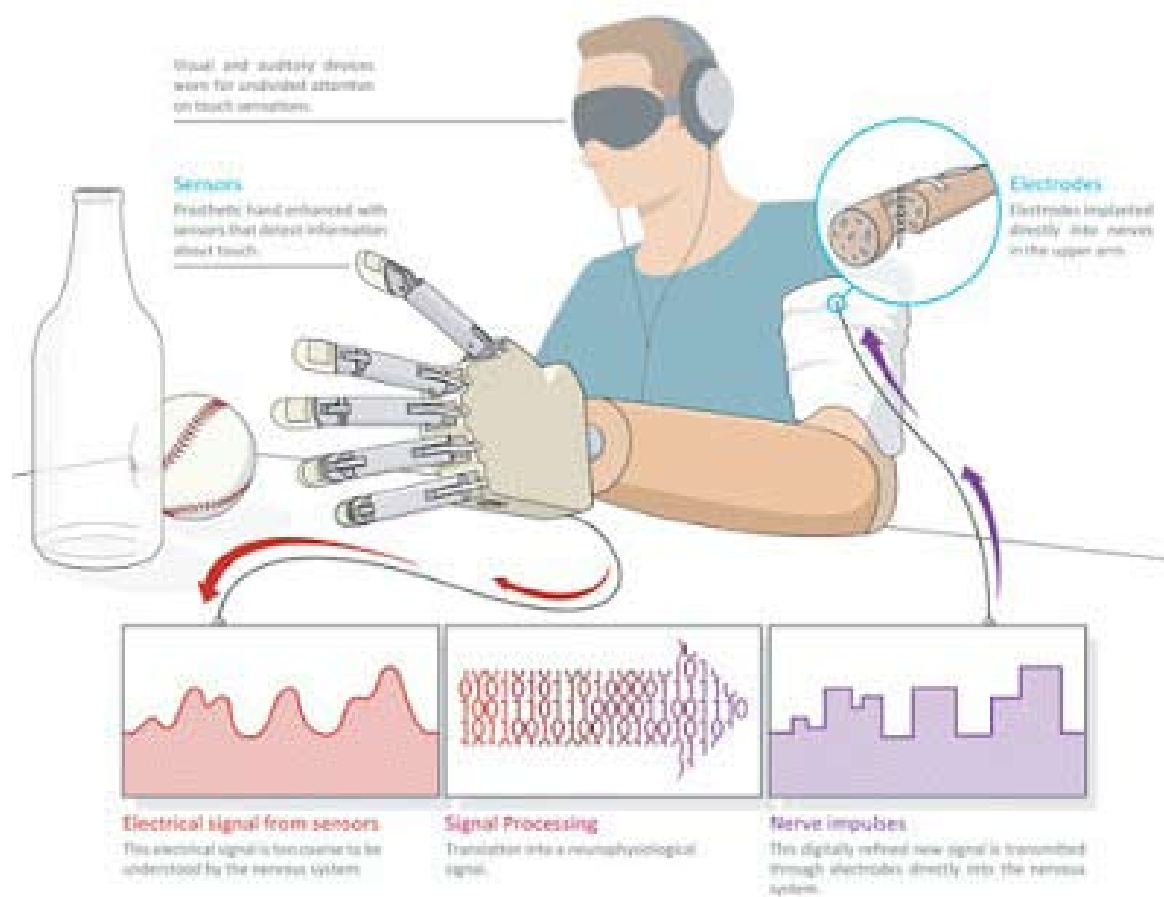
Ίσως, μια από τις παλαιότερες εφαρμογές στοιχειώδους προσθετικής (πολύ πριν γίνει «βιονική»), είναι η αντικατάσταση του ακρωτηριασμένου χεριού ενός πειρατή με τον γνωστό «γάντζο» (εικ. 3).

Εικ. 1 Θα μπορούσε να είναι σκηνή από την ταινία «η βιονική Σταχτοπούτα», αλλά είναι απλά ο Hugh Herr και η Aimee Mullins, και οι δύο με προσθετικά κάτω άκρα κατασκευασμένα από το τμήμα του MIT, Center for Extreme Bionics, που συνδιευθύνει ο Herr. Ο πρώτος έχασε τα πόδια του σε ηλικία 17 ετών από κρυοπαγήματα ενώ έκανε ορειβασία, ενώ η Aimee σε ηλικία ενός μόλις έτους από κάποια φυσική ανεπάρκεια. Και οι δύο μπόρεσαν να συνεχίσουν τις δραστηριότητές τους (η Aimee είναι αθλήτρια, ηθοποιός και μοντέλο), χάρη στη θέλησή τους και την τεχνολογία.

Εικ. 2 Η βιονική, χρησιμοποιεί πολλές από τις αρχές λειτουργίας των ρομπότ, απλά τα ρομπότ είναι απόλυτα προσαρμοσμένα για συγκεκριμένη εργασία και δεν χρειάζεται να έχουν (ούτε περιορίζονται από) ανθρωπομορφικά στοιχεία. Στη φωτογραφία, ο γιγάντιος ρομποτικός βραχίονας του Διαστημικού Λεωφορείου, με έναν αστροναύτη στην άκρη του.

Εικ. 3 Πώς δουλεύει σε γενικές γραμμές ένα σύγχρονο προσθετικό χέρι. Αισθητήρες στα δάκτυλα υποκαθιστούν την αίσθηση της αφής, και στέλνουν στον επεξεργαστή ένα σήμα που «μεταφράζεται» ώστε να γίνει κατάλληλο για την ενεργοποίηση των αντίστοιχων μυών και να επιτευχθεί η κίνηση των δακτύλων και του χεριού

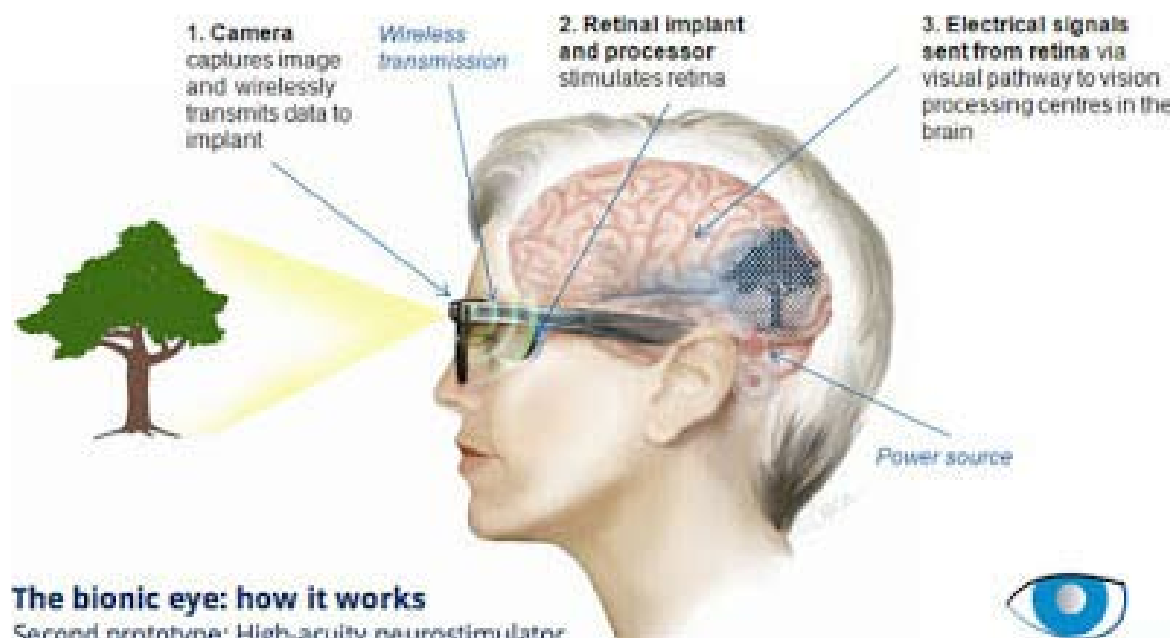
Βοήθησε επίσης και η αλλαγή νοοτροπίας της κοινωνίας και ειδικότερα των θυμάτων ατυχημάτων ή πολεμικής δράσης (ιδιαίτερα μετά τους πρόσφατους πολέμους στον Κόλπο και στο Αφγανιστάν), ώστε να μην παραμένουν καθηλωμένοι στο σπίτι ή στο αναπηρικό καροτσάκι, αλλά να θέλουν να συμμετέχουν ισότιμα στην κοινωνική ζωή (εικ. 4 & 5).

Γενικότερα, η Βιονική σήμερα αναπτύσσεται προς δύο βασικές κατευθύνσεις:

-Την αποκατάσταση της κινητικής, οπτικής, ακουστικής κλπ ικανότητας εξαιτίας ασθένειας, τραυματισμού ή ακρωτηριασμού, και

-Την ενίσχυση της ικανότητας των μυών ή των αισθήσεων υγιών ανθρώπων, ώστε να ανταπεξέρχονται αποτελεσματικότερα στις απαιτήσεις των σωματικά βαριών επαγγελμάτων.

Φυσικά τα παραπάνω μπορεί να συνδυαστούν, και στο μέλλον δεν θα είναι περιεργό οι «ανάπηροι» να είναι σωματικά πιο ικανοί ακόμα και από αρτιμελείς αθλητές! (εικ. 6 & 9). ■

Εικ. 4 Κάμερα στα γυαλιά παίζει τον ρόλο του ματιού και στέλνει ασύρματα ηλεκτρονικά σήματα στον αμφιβληστροειδή, που στη συνέχεια στέλνονται μέσω των οπτικών νεύρων στα οπτικά κέντρα του εγκεφάλου, για να δημιουργηθεί η αντίληψη της εικόνας.

Εικ. 5 Απεικόνιση εμφυτεύματος στον εγκέφαλο για της ενίσχυση της μνήμης. Αν και όχι ακόμα έτοιμο για τον άνθρωπο, δοκιμές σε ποντίκια ήταν επιτυχείς.

Εικ. 6 «Ο μεγαλύτερος εχθρός της γνώσης δεν είναι η άγνοια, είναι η ψευδαισθηση της γνώσης».

Ο παγκοσμίου φήμης Φυσικός Στήβεν Χώκινγκ που βρίσκεται καθηλωμένος σε αναπηρική καρέκλα εξαιτίας μιας σπάνιας ασθένειας, «μιλάει» μέσω φορητού υπολογιστή και ειδικού προγράμματος «καλύτερα από πριν χάσω τελείως τη φωνή μου», όπως λέει ο ίδιος. Από το 2005 που έχασε την κινητικότητα του χεριού του, χρησιμοποιεί μια συσκευή προσαρμοσμένη στο μάγουλό του για να επικοινωνεί με τον υπολογιστή του, αλλά τα τελευταία χρόνια συνεργάζεται με επιστήμονες για να το καταφέρει κατ' ευθείαν με εγκεφαλικά κύματα, ή εκφράσεις του προσώπου του. Η δυνατότητα να μετατρέπουμε τις σκέψεις μας σε καταγραφή ή ομιλία μέσω υπολογιστή, ήδη έχει κάνει τα πρώτα της βήματα, και η τελειοποίησή της δεν πρέπει να απέχει πολλά χρόνια από σήμερα.

Εικ. 7 Εγκεφαλικό τσιπ της DARPA (σε επίπεδο νανοτεχνολογίας) που βρίσκεται σε ανάπτυξη σήμερα (αρχές του 2016), και θα πολλαπλασιάσει επί 10.000 τη διακριτική ικανότητα των σημερινών εμφυτευμάτων, επιτρέποντας πολύ λεπτομερέστερη επικοινωνία των προσθετικών άκρων με τον εγκέφαλο..

Εικ. 8 Άνω Ο εξωσκελετός κάτω άκρων μπορεί να βοηθήσει στη μεταφορά μεγάλων φορτίων από ένα άτομο, ιδιαίτερα τους στρατιώτες και τους διασώστες. Κάτω, πλήρης εξωσκελετός.

Εικ. 9 Ο γνωστός Robocop χαρακτηρίζεται σαν Cyborg από το CYBernetic ORGanism, όρος που χρησιμοποιείται ήδη από τη δεκαετία του '60, για ένα υβρίδιο μεταξύ μηχανής και ανθρώπου. Αν και ήδη δίνονται δοκιμές με τεχνητά μέλη που ενεργοποιούνται κατ' ευθείαν με τη σκέψη και προορίζονται για ανθρώπους με ακρωτηριασμό ή παράλυση, δεν γνωρίζουμε αν θα φτάσουμε ποτέ (ή αν θα πρέπει να φτάσουμε) στο επίπεδο του Robocop, δηλαδή ένα ανθρώπινο μυαλό να ελέγχει ένα πλήρως τεχνητό σώμα. Θα είναι πάντως μεγάλη επιτυχία της Βιονικής όταν το άτομο με προσθετικά μέλη φθάσει επίσης να τα νιώθει σαν πραγματικά, κάτι που δεν απέχει πολύ στο μέλλον. Για την ιστορία πάντως, η ταινία Robocop καταλήγει ότι ένα ανθρώπινο μυαλό θα είναι πάντα καλύτερο από την τεχνητή νοημοσύνη.

ΟΠΤΙΚΗ ΠΛΑΝΗ

Μερικά βασικά σημεία στα οποία θα πρέπει να σταθούμε σε ό,τι αφορά την αντίληψη είναι τα εξής:

- προκειμένου να αντιληφθούμε οπτικά οτιδήποτε απαραίτητη προϋπόθεση είναι η ύπαρξη ενός ερεθισμού που ονομάζεται είσιον για παράδειγμα δεν μπορούμε να δούμε ένα αντικείμενο εάν δεν υπάρχει φως, ή ν' ακούσουμε ένα μουσικό όργανο εάν δεν λειτουργεί με αποτέλεσμα να παράγει ηχητικά κύματα.

- Αντιλαμβανόμαστε καθαρά τους ερεθισμούς που βρίσκονται στο κέντρο του ενδιαφέροντος μας ενώ τους άλλους που βρίσκονται στο φόντο δεν τους αντιλαμβανόμαστε καθαρά.

- Αν και συνεχώς μεταβάλλεται το κέντρο του ενδιαφέροντος του ανθρώπου, δεν βλέπουμε το ίδιο αντικείμενο συνέχεια, η αντίληψη δεν είναι ασυνεχής, αλλά έπεται από συνέχεια, συνέπεια και ειρμό. Σ' αυτό συμβάλλει τα μέγιστα η μνήμη.

Η αντίληψη είναι μία λειτουργία η οποία δεν φωτογραφίζει τον κόσμο αλλά μέσω κάποιων σημάτων ή φυσικών ενεργειών τον ερμηνεύει. Έτσι μπορούμε να πούμε ότι: «Αντίληψη είναι η λειτουργία έμμεσης πληροφόρησης που μας καθιστά ικανούς να ερμηνεύουμε το κόσμο που μας περιβάλλει, ερμηνεύοντας τους ερεθισμούς που δεχόμαστε».

Μερικοί ψυχολόγοι δέχονται ότι όταν κατα-

νοήσουμε την αντίληψη θα είναι σαν να κατανοούμε τον πυρήνα αλλά και τη βάση της ανθρώπινης γνώσης.

Προκειμένου να απαντήσουμε στα - λίγα και πιο εύπεπτα ερωτήματα - που θέσαμε στην αρχή αυτού του πονήματος, καλόν θα ήταν να εξετάσουμε τα λεγόμενα σήματα των οφθαλμών που ίσως να μας προσφέρουν την απαραίτητη εκείνη βοήθεια ώστε κάποια οπτικά φαινόμενα να εξηγηθούν.

Τόσο απ' την αρχαιότητα όσο και κατά τον μεσαίωνα με τον μεγαλοφυή L. Da Vinci αλλά και τις μέρες μας ανακαλύφθηκαν τα σήματα που οι οφθαλμοί στέλνουν στον εγκέφαλο προκειμένου να αντιλαμβανόμαστε το χώρο που μας περιβάλλει τρισδιάστατο, σταθερό, έγχρωμο, πανοραμικό, διευθετημένο και πραγματικό. Έτσι ο κάθε οφθαλμός ξεχωρά στέλνει τα εξής σήματα:

1) ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΘΑΡΟΤΗΤΑΣ: όπου τα κοντινά αντικείμενα φαίνονται καθαρά και με τις δυνατότερες λεπτομέρειες ενώ τα λίγο πιο μακρινά πιο θολά και τα μακρινά θολά και γκριζα.

2) ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΙΚΗΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗΣ: όπου τα αντικείμενα που βρίσκονται απομακρυσμένα απ' τους οφθαλμούς όχι μόνο προβάλλονται μικρότερα στον αμφιβληστροειδή απ' ό,τι τα κοντινά, αλλά και η απόσταση που χωρίζει συμβάλλει ώστε να φαίνε-

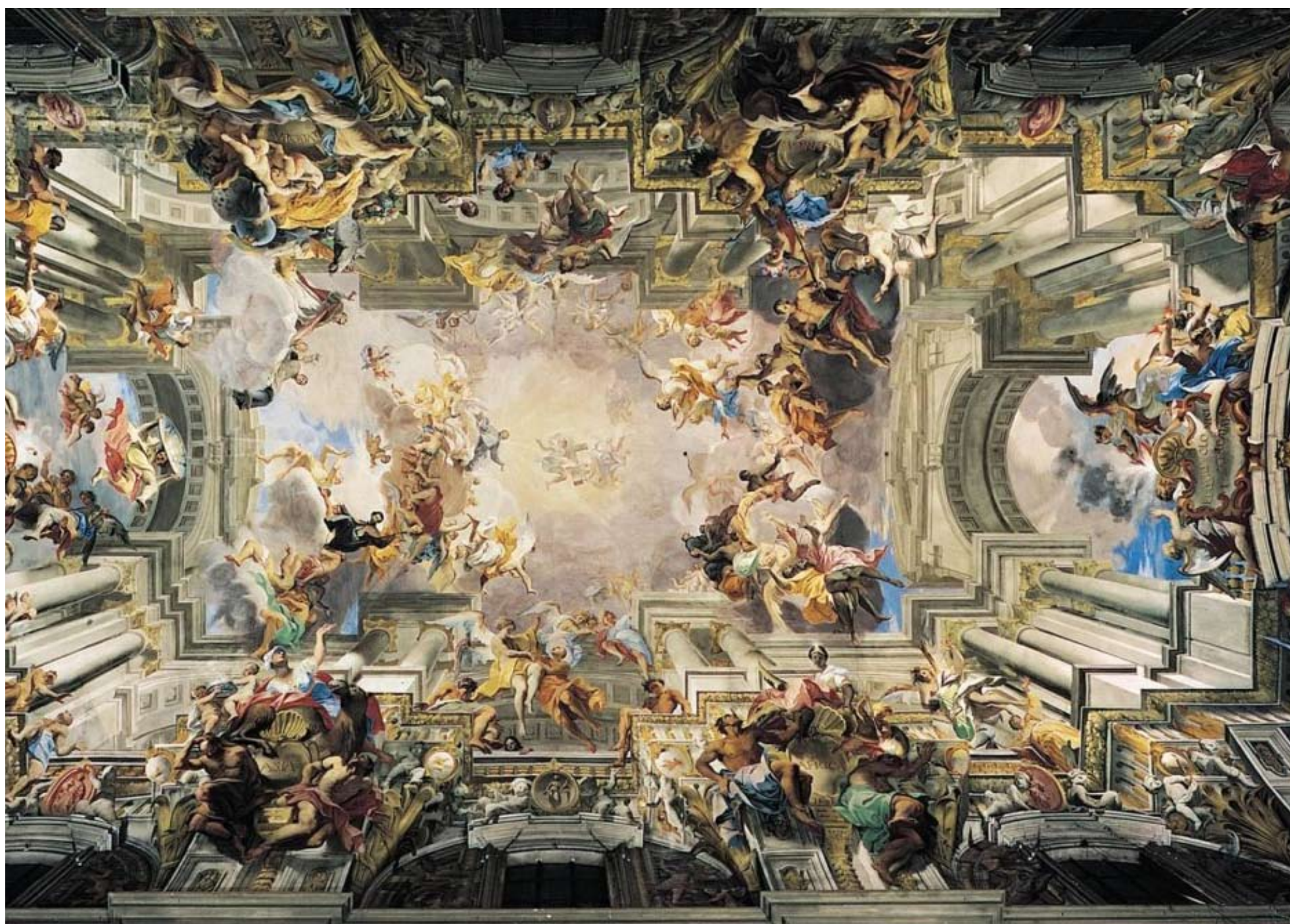
ται μικρότερη.

3) ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΒΑΣΗΣ: όπου τα κοντινά αντικείμενα του οπτικού μας πεδίου καλύπτουν εν μέρει τα μακρινά. Έτσι το κοντινό που φαίνεται πιο μεγάλο και καθαρό, γιατί δεν καλύπτεται ενώ το καλυπτόμενο φαίνεται λιγότερο καθαρό και φυσικά πιο μακρινό.

4) ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΟΥ ΠΡΟΒΑΛΛΟΜΕΝΟΥ ΜΕΓΕΘΟΥΣ: όπου δύο όμοια αντικείμενα (πχ. δύο αυτοκίνητα ίδιου μεγέθους) όταν το ένα βρίσκεται κοντά μας φαίνεται στο φυσικότερο του μέγεθος, ενώ το πιο απομακρυσμένο μικρότερο. Αυτός είναι και ο τρόπος που προβάλλεται στον αμφιβληστροειδή χιτώνα.

5) ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΑΡΜΟΓΗΣ: όπου η αυξομείωση του φακού του οφθαλμού προκειμένου ο οπτικός ερεθισμός να σχηματιστεί στην ωχρά κηλίδα. Αυτή η αυξομείωση προκαλεί και κιναισθητικές ώσεις που είναι τα σήματα για την αντίληψή μας και αφορούν την απόσταση.

6) ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΗΣ ΥΦΗΣ: Όταν το αντικείμενο του οπτικού μας πεδίου είναι διάφορες επιφάνειες, αυτές που βρίσκονται πιο κοντά μας φαίνονται όπως έχουμε ξαναπεί πιο καθαρές και με τις δυνατός λεπτομέρειες, ενώ εκείνες που βρίσκονται πιο μακριά φαίνονται με μεγαλύτερη πυκνότητα υφής. Για παράδειγμα αν σ' ένα κάμπο καλλιεργημένο δούμε τις κοντινότερες

ΟΠΤΙΚΗ ΠΛΑΝΗ

σ' εμάς επιφάνειες θα τις δούμε πιο καθαρά με τις αυλακώσεις του οργώματος, τις πέτρες που έχουν βγει στην επιφάνεια, τα χόρτα που έχουν ξεριζωθεί, ενώ τις πιο μακρινές θα τις δούμε ως ενιαίες χωμάτινες επιφάνειες.

Υπάρχουν όμως και σήματα που αφορούν και τους δύο οφθαλμούς όπως είναι η Ανισοκονία και η Σύγκλιση.

1) ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΑΝΙΣΟΚΟΝΙΑΣ: εξαιτίας της κατασκευής μας τα μάτια μας είναι το ένα διπλά στο άλλο - απέχουν λίγο. Έτσι έχουν διαφορετική άποψη του αντικειμένου της προσοχής μας, και έτσι οι δύο προβολές που σχηματίζονται στον αμφιβλίστροειδή χιτώνα, διαφέρουν στα άκρα. Βάσει αυτού του σήματος των δύο οφθαλμών κατασκευάστηκε το στερεοσκόπιο που μας επιτρέπει από εικόνες δύο διαστάσεων να αντιλαμβανόμαστε τη διάσταση του βάθους.

2) ΤΟ ΣΗΜΑ ΤΗΣ ΣΥΓΚΛΙΣΗΣ: οι νοντές γραμμές που συνδέουν τους οφθαλμούς με τα μακρινά αντικείμενα είναι παράλληλα. Όταν όμως τα αντικείμενα βρίσκονται κοντά στους οφθαλμούς, τότε οι οφθαλμοί συγκλίνουν. Η σύγκλιση αυτή προκαλεί ένα κιναισθητικό σήμα που συμβάλλει στην αντίληψη του βάθους.

Αυτά τα σήματα είναι εκείνα που προκαλούν την αντίληψη του βάθους, που επιτρέπουν στον άνθρωπο να αντιλαμβάνεται το

χώρο τρισδιάστατο και σταθερό, πανοραμικό και φυσικά διευθετημένο και πραγματικό. Όμως πώς γίνεται να αντιλαμβανόμαστε το κόσμο μας έγχρωμο;

Όλοι μας γνωρίζουμε πόσο σημαντικό και καθοριστικό ρόλο παίζει το χρώμα στην ζωή μας αφού εκφράζει τα συναισθήματα μας όποια κι αν είναι αυτά. Παραδειγματικά μπορούμε να αναφέρουμε ότι το χρώμα αποτελεί μέσο τιμωρίας (βλέπε Γερμανία-Λευκά κελιά), μέσο που προκαλεί τον άνθρωπο να μιλήσει (βλέπε ροζ ανακριτικά γραφεία), μέσο που ανοίγει την όρεξη (πορτοκαλί-σομόν ή λαχανί στα fast-food), αλλά και μέσο που εκφράζει ο άνθρωπος τη θλίψη ή τη χαρά του (μαύρο συνήθως για πένθος-χρωματιστά για χαρά) κλπ.

Κατά τους νευροφυσιολόγους ο άνθρωπος έχει τη δυνατότητα να ξεχωρίζει περίπου 120-130 διαφορετικά χρώματα. Το χρώμα στην ουσία είναι μήκος κύματος φωτός, και χαρακτηρίζεται από ψυχοφυσικά και ψυχολογικά χαρακτηριστικά:

- Η φωτεινότητα που αναφέρεται στην ένταση,
- Το δεσπόζον μήκος κύματος που αναφέρεται στην αντίληψη (είδος) χρώματος, (450-400 nm ιώδες χρώμα, 650-600 nm κίτρινο κοκ.).
- Η καθαρότητα που αναφέρεται στην ποσότητα λευκού φωτός που περιέχει η ακτινοβολός ενέργεια, αποτελούν τα ψυχοφυσικά

χαρακτηριστικά του χρώματος.

Τα αντίστοιχα ψυχολογικά είναι η λαμπρότητα, το ποιόν και η πυκνότητα.

Ο άνθρωπος οφθαλμός αντιλαμβάνεται το χρώμα με τα κωνία όπως έχουμε προαναφέρει. Το αντιλαμβάνεται όμως κατά τρόπο τριχρωματικό, σε τρία βασικά χρώματα (κόκκινο-πράσινο-μπλε). Έτσι τρία είδη φωτοδεκτών (νευρικών κυττάρων), είναι ευαίσθητα στα μήκη κύματος,

700-650 nm κόκκινο

550-500 nm πράσινο

500-450 nm μπλε

και αντιστοιχούν με τη σειρά τους σε τρία είδη κωνίων.

Τα εξιόντα των τριών αυτών κωνίων συνενώνονται στον εγκέφαλο και η αντίληψη που προκύπτει είναι αυτό που ο καθένας θα περιμενε αν αναμειγνύαμε τα τρία βασικά χρώματα, δηλαδή την ποικιλία χρωμάτων του φυσικού μας κόσμου.

Τελειώνοντας αυτό το άρθρο θα ήταν σοβαρή παράλειψη να μην μιλήσουμε για τις οπτικές πλάνες μιας και το ερώτημα έχει τεθεί στην εισαγωγή μας. Πώς γίνεται το φεγγάρι όταν «ανιχνεύει» στον ορίζοντα λίγο πιο πάνω απ' τα βουνά να μας φαίνεται τεράστιο ενώ όταν βρεθεί κατακόρυφα επάνω απ' το κεφάλι μας να είναι μικρότερο. Δεν νομίζω ότι χρειάζεται να πούμε ότι το φεγγάρι έχει το ίδιο μέγεθος και στην μία αλλά και στην

άλλη περίπτωση, ούτε ότι η γη απέχει την ίδια απόσταση. Όμως κάτι τέτοιο θα μπορούσε να το διαψεύσει πρώτα απ' όλα η φωτογραφική σας μηχανή και ύστερα τα γραφόμενα μου. Πώς εξηγείται λοιπόν κάτι τέτοιο;

Είναι απλό, αρκεί να σκεφτούμε ότι όταν βλέπουμε το φεγγάρι στον ορίζοντα υπάρχουν κι άλλα σημεία αναφοράς (βουνά, σπιτία, δέντρα) που λειτουργούν ως σημεία απόστασης ανάμεσα στον παρατηρητή και το φεγγάρι.

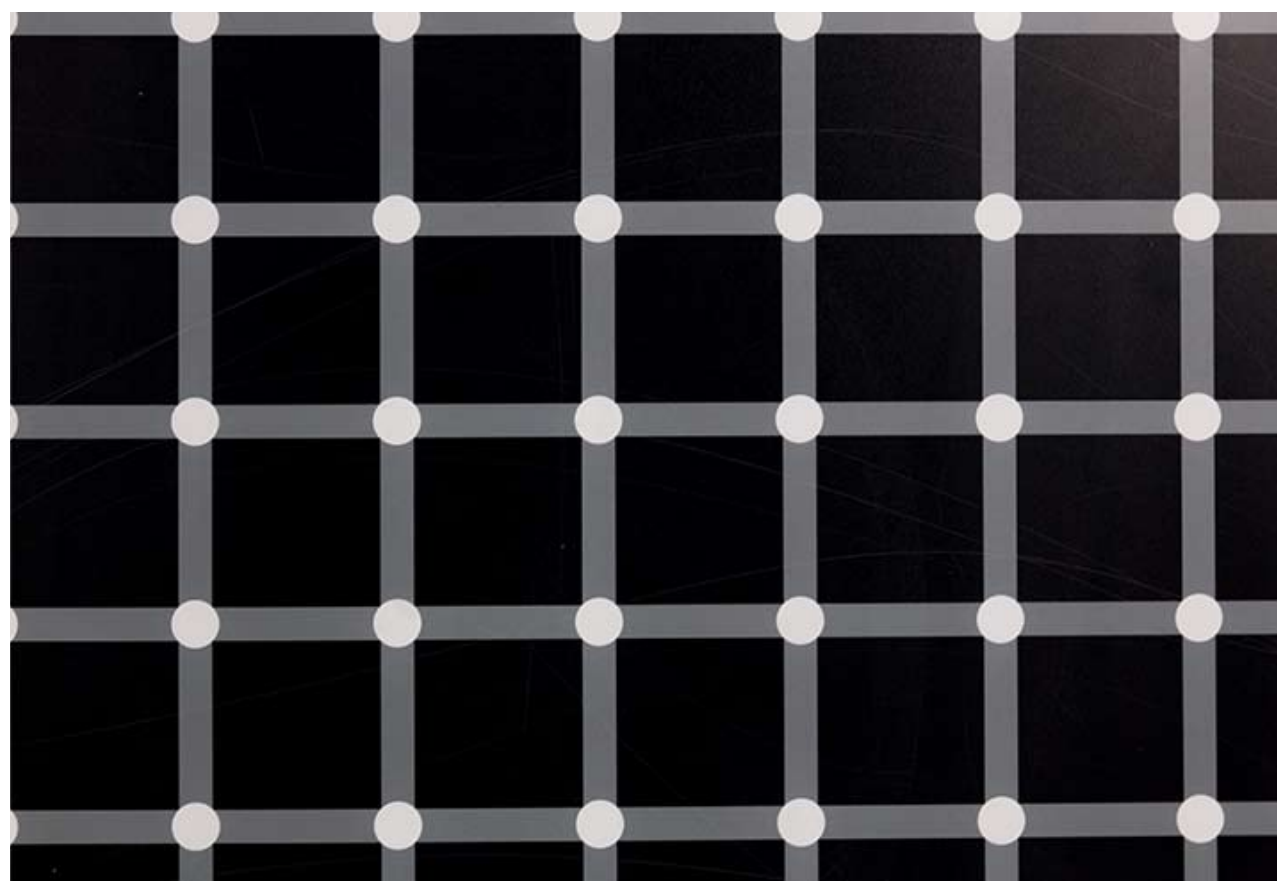
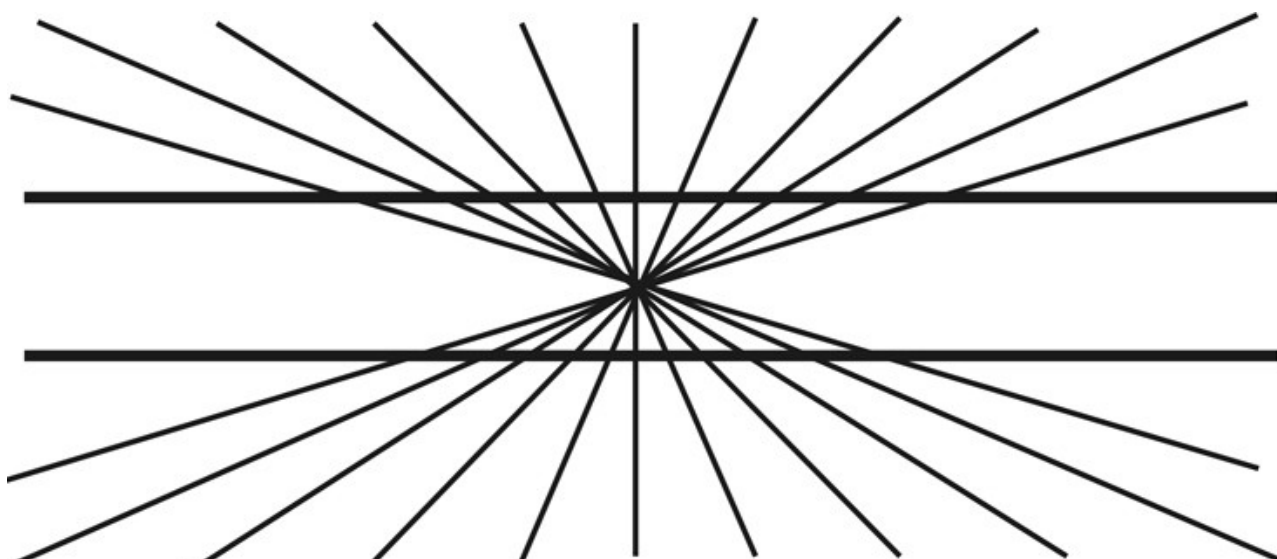
Όταν βρίσκεται στο zenith δεν υπάρχουν τέτοια σήματα, ούτε σημεία αναφοράς, με αποτέλεσμα το φεγγάρι να δείχνει μικρότερο (το πραγματικό του δηλαδή μέγεθος σε ό,τι αφορά την απόσταση που μας χωρίζει απ' αυτό).

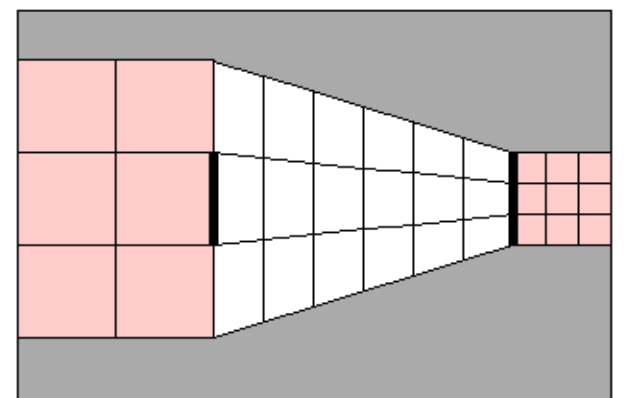
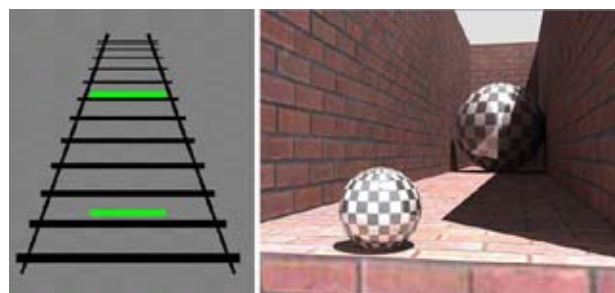
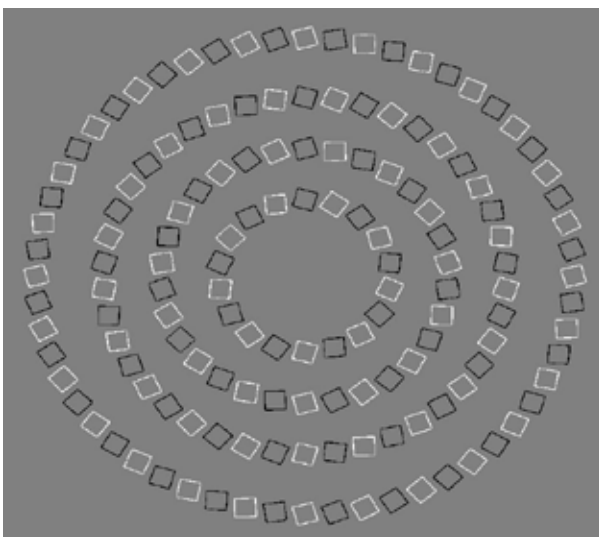
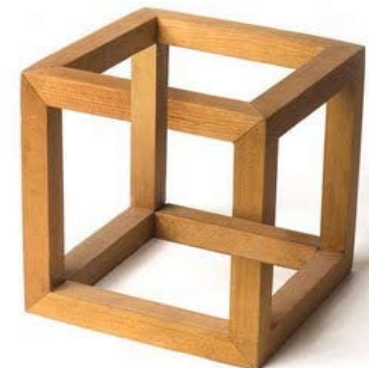
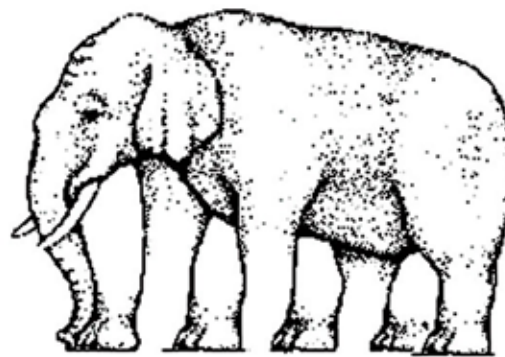
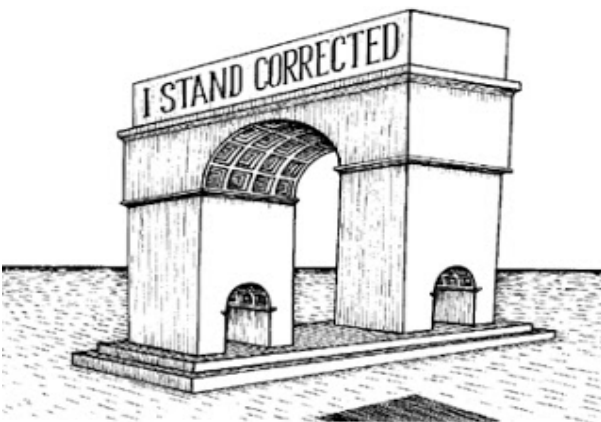
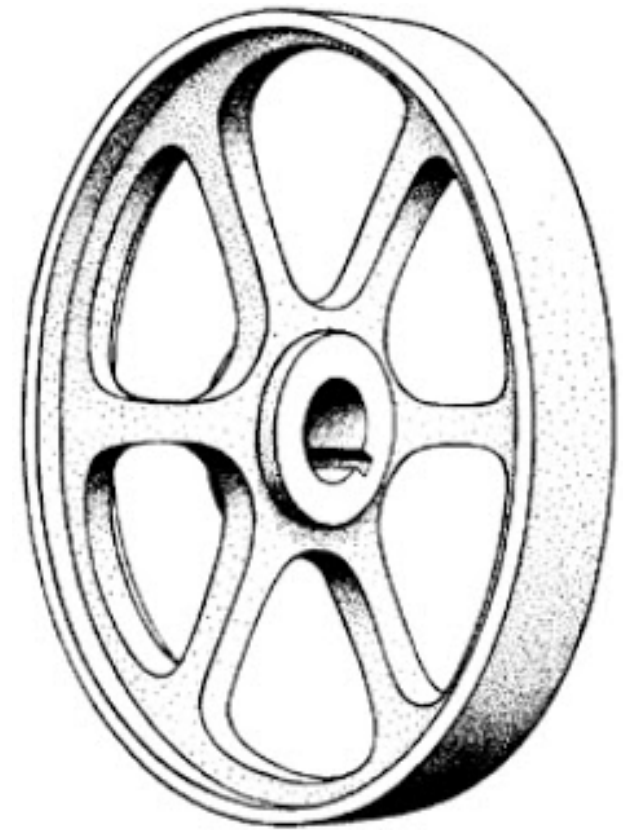
Στην πρώτη περίπτωση, τα σήματα απόστασης και τα σημεία αναφοράς λειτουργούν κατά τέτοιο τρόπο ώστε το φεγγάρι να μας φαίνεται πολύ μακριά γι αυτό και το βλέπουμε μεγάλο. Στη δεύτερη περίπτωση που απουσιάζουν

σήματα και σημεία αναφοράς - μας φαίνεται στις πραγματικές του διαστάσεις. Ανάλογη πλάνη συμβαίνει και με τον ήλιο. Οι νευροφυσιολόγοι μελέτησαν τις οπτικές πλάνες, την ασυμφωνία δηλαδή μεταξύ του πραγματικού κόσμου και της αντίληψης, διότι μέσω αυτών κατάφεραν να μελετήσουν τους αντιληπτικούς μηχανισμούς και να απαντήσουν σε πληθώρα ερωτηματικών. ■

ΟΠΤΙΚΗ ΠΛΑΝΗ

Παραδείγματα οπτικής πλάνης

Ο ΘΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΑΡΧΩΝ

Η δορυφορική τεχνολογία έχει φέρει κυΟι Ανεξάρτητες Αρχές δεν υπόκεινται στον ιεραρχικό έλεγχο της Κυβέρνησης, υπόκεινται όμως σε έλεγχο από τη Βουλή των Ελλήνων, ενώ οι αποφάσεις τους ελέγχονται από τα αρμόδια Ελληνικά Δικαστήρια. Κάθε Αρχή παρουσιάζει την Ετήσια Έκθεση των Πεπραγμένων της στην Επιτροπή Θεσμών και Διαφάνειας της Βουλής. Επίσης, οι Βουλευτές έχουν το δικαίωμα, στο πλαίσιο του κοινοβουλευτικού ελέγχου, να υποβάλλουν ερωτήσεις σχετικές με τις δραστηριότητες των Αρχών. Κάθε πολίτης που θεωρεί ότι μια απόφαση Ανεξάρτητης Αρχής πάσχει νομιμότητας ή θίγεται από αυτή έχει το δικαίωμα να προσφύγει στο αρμόδιο Δικαστήριο και να αιτηθεί την ακύρωσή της προβάλλοντας τους σχετικούς λόγους.

Με κριτήριο εάν η ίδρυσή τους στηρίζεται σε επιταγή του Συντάγματος, οι Ανεξάρτητες Αρχές διακρίνονται στις ακόλουθες δύο κατηγορίες:

(1) Ανεξάρτητες Αρχές προβλεπόμενες στο Σύνταγμα

Οι Αρχές αυτές, που αλλιώς ονομάζονται και συνταγματικές κατοχυρωμένες, λειτουργούν ως θεσμικοί εγγυητές συνταγματικών δικαιωμάτων και ελέγχουν τη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης.

(2) Ανεξάρτητες Αρχές οριζόμενες από Νόμο

Οι Αρχές αυτές ιδρύθηκαν με βάση τις επιταγές Ευρωπαϊκών Οδηγιών ή με πρωτοβουλία του εθνικού νομοθέτη. Ασκούν κυρίως τις κανονιστικές και ελεγκτικές αρμοδιότητές τους σε ειδικότερους τομείς που άπτονται των αρμοδιοτήτων που τους ανατίθενται.

Το Μητρώο Υπηρεσιών και Φορέων της Ελληνικής Διοίκησης, όπως επικαιροποιήθηκε πρόσφατα (Ιούνιος 2018) από την αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου Διοικητικής Ανασυγκρότησης (διαθέσιμο στην ιστοσελίδα http://www.minadmin.gov.gr/wp-content/uploads/20180626_organosi_mhtrooy_foreon_2018.pdf) περιλαμβάνει 30 Ανεξάρτητες Αρχές, από τις οποίες οι 5 είναι συνταγματικά κατοχυρωμένες. Ειδικότερα, το Μητρώο περιλαμβάνει τις ακόλουθες Αρχές:

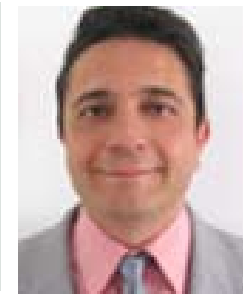
A. Ανεξάρτητες Αρχές προβλεπόμενες στο Σύνταγμα

1. Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (ΑΠΔΠΧ)

2. Αρχή Διασφάλισης του Απορρήτου των Επικοινωνιών (ΑΔΑΕ)
3. Ανώτατο Συμβούλιο Επιλογής Προσωπικού (ΑΣΕΠ)
4. Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης (ΕΣΡ)
5. Συνήγορος του Πολίτη (ΣτΠ)

B. Ανεξάρτητες Αρχές οριζόμενες από Νόμο

1. Επιτροπή Ανταγωνισμού (ΕΑ)
2. Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ)
3. Ρυθμιστική Αρχή Ενέργειας (ΡΑΕ)
4. Εθνική Αναλογιστική Αρχή (ΕΑΑ)
5. Επιτροπή Εποπτείας και Ελέγχου Παιγνίων (ΕΕΕΠ)
6. Συνήγορος του Καταναλωτή (ΣτΚ)
7. Εθνική Αρχή Ιατρικώς Υποβοηθούμενης Αναπαραγωγής (ΕΑΙΥΑ)
8. Εθνικό Συμβούλιο Δημόσιας Υγείας (ΕΣΥΔΥ)
9. Αρχή Διασφάλισης και Πιστοποίησης της Ποιότητας στην Ανώτατη Εκπαίδευση (ΑΔΙΠ)
10. Αρχή Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων από Εγκληματικές Δραστηριότητες
11. Επιτροπή Διερεύνησης Ατυχημάτων και Ασφάλειας Πτήσεων (ΕΔ-ΔΑΠ)
12. Ελληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛΣΤΑΤ)
13. Σώμα Φορολογικών Διαιτητών (ΣΦΔ)
14. Ενιαία Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων (ΕΑΑΔΗΣΥ)
15. Ρυθμιστική Αρχή Σιδηροδρόμων (ΡΑΣ)
16. Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (ΑΔΙΠΠΔΕ)
17. Εθνική Αρχή Συντονισμού Πτήσεων (ΕΣΑΠ)
18. Επιτροπή Διερεύνησης Σιδηροδρομικών Ατυχημάτων και Συμβάντων (ΕΔΣΑΣ)
19. Εθνικός Οργανισμός Εξετάσεων (ΕΟΕ)
20. Ρυθμιστική Αρχή Επιβατικών Μεταφορών (ΡΑΕΜ)
21. Ελληνικό Δημοσιονομικό Συμβούλιο (ΕΔΣ)

Διονύσης
Λιναρδάτος

ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΙΤΕ...

- 22. Ρυθμιστική Αρχή Λιμένων (ΡΑΛ)
- 23. Αρχή Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ)
- 24. Αρχή Πολιτικής Αεροπορίας (ΑΠΑ)
- 25. Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ).

Αρκετές από τις ανωτέρω Αρχές είναι ήδη πολύ γνωστές στο ευρύ κοινό, οι περισσότερες πάντως δεν είναι. Αρκετές Αρχές λειτουργούν εδώ και πολλά χρόνια, ενώ πολλές είναι νεοσύστατες και προσπαθούν να στελεχωθούν και να διαμορφώσουν τον σταθερό τρόπο λειτουργίας τους.

Ανεξαρτήτως της ποικιλομορφίας που παρατηρείται στις Ανεξάρτητες Αρχές, από τη λειτουργία τους προκύπτουν οφέλη για την Πολιτεία, τον πολίτη και την κοινωνία καθώς και την εθνική οικονομία. Για την Πολιτεία, αποτελούν πρότυπα αποτελεσματικής λειτουργίας για τη Δημόσια Διοίκηση καθώς έχουν ευέλικτες διοικητικές δομές με αυξημένη αποτελεσματικότητα, διασφαλίζουν την ποιοτική στελέχωση της Δημόσιας Διοίκησης σε συνθήκες διαφάνειας και αξιοκρατίας και διασφαλίζουν τη διαφάνεια και λογοδοσία στον τομέα ευθύνης τους. Για τον πολίτη και την κοινωνία, οι Αρχές προστατεύουν τα δικαιώματα των πολιτών και των καταναλωτών, λειτουργούν με ευθύνη και σεβασμό απέναντι στο κοινωνικό σύνολο παρέχοντας υψηλού επιπέδου υπηρεσίες με

διαφάνεια και αξιοκρατικά κριτήρια και παρεμβαίνουν με συγκεκριμένες προτάσεις στην κεντρική διοίκηση με στόχο τη συνεχή βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών τους. Για την εθνική οικονομία, οι Αρχές εγγυώνται τη λειτουργία του υγιή ανταγωνισμού, προωθούν την καινοτομία, συμβάλλουν στην εύρυθμη και αποτελεσματική λειτουργία των τομέων που εποπτεύουν, αξιοποιούν εθνικούς πόρους και

συμβάλλουν στην άμεση και ορθή εναρμόνιση της εθνικής με την ευρωπαϊκή νομοθεσία και στην υιοθέτηση από την εθνική διοίκηση καλών πρακτικών από τη διεθνή εμπειρία. ■

Βασίλης
Χαϊλάζης

ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ, ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΗ

Αν και οι δημογραφικές εξελίξεις αναμένεται στη διάρκεια των επόμενων 40 ετών να έχουν σημαντικές επιπτώσεις στην ανάπτυξη, στις αποταμιεύσεις, στη συσσώρευση πλούτου, στο βιοτικό επίπεδο των ανθρώπων, στα φορολογικά και ασφαλιστικά συστήματα, παίζοντας ρόλο ακόμα και στην κλιματική αλλαγή, εν τούτοις συχνά υποεκτιμώνται από τους επενδυτές και τον επιχειρηματικό κόσμο ως και τις κυβερνήσεις που αντιμετωπίζουν το δημογραφικό πρόβλημα σαν... καυτή πατάτα.

Η γήρανση και η συνταξιοδότηση του εργατικού δυναμικού αναδεικνύουν πάντως ως βασικό το ερώτημα για το ποιος θα αναλάβει το κόστος των ηλικιωμένων.

Παράλληλα, τα επόμενα 20-30 χρόνια προβλέπεται και σημαντική μείωση στον ρυθμό ανάπτυξης του πληθυσμού της Γης, ιδίως στον ανεπτυγμένο κόσμο, παράγοντες που όμως συνιστούν μακροπρόθεσμα προβλήματα, τα οποία θα προκαλέσουν σημαντικές αλλαγές στα μοντέλα της κατανάλωσης, της αποταμίευσης και των επενδύσεων.

Μειώνεται ο πληθυσμός της Ελλάδας.

Για την Ελλάδα πρόσφατη είναι, μελέτη του Ινστιτούτου του Βερολίνου που εκτιμούσε πως ο πληθυσμός της χώρας μας θα μειωθεί στα 9,9 εκατομμύρια ως το 2030 και στα 8,9 εκατομμύρια ως το 2050, από περίπου 10,6 εκατομμύρια σήμερα. Με δείκτη γονιμότητας 1,33 (ο προβλεπόμενος μέσος αριθμός παιδιών ανά γυναίκα), η Ελλάδα έχει σήμερα σχεδόν τη χαμηλότερη επίδοση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ η Ελλάδα έχει πλέον έναν από τους πιο γερασμένους πληθυσμούς στην Ευρώπη, καθώς πάνω από το ένα πέμπτο των κατοίκων της (το 21%) είναι άνω των 65 ετών. Το φαινόμενο της διαρκούς και δυσανάλογης αύξησης του υπέργηρου πληθυσμού αποτελεί μία από τις συνιστώσες του δημογραφικού προβλήματος στην Ελλάδα.

Η χώρα μας συγκатаλέγεται μεταξύ των χωρών της ΕΕ με τους υψηλότερους δείκτες «υπεργηρίας» (λόγος του πληθυσμού ηλικίας 80 ετών και άνω προς τον πληθυσμό 65 ετών και άνω).

Για το 2016, οι υψηλότεροι δείκτες καταγράφονται σε ορισμένους από τους ορεινότερους νομούς (Ευρυτανίας, Γρεβενών, Λακωνίας και Αρκαδίας). Η Ελλάδα κατέχει τον τρίτο υψηλότερο δείκτη υπεργηρίας μεταξύ των 28 κρατών-μελών της ΕΕ (30,6%), μετά την Ισπανία (32,0%) και τη Γαλλία (31,1%) για το 2016. Η «γήρανση μέσα στη γήρανση», όπως θα μπορούσε να χαρακτηριστεί διαφορετικά η υπεργηρία και η ταχύτερη αύξηση του πληθυσμού άνω των 80 ετών, σε σχέση με την εξέλιξη των υπόλοιπων πληθυσμιακών ομάδων, όπως για παράδειγμα ο πληθυσμός σε ενεργό ηλικία, θα μπορούσε δυνητικά να προκαλέσει σημαντικές ανισορροπίες με άμεσο αντίκτυπο στην αναπτυξιακή πορεία της χώρας, τόσο σε εθνικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο.

Η ταχύτερη αύξηση του υπέργηρου πληθυσμού στην Ελλάδα, καθώς και οι προοπτικές εξέλιξής του στα επόμενα χρόνια θέτουν σημαντικά ερωτήματα σε σχέση με τις πολιτικές για την ικανοποίηση των αυξημένων αναγκών τους σε ευρύτατο φάσμα υπηρεσιών, ενώ σε συνδυασμό με τη φυγή των νέων και ειδικότερα της «εκροής εγκεφάλων», η οποία έλαβε σημαντικές διαστάσεις στην Ελλάδα μετά το 2010, οι προκλήσεις για την επόμενη ημέρα αυξάνονται.

Σύμφωνα με υπολογισμούς μελέτης της Eurobank υπολογίζονται ότι πάνω από 450.000 άτομα ηλικίας κάτω των 45 ετών, κατά μεγάλο ποσοστό υψηλού μορφωτικού επιπέδου και τεχνικής κατάρτισης, βρέθηκαν εκτός Ελλάδος με την ετήσια συμμετοχή στο ΑΕΠ των χωρών υποδοχής από Έλληνες την περίοδο Ιανουαρίου 2008 - Ιουνίου 2016 να ανέρχεται σε 12,9 δισ. ευρώ, το φορολογικό αποτέλεσμα να ξεπερνά τα 9 δισ. ευρώ, την ώρα που τα κόστη της εκπαίδευσης τους για το ελληνικό κράτος ανέρχονταν σε 8 δισ. ευρώ. Η ανάσχεση αυτής της τάσης αλλά και ο επαναπατρισμός αυτού του ανθρωπίνου δυναμικού πρέπει αναμφισβήτητα να αποτελέσει εθνικό στόχο. ■

Πηγές: Το Βήμα (on line), Ναυτεμπορική

Μιχάλης
Μεταξάς

ΑΠΟΨΕΙΣ

He is no good

Τα γεγονότα λαμβάνουν χώρα στη γειτονιά μου, αλλά θα έλεγα και στις πέρα γειτονιές. Βέβαια για τους σκεπτόμενους δεν λείπουν και τα ταξίδια στο χρόνο. Έτσι είναι τόσο λυπηρό να διαπιστώνεις πως ένα σχέδιο καιρό πριν υλοποιηθεί είναι τόσο εύκολο να αναγνωστεί απ' όλους και μάλιστα με τόση ακρίβεια η εξέλιξή του.

Δεν πέρασε καιρό, που τα βρόντηξε κάτω με αηδία διότι η πολύχρονη θητεία στην αυλή του Χαλίφη δεν ήταν προσοδοφόρα πια και αποφάσισε να αγωνιστεί για ίδιον συμφέρον.

Σιγά και ταπεινά στην αρχή και ορισμένες φορές με φανερές συνθηκολογήσεις άρχισε να τρίβει το λυχνάρι το Αλαντίν και να λέει πότε ψιθυριστά και πότε φανερά *"θέλω να γίνω Χαλίφης στη θέση του Χαλίφη"*.

Αυτός ήταν ο σκοπός πια του Μεγάλου Βεζίρη του χαλιφάτου να εκθρονίσει το Χαλίφη που τόσα χρόνια σαν πιστό σκυλί υπηρετούσαν.

Γρήγορα έψαξε και βρήκε τους μάγους που αντί για τίμια δώρα (το αναφέρω λόγω των ημερών -σμύρνα, λίβανο και χρυσό-), θα έφερναν στους υποτελείς του χαλιφάτου υποσχέσεις, ελπίδα και λαμπερό μέλλον.

Γρήγορα ξεσκόνισε το μαγικό χαλί των media και με

αυτό άρχισε να πετάει πάνω από το χαλιφάτο και να ονειρεύεται πως σε λίγους μήνες θα είναι ο νέος Χαλίφης.

Άραγε ποια μαγικά φίλτρα κατανάλωσε και γιατί πιστεύει πως όλοι μας έχουμε δοκιμάσει της λησμονιάς το χόρτο - πέρα από το κουτόχορτο που χρόνια τρώμε-.

Γιατί θεωρεί το εαυτό του τόσο σημαντικό, τόσο ξεχωριστό ώστε να νομίζει πως οι υποτελείς κάτοικοι του χαλιφάτου θα πρέπει να πιστέψουν στους καρπούς που έδρεψε τόσο καιρό στο ξένο περιβάλλον.

Όμως η παράσταση αυτή η χιλιοπαιγμένη στο θέατρο της ανθρώπινης ιστορίας μας διδάσκει ή μάλλον πρέπει να μας διδάσκει πως **ουδείς αναντικατάστατος** κύριε Χαλίφη και **ουδείς ασφαλέστερος εχθρός από τον ευεργεντηθέντα** υποψήφιε Χαλίφη.

Και ας μην ξεχνάτε κυρίες και κύριοι, που δεν θα σας αποκαλέσω αξιότιμες και αξιότιμους, πως ο ταπεινός Ιζνογκούντ δεν είναι άλλο από He is no good. Μένει να δούμε αν στην περίπτωση σας ισχύσει και το *«Όποιο πρόβατο βγει από το μαντρί το τρώει ο λύκος ...»*.

Καληνύχτα Κεμάλ... ■

Αντώνης
Αντωνακάκης

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΟΥ «ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΑ»

Διαβάζω από την Wikipedia:

«Ο φασισμός είναι ριζοσπαστική, αυταρχική και εθνικιστική πολιτική ιδεολογία που έχει ως στόχο να θέσει το έθνος, το οποίο ορίζει βάσει αποκλειστικών βιολογικών, πολιτισμικών και ιστορικών συνθηκών, υπεράνω κάθε άλλης αξίας και να δημιουργήσει μια κινητοποιημένη εθνική κοινότητα. Πρόκειται για εθνικιστική και φυλετική πολιτική ιδεολογία που πρωτοεμφανίζεται στην Ιταλία του Μουσολίνι και αναπτύχθηκε από τους Γερμανούς ναζιστές και άλλους, η οποία προτείνει έναν ολοκληρωτικό τρόπο διακυβέρνησης, από έναν συγκεκριμένο Αρχηγό. Αυτός είναι που θα συνενώσει όλες τις τάξεις σε ένα Έθνος, που μάλιστα είναι το ανώτερο έθνος και έχει προορισμό να κυριαρχήσει στα άλλα, "κατώτερα" έθνη και φυλές.

Σήμερα οι όροι «φασισμός» και «φασίστας» χρησιμοποιούνται πολλές φορές για να χαρακτηρίσουν πρόσωπα, θεσμούς ή καταστάσεις που μπορεί να μην έχουν καμιά σχέση με την αρχική έννοια του όρου. Έτσι προσδιορίζεται -λανθασμένα- ως «φασισμός» γενικά κάθε άδικη, αντιδημοκρατική και βίαιη πράξη, ιδεολογία, συναίσθημα, συνήθεια στο χώρο της πολιτικής, της κοινωνίας, της οικογένειας, και των σχέσεων. Η υπερβολική χρήση αυτού του δεύτερου ορισμού έχει εν μέρει υποκαταστήσει τον αρχικό ορισμό (ότι φασισμός είναι μόνο η ονομασία του κινήματος του Μουσολίνι).

Ο όρος «φασίστας» και «φασισμός» στην εποχή που ζούμε, έχει γίνει μια από τις πιο χρησιμοποιούμενες λέξεις απ' όλους. Όποιος τολμάει να εκφράσει μια άποψη που, προσέξτε, απέχει πολύ από το να χαρακτηριστεί

φασιστική απλά διαφέρει από τη δική μας, αμέσως πέφτει η χειροβομβίδα: «είσαι φασίστας». Προσέξτε, όχι «η άποψη που εκφράζεις μπορεί να χαρακτηριστεί φασιστική» ούτε ακόμα και το χοντροκομμένο «αυτό που λες είναι φασιστικό» αλλά το απόλυτο, «είσαι φασίστας». Αυτό σημαίνει ότι εγώ που δεν θέλω να έχω τίποτε με την ιδεολογία σου σταματάω οποιαδήποτε συζήτηση μαζί σου μιας και, ως φασίστας, ότι και αν εκστομίσεις είναι αυτόματα φασιστικό. Ο Βολταίρος θα γυρίζει στον τάφο του (ή όποιος ή όποια είπε τελικά τη διάσημη φράση, «διαφωνώ με αυτό που λες αλλά θα υπερασπιστώ μέχρι θανάτου το δικαίωμά σου να το λες»).

Η φιλοσοφία αυτή και η στάση ζωής μας έχει επηρεάσει σε ό,τι και αν κάνουμε. Μόλις ακούμε ή διαβάζουμε ένα επιχείρημα, αμέσως αναζητούμε μέσα μας μια γενική κατηγορία να κατατάξουμε αυτόν που το εκφέρει. Μάλιστα, χρησιμοποιείται και η αυτόματη γενίκευση: λες κάτι που υπό προϋποθέσεις μπορεί να εκληφθεί ως επιχείρημα κατά της οποιασδήποτε κυβέρνησης; Αμέσως είσαι δεξιός, άρα ακροδεξιός, άρα χρυσαυγίτης, άρα φασίστας.

Αν πει κάποιος κάτι που μπορεί να θεωρηθεί υπέρ της κυβέρνησης χωρίς να έχει τέτοια πρόθεση, αμέσως είναι συριζαίος, άρα αριστερός (λες και ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αριστερά, αλλά αυτό είναι άλλη συζήτηση), άρα ακροαριστερός, άρα αριστεροφασίστας, άρα φασίστας!!!! Το πολιτικό φάσμα μοιάζει να έχει εκφυλιστεί στα δύο άκρα: φασίστες και αναρχοαριστεροί. Χρόνια τώρα περιμένω ν' ακούσω σ' αυτές τις διάφορες δημόσιες συζητήσεις (debate στα ελληνικά) μεταξύ αρχηγών κομμάτων να γίνεται η εξής ερώτηση, «Αναφέρετέ μας 2-3

πράγματα που αναγνωρίζετε στον αντίπαλό σας ότι τα έκανε σωστά» για να μελετήσω τις απαντήσεις. Είμαι σίγουρος ότι 9 στις 10 φορές η απάντηση θα ήταν «τίποτε». Αυτό όμως θα μου επέτρεπε να σταθμίσω και εγώ τη στάση μου.

Οι απόψεις αυτές αναπαράγονται από τους κουτσομπολίστικους ιστοχώρους που εκλιπαρούν την αρέσκειά μας (like ελληνιστί) και μετά από τα δελτία «ειδήσεων» που μόνο ειδήσεις δεν είναι και τελικά, φωλιάζουν στο μυαλό του καθενός από μας.

Όχι λοιπόν κυρίες και κύριοι: δεν υπάρχει μεγαλύτερος φασισμός από το να κολλάς επίθετα στον συνομιλητή σου. Φασίστας είναι αυτός πρωτίτως που κατηγορεί οποιονδήποτε άλλον για φασισμό. Εφόσον εκφράζω το επιχείρημά μου κοσμίως κι αυτό που ισχυρίζομαι ή αιτούμαι ή προτείνω είναι νόμιμο (και αν έχω και μια ελάχιστη συνείδηση και ηθικό) δεν επιτρέπω σε κανένα συνομιλητή μου να μου κολλήσει οποιαδήποτε ταμπέλα-επίθετο. Δεν υπάρχει μεγαλύτερος φασισμός από τον κατ' επίφραση «αντιφασίστα». Τελεία και παύλα!!! ■

Αριστοτέλης
Αλεξόπουλος

ΜΟΝΑΔΕΣ (ΣΤΑΘΜΟΙ) ΥΠΟΔΟΧΗΣ ΚΑΤΑΛΟΙΠΩΝ: ΣΥΜΒΟΛΗ ΣΤΗ ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΙΑΣ ΡΥΠΑΝΣΗΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

ΣΤ' ΜΕΡΟΣ

Αντίθετα, τα μειονεκτήματα είναι κυρίως τεχνικής φύσης. Επικεντρώνονται στις απαραίτητες μετατροπές που γίνονται σ' αυτά τα πλοία, τα οποία είναι κατά κανόνα μεγάλης ηλικίας και παλαιάς τεχνολογίας. Επίσης, τα πλωτά εργαστήρια - σκάφη αντιμετωπίζουν συχνά το πρόβλημα της τακτικής συντήρησης αλλά και της παρακολούθησης και του ελέγχου των εργασιών διότι είναι μόνιμα αγκυροβολημένα μέσα στον λιμένα. Επομένως, εάν η κατασκευή αυτή εμφανίζει σημάδια κόπωσης των υλικών του (κήτος, τοιχώματα δεξαμενών κλπ λόγω υπερφόρτωσης), ενδεχόμενες άσχημες καιρικές συνθήκες να προκαλέσουν ανοίγματα σε κάποια σημεία του πλοίου με αποτέλεσμα να διαρρεύσουν τα απόβλητα στη θάλασσα και να αυξηθεί δυσανάλογα το οικολογικό κόστος. Δεδομένου ότι σε ένα λιμάνι καταπλέουν πλοία με κατάλοιπα διαφόρων συνθέσεων, οι πλωτές ευκολίες υποδοχής πρέπει να μπορούν να επεξεργάζονται κατάλοιπα σε ευρύ φάσμα και να διαχωρίζουν το μίγμα νερού/πετρελαίου μέχρι τα 15ppm (parts per million)¹.

Το σχετικό θεσμικό πλαίσιο που διέπει την εγκατάσταση και λειτουργία τέτοιων σταθμών στην Ελλάδα αφορά πρώτιστα στον Ν. 743/77 "περί προστασίας του θαλασσίου περιβάλλοντος" που δεν αποτελεί κύρωση κάποιας σύμβασης αλλά εκδόθηκε βάσει του άρθρου 24 του συντάγματος και του άρθρου XI της σύμβασης OILPOL 1954. Με τον νόμο αυτό που συνεπικουρείται από ένα αριθμό Υπουργικών αποφάσεων γίνεται προσπάθεια για την προσαρμογή της εθνικής νομοθεσίας στην υφιστάμενη διεθνή νομοθεσία ενώ παράλληλα διευκολύνθηκε η κύρωση από την Ελλάδα της σύμβασης MARPOL 73/78. Η έκταση εφαρμογής του νόμου καθορίζεται με τα άρθρα 1 και 2 όπου δίνονται οι ορισμοί της ρύπανσης, των εγκαταστάσεων και των ΣΥΚ, του πετρελαίου και των μιγμάτων του, των λυμάτων και των απορριμμάτων².

Με τη σειρά του ο νόμος-πλαίσιο για την προστασία του περιβάλλοντος (Ν. 1650/86), περιέχει ορισμένες διατάξεις που έστω και έμμεσα αναφέρονται στο

πρόβλημα της διάθεσης των αποβλήτων. Συγκεκριμένα, στο άρθρο 10(2) υπάρχει πρόβλεψη, μεταξύ άλλων, για τις μεθόδους τελικής διάθεσης των υγρών αποβλήτων, ενώ στο άρθρο 16 που αφορά και στη λειτουργία και συντήρηση εγκαταστάσεων επεξεργασίας αποβλήτων, υπάρχει πρόβλεψη για κατάλληλο και επαρκές τεχνικό προσωπικό που πρόκειται να απασχοληθεί σε τέτοιου είδους εγκαταστάσεις.

Εξίσου σημαντική είναι και η πιο πρόσφατη Υ.Α. 1218.98/2/97 που αφορά στη συγκέντρωση και διάθεση των πετρελαιοειδών αποβλήτων που παράγονται στους χώρους του μηχανοστασίου των πλοίων. Σε αυτή την Υπουργική Απόφαση γίνεται διάκριση σε πετρελαιοειδή κατάλοιπα και απόβλητα, αναφέρεται σε τεχνικής φύσης ζητήματα όπως η χωρητικότητα των δεξαμενών καταλοίπων πάνω στο πλοίο, οι αντλίες και οι σωληνώσεις και περιγράφεται η διαδικασία καύσης των καταλοίπων. Τέλος, με την Υ.Α. 3221.2/2/89 που αφορά στους όρους και προϋποθέσεις χορήγησης άδειας σε πλοία και πλωτά ναυπηγήματα που χρησιμοποιούνται ως πλωτές ευκολίες υποδοχής λυμάτων, γίνεται αναφορά στις απαιτήσεις του ναυτιλιακού εξοπλισμού, τηλεπικοινωνιακού εξοπλισμού, προστασίας θαλασσίου περιβάλλοντος και εργαζομένων.

Από την παραπάνω ανάλυση είναι ολοφάνερο ότι η παράκτια ζώνη της Ατικής, μέρος της οποίας είναι και ο κεντρικός λιμένας του Πειραιά, είναι αρκετά βεβαρημένη λόγω της ύπαρξης πολλών βιομηχανικών μονάδων, περιλαμβάνοντας και αυτές που ανήκουν στη ναυτιλιακή βιομηχανία. Επομένως είναι σχεδόν αδύνατο να επιχειρηθεί η λειτουργία μίας τέτοιου είδους μονάδας, όταν μάλιστα απαιτεί και εξαιρετικά μεγάλη έκταση ξηράς. Το ζητούμενο είναι η επιλογή της κατάλληλης θέσης για την εγκατάσταση της. Μία μικτή μορφή επίλυσης του προβλήματος είναι να διεξάγεται η επεξεργασία των καταλοίπων στη ξηρά ενώ τα μέσα και οι μέθοδοι συλλογής τους μπορεί να είναι κινητά, λ.χ. φορτηγίδες, ή σταθερού σημείου συνήθως εντός λιμενικού χώρου, το υπάρχον πλωτό δεξαμενόπλοιο, ή σε ένα κεντρικό σημείο της παράκτιας περιοχής. Πρέπει λοιπόν να εξετάσουμε δύο παραμέτρους, την περιβαλλοντική - αισθητική και την εμπορική.

Εάν δεχθούμε ότι εναλλακτικά η εγκατάσταση τέτοιου σταθμού μπορεί να γίνει εντός λιμενικών ορίων,

¹ Η αναλογία των μερών πετρελαίου ανά ένα εκατομμύριο μερών μίγματος ύδατος πετρελαίου κατ' όγκο..

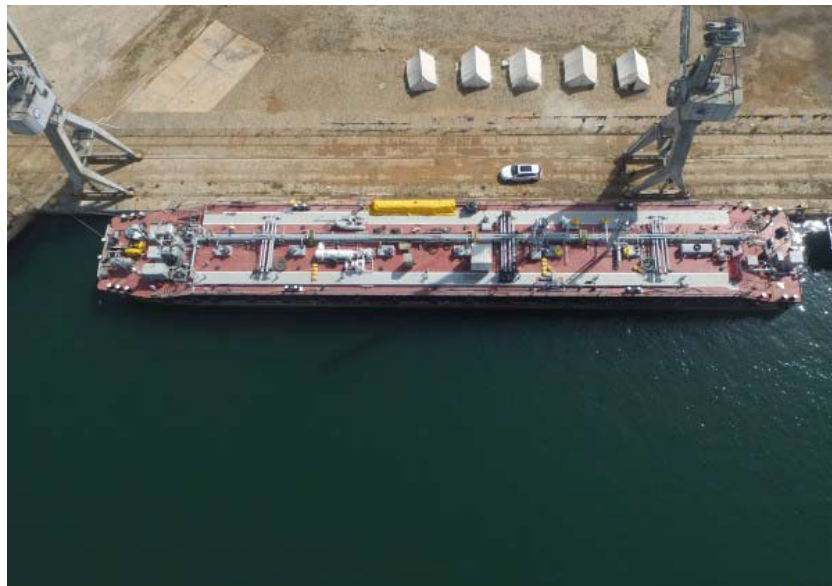
² Σχετικές και οι Υ.Α. 181051/ 2079/14.12.78 "περί πινάκων ουσιών των οποίων απαγορεύεται η απόρριψη στη θάλασσα" και 181051/536/2.3.80 "περί των όρων και προϋποθέσεων ιδρύσεως και λειτουργίας χερσαίων ευκολιών υποδοχής και κατεργασίας πετρελαιοειδών καταλοίπων"..

παρουσιάζονται δύο βασικά προβλήματα. Όταν πρόκειται για μεγάλους λιμένες, τα εμπορικά πλοία πρέπει να αλλάξουν αγκυροβόλια και αποβάθρες, στοιχείο που δεικνύει τον κίνδυνο ανεπιθύμητης καθυστέρησης, πόσο μάλλον όταν δεν λαμβάνουμε ιδιαίτερα υπόψη μία πιθανή λάθος θέση εγκατάστασης που συμβάλλει σε ακόμη μεγαλύτερη χρονική καθυστέρηση λόγω συμφόρησης και αυξημένα ποσοστά κινδύνου ατυχημάτων. Επίσης, η επεξεργασία αυτών των καταλοίπων είναι μία επικίνδυνη διαδικασία που απαιτεί εξειδικευμένο προσωπικό και προσεκτικό χειρισμό του εξοπλισμού διότι σε αντίθετη περίπτωση, λ.χ. μία ελαττωματική λειτουργία, μπορεί να οδηγήσει σε ατύχημα (εκρήξεις, πυρκαγιές) και ρύπανση του θαλασσιού περιβάλλοντος λόγω λειτουργικών απορρίψεων.

Η επιλογή της ιδανικής τοποθεσίας για την εγκατάσταση ενός ΣΥΚ πρέπει να βασίζεται σε ορισμένα κριτήρια, εφόσον βέβαια ξεπεραστεί το υψηλό κόστος κατασκευής και συμμορφωθεί η Ελλάδα με τις διεθνείς απαιτήσεις. Καταρχάς απαιτείται εύκολη πρόσβαση από τη θάλασσα και από την ξηρά κυρίως στην περίπτωση που ο σταθμός βρίσκεται εντός λιμένα ή πλησίον αυτού. Επίσης, είναι απαραίτητη η απόσταση από κατοικημένες περιοχές και υδροβιότοπους (ευαίσθητα περιβάλλοντα) έτσι ώστε να αποφεύγονται οι άμεσες ή έμμεσες επιπτώσεις. Ακόμη, επαρκής χώρος αφενός για τη δυνατότητα ελιγμών των πλοίων και αφετέρου για τη μελλοντική επέκταση της μονάδας (Σακελλαριάδου, 1996).

Για την εγκατάσταση μίας τέτοιας μονάδας πρέπει να λάβουμε υπόψη μας και τα εμπορικά συμφέροντα. Το υψηλό κόστος κατασκευής της δικαιολογεί εν μέρει την εσκεμμένη απόρριψη πετρελαιοειδών και άλλων απορριμμάτων από τα εμπορικά πλοία δεδομένου ότι ο έλεγχος από τις λιμενικές αρχές είναι πλημμελής αλλά είναι και δυσκολότερος ο εντοπισμός πλοίου εν πλω το οποίο ρυπαίνει το θαλάσσιο περιβάλλον παρά στην περίπτωση ενός σοβαρού ατυχήματος. Παράλληλα, το παράκτιο κράτος για να αποκομίσει έσοδα από την παραλαβή των καταλοίπων δίνει ιδιαίτερη σημασία στην ποσότητα που πρόκειται να παραδοθεί. Όσο μεγαλύτερη είναι αυτή, τουλάχιστον για εκείνα τα απόβλητα που είναι προσοδοφόρα, τόσο πιο επιτακτική είναι η ανάγκη για τη δημιουργία της μονάδας που θα αντικαταστήσει το πλωτό ναυπήγημα. Μ' αυτόν τον τρόπο θα γίνει έστω μακροπρόθεσμα απόσβεση του κατασκευαστικού κόστους.

Περισσότερη αξία όμως έχει αυτή η σκέψη και για την οικονομική βιωσιμότητα των μονάδων. Πέρα από την ιδανική

θέση της μονάδας όσο το δυνατόν πλησιέστερα στον λιμένα τροφοδοσίας, σύμφωνα με τις τελευταίες αποφάσεις του IMO τα καύσιμα των πλοίων θα γίνουν σταδιακά υψηλής ποιότητας με αποτέλεσμα τα κατάλοιπα που αφήνουν να είναι ακόμη περισσότερο φτωχά και μη εκμεταλλεύσιμα, οπότε και οι σταθμοί που λειτουργούν με βάση τη βιωσιμότητα θα αντιμετωπίσουν στο μέλλον ακόμα μεγαλύτερα προβλήματα. Προς αυτή την κατεύθυνση αναμένεται εξάλλου να λειτουργήσει και οποιαδήποτε μελλοντική συμπίεση της τιμής του αργού πετρελαίου και των πετρελαϊκών προϊόντων που μεταφέρονται ως φορτία (Βλάχος, 1991). Επομένως εάν υιοθετηθεί ένα πρότυπο λειτουργίας, λ.χ. εκείνο των Σουηδικών λιμένων ή των λιμένων του Ισραήλ, πλησιάζουμε πολύ περισσότερο προς την αρχή της βιώσιμης ανάπτυξης³ ■

³ Η περίπτωση της Σουηδίας έγκειται στο ότι δέχεται κάθε είδους απορρίμματα (GARBAGE) δωρεάν και επομένως προσφέρει ένα σημαντικό κίνητρο στα διερχόμενα πλοία να παραδώσουν όλα τα κατάλοιπα που έχουν παρακρατηθεί, ιδίως τα πλήρως εκμεταλλεύσιμα. Επίσης, η πολιτική των λιμανιών του Ισραήλ στα οποία λειτουργούν ΣΥΚ, το κόστος των οποίων είναι ενσωματωμένο στο τιμολόγιο υπηρεσιών του λιμανιού, ανεξάρτητα δηλαδή εάν θα γίνει χρήση των μονάδων αυτών ή όχι. Πρόκειται για μία ενδιαφέρουσα λύση, η οποία πρακτικά έχει αποδώσει μολονότι τα τελευταία χρόνια παρατηρούνται σημάδια παρακμής, π.χ. λιμάνι Σιγκαπούρης. Το πρότυπο της Σουηδίας σχετικά με τα απορρίμματα φαίνεται να ακολουθούν και η Φιλανδία, η Ρωσία και η Ν. Ζηλανδία.

(Στο εορταστικό τεύχος του Ιανουαρίου 2019 θα παρουσιαστεί το έβδομο και τελευταίο μέρος του άρθρου. Ολόκληρο το άρθρο θα δημοσιευθεί στο site του Σωματείου μας, www.athlepolis.gr).

! ετοιμασθείτε...

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ACHAIA CLAUSS ΜΙΑ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΙΑ ΕΠΟΧΗ

Achaia clauss, μια εταιρεία που χαρακτηρίσε μια εποχή.

Στα μέσα του 19ου αιώνα, ο Γουσταύος Κλάους, νέος τότε γεμάτος οράματα, αγοράζει μια έκταση στις παρυφές της Πάτρας για να την κάνει θερινή κατοικία. Αμέσως αποφασίζει να φυτέψει αμπελώνες με κλήματα που φέρνει από τη Γαλλία. Η γερμανική καταγωγή του, συνδυάζεται με το ελληνικό περιβάλλον και πραγματικά μετουσιώνονται σε ένα εκρηκτικό σύνολο. Φέρνει συνεργεία πετράδων από τη Μάλτα που κτίζουν μια επιβλητική πύλη στο υποστατικό με δυο πύργους από τη μια και την άλλη πλευρά. Κτίζουν επίσης μια επιβλητική κατοικία για τον Κλάους και μια σειρά από πέτρινα κελάρια, τα οποία είναι κτισμένα με τέτοιο τρόπο, ώστε να δίνουν την εντύπωση οχυρωμένης θέσης. Δημιουργεί έτσι ένα υποστατικό και με διαδοχικές αγορές εκτάσεων τριγύρω, μεγαλώνει την καλλιεργούμενη έκταση, που είναι όλη αμπελώνες.

Με μεγάλη υπομονή και πειραματισμούς, δημιουργεί μια σειρά από ποιοτικά κρασιά που δημιουργούν κάτι το πρωτόγνωρο για την Ελλάδα της εποχής.

Είναι χαρακτηριστικό ότι η μαυροδάφνη που απολαμβάνουμε σήμερα ήταν η συνταγή με αριθμό 601 απ' όσες δοκίμασε γι' αυτό και στα βαρέλια με μαυροδάφνη υπάρχει ο αριθμός 601 απ' έξω! Εφαρμόζει μεθόδους καθετοποίησης της παραγωγής και δημιουργήσε μια ευρύτατη κοινότητα που ζει από τις δραστηριότητες της εταιρείας του. Οι θετικές επιδράσεις απλώνονται σε όλη την Αχαΐα και τελικά σε ολόκληρη τη χώρα. Φροντίζει από την αρχή να δημιουργήσει κελάρι με την παραγωγή του (κυρίως μαυροδάφνη αλλά και άλλες ποικιλίες) το οποίο φτάνει μέχρι τις μέρες μας δίνοντας στην εταιρεία σημαντική προστιθέμενη αξία. Χαρακτηριστικό είναι ότι παίρνει τον Αριθμό 2 όταν ιδρύει την Ανώνυμη εταιρεία του στα Μητρώα αμέσως μετά την Εθνική Τράπεζα.

Η εταιρεία περνάει μετά το 1920 στα χέρια του Βλάσση Αντωνόπουλου που την οδηγεί μπροστά και την μεγαλώνει πολύ. Οι ετικέτες της πλέον είναι συνώνυμες με την ποιότητα και την συνέπεια και κατακτούν τα βραβεία το ένα μετά το άλλο.

Σήμερα η εταιρεία προσφέρει ξεναγή-

σεις στα κελάρια της, δίνοντας την ευκαιρία στον κόσμο να μπει στο περιβάλλον μιας άλλης εποχής. Υπάρχουν εντυπωσιακότατα βαρέλια ακόμα και 13,5 τόννων γεμάτα μαυροδάφνη αμύθητης σημερινής αξίας, με ξυλόγλυπτες παραστάσεις με θέμα το κλήμα, το αμπέλι και το κρασί δανειζόμενες θέματα ακόμα και από την αρχαία μυθολογία. Το μουσείο εργαστηρίου παρασκευής βαρελιών μας δίνει την δυνατότητα να κρυφοκοιτάξουμε στο πώς κατασκευάζονταν τα βαρέλια τον προηγούμενο αιώνα και παλιότερα. Επίσης, στο κατάστημα που υπάρχει στο κτήμα, μπορούμε να δούμε τις ετικέτες των κρασιών που υποστηρίζει η εταιρεία και να τις αγοράσουμε.

Η Achaia Clauss είναι κάτι πολύ περισσότερο από μια οινοποιητική εταιρεία. Είναι μια κοιτίδα πολιτισμού και ιστορίας και αποτελεί μέρος της ιστορίας και του νεότερου πολιτισμού της Ελλάδας. Αν βρεθείτε στην Πάτρα, αφιερώστε 2-3 ώρες και σκαρφαλώστε στο υποστατικό του Γουσταύου Κλάους και δεν θα χάσετε! ■

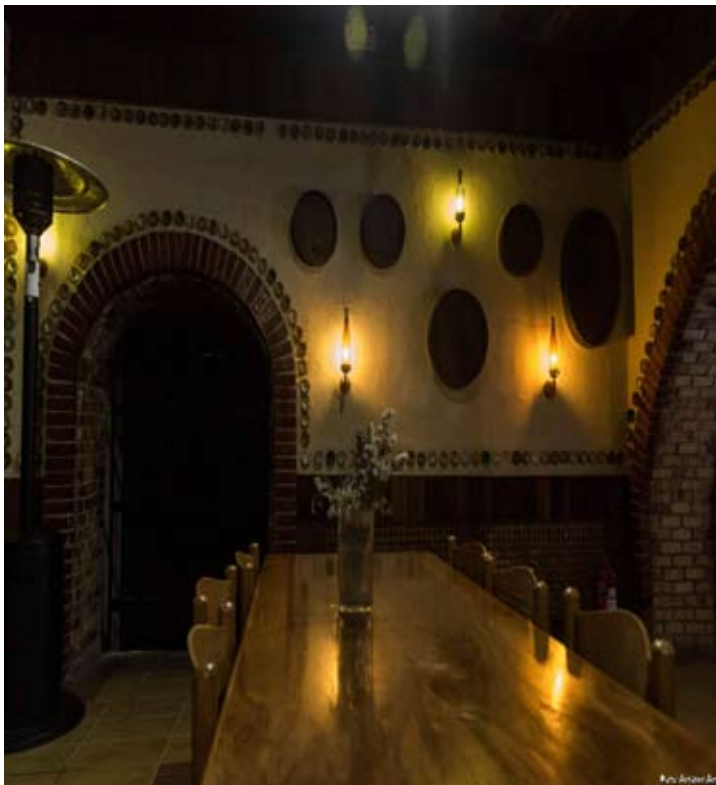
ΜΟΥΣΕΙΑΚΟ

Μαθαίνουμε...!

Αντώνης
Αντωννάκης

συντονιστείτε...!

© Φωτογραφιών: Αντώνη Αντωνάκη

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΤΗΣ

Ο EL GRECO ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Σε αυτά τα πλαίσια κινούταν η καλλιτεχνική δραστηριότητα στη γενέτειρά του, όταν γύρω στα 1549, ώριμος πια, εγκαταλείπει ο Λεονταρίτης την Κρήτη και εγκαθίσταται στη Βενετία, την εποχή που στη μουσική ζωή της πόλης μεσουρανούσε η προσωπικότητα του Φλαμανδού Adrian Willaert (περ. 1490-1562), διάσημου συνθέτη κοσμικής και εκκλησιαστικής μουσικής, φωνητικής και οργανικής, με μεγάλη ακτινοβολία. Ο Willaert, ιδρυτής ουσιαστικά της Βενετσιάνικης Σχολής που κυριάρχησε στο μουσικό γίγνεσθαι της Ευρώπης τον ΙΣΤ' αιώνα, βαδίζοντας στα χνάρια των ομοτέχνων τους της προηγούμενης γενιάς Josquin des Prez (περ. 1440-1521) και Henricus Isaac (περ. 1450-1517), είχε δημιουργήσει ένα ευρύ κύκλο μαθητών και φίλων με κέντρο τον Άγιο Μάρκο της Βενετίας, τη διάσημη χορωδία του οποίου διεύθυνε. Έμμισθο μέλος αυτής χορωδίας έγινε με προσωπική παρέμβαση-εντολή του Δόγη και ο Λεονταρίτης, μπαίνοντας έτσι στον κύκλο του Willaert, που περιλάμβανε μεταξύ άλλων προσωπικότητες όπως τον Cipriano di Rore, διάσημο για μαδριγάλια του, τους Girolamo Cavazzoni και Annibale Padovano, τον Alfonso della Viola, τον Andrea Gabrieli - όλοι τους μεγάλοι συνθέτες με ιδιαίτερη συμβολή στην αναβάθμιση του ρόλου της ενόργανης μουσικής έναντι της κυρίαρχης μέχρι τότε φωνητικής - και το θεωρητικό της μουσικής Gioseffo Zarlino, εισηγητή του λεγόμενου Φυσικού Συστήμα-

τος οργάνωσης των μουσικών φθόγγων, που θεμελίωσε τη νεότερη μουσική χαρίζοντας πλούσιο άκουσμα και ηχητική τελειότητα στα μουσικά όργανα.

Είναι προφανές ότι η συναναστροφή του Λεονταρίτη με τέτοιους κύκλους, που μαρτυρείται με ρητή αναφορά σε πολλά από τα παραπάνω και άλλα ακόμα ονόματα μουσικών τόσο του ναού του Αγίου Μάρκου, όσο και της αυλής του βενετού ευγενή Zantani και άλλων πλούσιων αριστοκρατών και λογίων της εποχής, είναι αυτή που του εξασφάλισε ένα ιδανικό κλίμα καλλιέργειας του μουσικού του ταλέντου, αλλά και πλατειά αναγνώριση και φήμη, που αποδείχτηκε σωτήρια σε αντίξοες περιστάσεις της προσωπικής του ζωής.

Γύρω στα 1562 έκπτωτος από την ιερατική του ιδιότητα, εγκαταλείπει τη βενετική επικράτεια κάτω από το βάρος δυσβάστακτων χρεών και ενός αφορισμού, που είχε εντωμεταξύ αρθεί, για άγνωστο αλλά οπωσδήποτε βαρύ παράπτωμα και εγκαθίσταται στο Μόναχο ως βαρύτονος στην αυλική χορωδία του Βαυαρού δούκα Αλβέρτου Ε'. Εκεί τον περίμενε η γνωριμία με μια άλλη εξέχουσα μορφή του ευρωπαϊκού μουσικού στερεώματος, τον Orlando di Lasso (1532-1594). Αρχιμουσικός αυτός και γνωστότατος συνθέτης πλήθους εξαιρετών λειτουργιών, μοτέτων, μαδριγαλιών και άλλων θρησκευτικών και κοσμικών πολυφωνικών έργων, χρησιμοποίησε στο έργο του όλο το φάσμα των μουσικών ιδιοτήτων

εκείνα τα χρόνια στις μουσικές πρωτεύουσες της Ευρώπης, κάνοντάς το έτσι οικείο και αγαπητό σε Γάλλους, Γερμανούς και Ιταλούς.

Στις αρχές του 1567 πρέπει να έφυγε ο Λεονταρίτης απ' το Μόναχο, ίσως για τη Βενετία ή την Κρεμόνα. Εκείνη ακριβώς την περίοδο ήρθε να προστεθεί στα ήδη εκρηκτικά οικονομικά και άλλα προβλήματα του η εμπλοκή του σε μια μυστήρια υπόθεση κατασκοπείας: ενώ αποκάλυψε στις βενετικές αρχές την κατασκοπευτική δράση κάποιου μηχανικού, ο οποίος είχε αποτυπώσει για λογαριασμό των Ισπανών τα τείχη της βενετικής Κρέμας, δεν τους έδωσαν τελικά την αμοιβή που του είχαν υποσχεθεί, που θα του έλυνε τα τρέχοντα και μελλοντικά του προβλήματα, αλλά αντίθετα τον άφησαν έκθετο στην οργή των συγγενών του εντωμεταξύ δολοφονημένου μηχανικού, αναγκασμένο να διατηρεί αφόρτη δαπανηρή προσωπική φρουρά. Για να αποφύγει τους πιστωτές τους αναγκάζεται να κρύβεται ή να παραμένει κλεισμένος στο μικρό σπίτι του στη Βενετία, όπου το άσυλο της κατοικίας ήταν απαράβατο.

Από τα τέλη του 1568 ο Λεονταρίτης έχει επιστρέψει στην Κρήτη, όπου ανακτά την ιεροσύνη, τα εκκλησιαστικά του αξιώματα, πιθανότατα δε και την κοινωνική του καταξίωση. Πεθαίνει μάλλον το 1572, στα πενήντα έσρα του, όπως υποδεικνύει η διακοπή των συνεχών μέχρι τότε αναφορών του ονόματός του στις πηγές. ■

ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Το γνωστότερο σήμερα έργο του Φραγκίσκου Λεονταρίτη αποτελείται από τρεις λειτουργίες, εβδομηνταέξι πεντάφωνα ή εξάφωνα μοτέτα, έξι μαδριγάλια και δύο ναπολιτάνες. Οι λειτουργίες του είναι παρωδιακές, έχουν δηλ. σαν θέμα ολόκληρου του έργου κάποια γνωστή εκκλησιαστική μελωδία ή ακόμα και λαϊκό τραγούδι, αν και προορίζονται για εκτέλεση στη διάρκεια πραγματικής λειτουργίας, στη συγκεκριμένη περίπτωση στην αυλή του Αλβέρτου Ε' της Βαυαρίας, καθώς όλες πρέπει να γράφτηκαν κατά την εκεί θητεία του συνθέτη. Πρώτος ο Guillaume Dufay (περ. 1400-1474) χρησιμοποίησε αυτή την τεχνική για να δώσει ομοιομορφία στα έργα του, αναπτύσσοντας όλα τα μέρη της λειτουργίας αντιστικτικά με πυρήνα μια βασική μελωδία (cantus firmus). Η Σύνοδος του Trento (1545-1563), έντονα σκοταδιστική και αντιμεταρρυθμιστική, καταδίκασε τη χρήση τόσο των κοσμικών μελωδιών, όσο και της πολύπλοκης και συχνά εξεζητη-

μένης αντιστικτικής τεχνικής στην εκκλησιαστική μουσική, που εμπόδιζε τα λειτουργικά κείμενα ν' ακουστούν καθαρά. Η τάση, ωστόσο, αυτή επικράτησε στους συνθέτες που πίστευαν στις ιδέες της Μεταρρύθμισης, όπως ο κύκλος τους Willaert στη Βενετία. Ο θρησκευτικός προσανατολισμός του Λεονταρίτη προς τις ιδέες του Λουθήρου υποδεικνύεται από αρκετές συγκλίνουσες μαρτυρίες, ενώ δεν αποκλείεται αυτή του η πίστη να ήταν μια από τις αιτίες της κακοδαιμονίας του, της έκπτωσης από εκκλησιαστικά αξιώματα, ακόμα και της φυγής από την αντιμεταρρυθμιστική Βαυαρία, όπου περνούσε την πιο δημιουργική περίοδο της ζωής του.

Τα μοτέτα, έργα αρχικά θρησκευτικά, αναπτυγμένα αντιστικτικά γύρω από ένα εκκλησιαστικό γρηγοριανό μέλος, αλλά σύντομα και κοσμικά, με θέματα ερωτικά και σατιρικά, κατέχουν ιδιαίτερη ποσοτική και ποιοτική θέση στο έργο του Λεονταρίτη, που τα αφιέρωνε σε επιφανείς πολιτικές, εκκλησιαστικές και

πνευματικές προσωπικότητες της εποχής. Σε επιφανή πρόσωπα αφιέρωσε ο Λεονταρίτης και μαδριγάλια, λυρικά δηλ. πολυφωνικά τραγούδια, με παιχνιδιάρικο ύφος, που υμνούν τον έρωτα και τη φύση, τα οποία σώζονται συγκεντρωμένα σε δύο προσωπικές συλλογές και σε κοινές με άλλους, διάσημους συνθέτες. Η αναβίωση της μουσικής του πρώτου επώνυμου Νεοέλληνα συνθέτη ολοκληρώθηκε στον τόπο που γεννήθηκε, ωρίμασε και επέστρεψε για να μετρήσει τα τελευταία χρόνια της ζωής του, με την παρουσίαση των υπολοίπων γνωστών έργων του τον Αύγουστο του 1988 στο ναό της Αγίας Αικατερίνης του Ηρακλείου. Εκεί, μπροστά σε όσους είχαν την τύχη να παραβρεθούν, σίγησαν πια οι πλούσιες ιστορικές μαρτυρίες, τα αρχεία και οι επιστήμονες: τη φωνή τους κάλυψε η πιο γνήσια μαρτυρία του Λεονταρίτη και του πολιτισμού που τον γέννησε, η μουσική του.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ABRAHAM, G.: *The Concise Oxford History of Music*, Oxford 1979.

ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ, Μ.: *Η δυτικίζουσα εκκλησιαστική μουσική μας στην Κρήτη και τα Επτάνησα*, Λαογραφία, τ. 31 (1976-1978), σσ. 272-293

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, Ν.: *Μαρτυρίες για τον Κρητικό μουσικοσυνθέτη Φραγκίσκο Λεονταρίτη και για τη μουσική στην Κρήτη τους δύο τελευταίους αιώνες της βενετοκρατίας*, Κρητικά Χρονικά, τ.26 (1986), σσ. 192-245

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ: *Η μουσική κατά τη βενετοκρατία, Κρήτη: Ιστορία και πολιτισμός*, τ. Β, Κρήτη 1988, σσ. 289-315

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ: *Μαρτυρίες για τη μουσική στην Κρήτη κατά τη βενετοκρατία*, Θησαυρίσματα, τ. 20 (1990), σσ. 9-169.

ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ: *Φραγκίσκος Λεονταρίτης, Κρητικός μουσικοσυνθέτης του δεκάτου έκτου αιώνα. Μαρτυρίες για τη ζωή και το έργο του*, Βενετία 1990.

ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ, Γ.: *Εισαγωγή στην ελληνική πολυφωνική εκκλησιαστική μουσική*, Αθήνα 1990. ■

Cantate domino

Così va chi ha ventura

Cantate domino

ΑΣΠΟΥΔΑΧΤΟΙ ΤΗΣ ΛΗΘΗΣ

ΝΙΚΟΣ ΣΑΡΑΒΑΣ

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΣΟΥΡΕΑΛΙΣΤΗΣ

Ο πρώτος Έλληνας σουρεαλιστής κατά τον Ανδρέα Εμπειρίκο, ένας καταραμένος, θλιμμένος γόνος... όπως τον αποκάλεσαν, γιος δημοσίου υπαλλήλου ο Σαράβας γεννήθηκε στην Καλαμάτα το 1906 και μεγάλωσε στην Αθήνα, στο Γκάζι, καρφώνει το τελευταίο του βλέμμα στο άπειρο παγωμένο από την φυματίωση σε ηλικία μόλις 26 ετών το 1930.

Παθιασμένος με το αλκοόλ και τα ναρκωτικά, φασαριόζος, φιλόδοξος και ο κεντρικός μποέμ τύπος της καλλιτεχνικής παρέας του Μπάγκειον και του πρωτοποριακού τυπογραφείου Μαυρίδη*. Στον σύντομο βίο του ασχολήθηκε με το θέατρο ως ηθοποιός και γραμματέας μπουλουκιού, συναναστράφηκε με αλήτες και λαϊκούς μουσικούς στον Πειραιά, τον Πορφύρα, τον Βουτυρά, υπήρξε στενός φίλος του Άγγελου Τερζάκη και αλληλογράφησε με τον Καβάφη. Με θυσίες πληρώνει το χαρτί και τον τυπογράφο και για να εκδώσει τα βιβλία του, μάλιστα για να τυπώσει ένα απ' τα βιβλία του πούλησε το παλτό του.

Η γλώσσα και η ορθογραφία του έχει παραξενιές και ανάλογες παράξενες και τρελές ιδέες σαν άνθρωπος. Έργα του είναι τα: «Κόχυλαρ», 1925, «Κ' εζήτησε την αγάπη της», 1925, (διηγήματα), «Το δάσος του θανάτου», 1929, μυθιστόρημά, «Μια πληγή χωρίς αίμα», 1930, νουβέλα.

Αξίζει να διαβάσουμε τα παρακάτω του Γιώργος Κοτζιούλα:

"Πολυδούρη, Σαράβας, Βαλταδώρος, Κουζόπουλος... ονόματα νέα και πρόσωπα νέα, που πέρασαν για μια στιγμή από τις σελίδες του αιωνίου βιβλίου και ζήσανε πιο λιγοήμερα κι από τα ρόδα τα ελεγειακά. Έφυγαν και τι απόμεινε από την παραμονή τους εδώ; Οι λίγοι σίχοι, το βιαστικό πεζογράφημα, η ανολοκλήρωτη εικόνα, η επιχειρημένη μελέτη που μας άφησαν ήταν η πιο εξωτερική μορφή του εαυτού τους. Από την κοντινή τους επαφή, μονάχα λίγες υποψίες γνωριμίας: ένας περίπατος αμίλητος μέσα στο πράσινο άλσος, μια ώρα πλημμυρισμένη από διάθεση για εξομολόγηση κι εμπιστοσύνη, ένα δείξιμο στο δρόμο κι ένα κοιτάγμα, κάποια λόγια συμβάθειας και στοργής συγκινημένου φίλου. Ο κύκλος της ζωής του συμπληρώθηκε σα να 'ταν ένα σχήμα απλό απάνω σ' ένα λείο ευκολοχάραχτο χαρτί.

Κι όμως η ζωή δεν είναι αυτό το μετρημένο που δίνουν τα βιβλία ούτε τ' άλλο τ' αμυδρό που βγαίνει από τυχαίες πληροφορίες: είναι κάτι λεπτομερειακό, αεικίνητο, απαιτηλό κι ωστόσο ζωντανό, περιγραμμένο, γενικό. Όποιος θα 'χε την κλίση και την περιέργεια να γνωρίσει έναν άνθρωπο καλά, από πού θα μπορούσε να ορμηθεί και ποιο σημείο θα 'βανε για τέλος; Κι όταν επιτηδεύμαστε στο γράψιμο, όταν υποκρινόμαστε στα λόγια, όταν κρυβόμαστε πίσω από τις πράξεις μας τις ίδιες, πώς περιμένουμε να μας γνωρίζουν, να μας περιγράφουν, να μας συγκρατούν; Κι επιτέλους, μένουμε για να μας μαθαίνουν ή

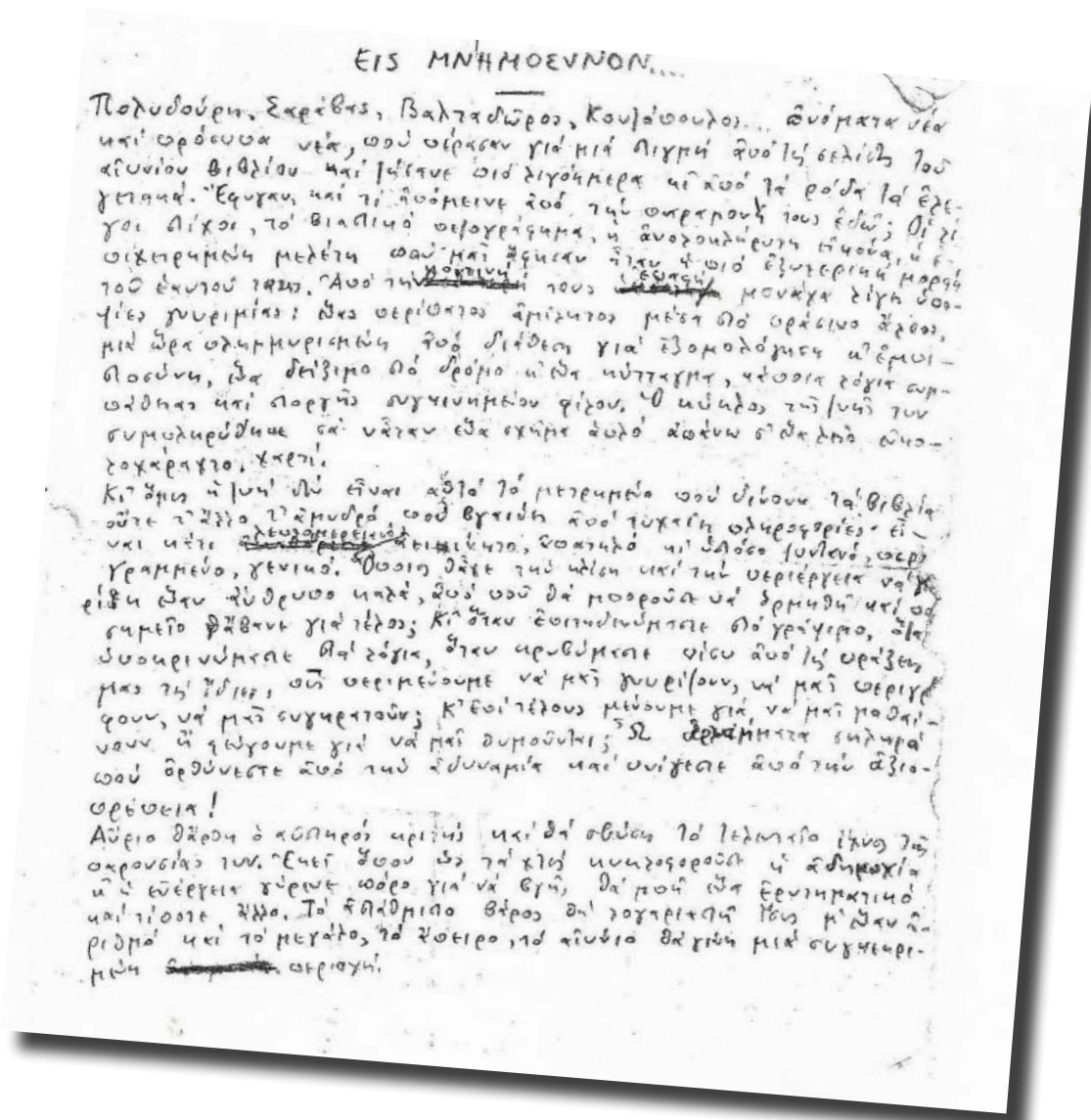
φεύγουμε για να μας θυμούνται; Ω ερωτήματα σκληρά που ορθώνεστε από την αδυναμία και πνίγεστε από την αξιοπρέπεια!

Αύριο θα 'ρθει ο αυστηρός κριτής και θα σβήσει το τελευταίο ίχνος της παρουσίας των. Εκεί όπου ως τα χτες κυκλοφορούσε η αδημονία κι η ενέργεια γύρευε πόρο για να βγει, θα μπει ένα ερωτηματικό και τίποτε άλλο. Το αστάθμιστο βάρος θα λογαριαστεί ίσως μ' έναν αριθμό και το μεγάλο, το άπειρο, το αιώνιο θα γίνει μια συγκεκριμένη περιοχή.

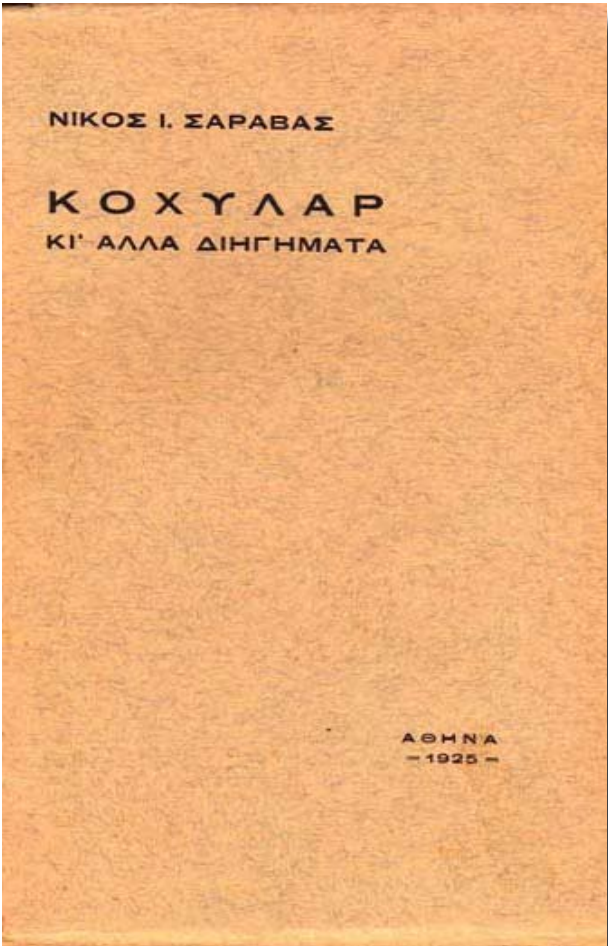
Πέρα από την Πολυδούρη, μνημονεύονται επίσης ο πεζογράφος Νίκος Σαράβας, ο ζωγράφος Γιώργος Βαλταδώρος, και ο κριτικός Βασίλης Κουζόπουλος, φίλοι του όλοι, που όλοι βρήκαν τον θάνατο νεότατοι, το 1930-31, όλοι από φυματίωση, από την οποία βασανίστηκε αργότερα κι ο ίδιος. Ο Κώστας Κοτζιούλας πειστικά χρονολογεί τη γραφή του κειμένου στα 1931 ή στις αρχές του 1932 (επειδή δεν μνημονεύει τον φίλο του Μίνω Ζώτο, που πέθανε το 1932) και σωστά υποθέτει πως το κείμενο γράφτηκε για να δημοσιευτεί -αν όμως δημοσιεύτηκε, και πού, δεν το ξέρουμε". ■

Μιχάλης
Μεταξάς

Το χειρόγραφο του Γ. Κοτζιούλα.

*Μαυρίδης Αριστείδης Γενήθηκε το 1909 την Κωνσταντινούπολη και σπούδασε στη σχολή Γλωσσών και Εμπορίου. Σε μικρή ηλικία τύπωσε τις ποιητικές συλλογές «Χαρές και λύπες» και «Χιονισμένα Καλοκαίρια». Δημοσίευσε ποιήματα και διηγήματα σε περιοδικά της Πόλης και της Αθήνας. Από το 1929 ασχολήθηκε με τις εκδόσεις και έχει στο ενεργητικό του πάνω από επτακόσιους τόμους λογοτεχνικών και ιστοριών κειμένων. Το 1930 εξέδωσε το περιοδικό «Πνοή» και το 1931 το «Λόγο». Από το 1943 και κάθε χρόνο εξέδιδε τη «Φιλολογική Πρωτοχρονιά» με λογοτεχνικά, ιστορικά και λαογραφικά κείμενα, γραμμένα από τους κορυφαίους της πνευματικής μας ζωής

Ο ΥΠΕΡΟΧΟΣ ΑΡΧΑΓΓΕΛΟΣ

Ο Αρχάγγελος Μιχαήλ (β΄ μισό 17ου αι. Μουσείο Μπενάκη) του Χανιώτη κατά δική του δήλωση (βλ. την αγιογραφία του Επί σοι Χαίρει..., η οποία σήμερα βρίσκεται στο Μουσείο Μπενάκη) αγιογράφου Θεόδωρου Πουλάκη (Χανιά 1620/1622 – Κέρκυρα 1692) αποτελεί αριστουργηματικό δείγμα της τελευταίας περιόδου της περίφημης κρητικής σχολής.

Ο Πουλάκης σπούδασε και εργάστηκε στη Βενετία και εγκαταστάθηκε, όπως και διάφοροι άλλοι αγιογράφοι από την Κρήτη, στα βενετοκρατούμενα Επτάνησα, στην Κέρκυρα, ακολουθώντας πορεία παράλληλη με τον σύγχρονό του Εμμανουήλ Τζάνε.

Το ευρωπαϊκό μπαρόκ καθώς και οι φλαμανδικές επιρροές είναι εμφανείς στο έργο του καθώς και η δυναμική διατήρηση των χριστιανικών αυστηρών προτύπων και κανόνων της βυζαντινής αγιογραφίας.

Με το έργο του γεφύρωσε την παράδοση της Κρητικής Σχολής με τα σύγχρονα δυτικά ρεύματα, επηρεάζοντας καθοριστικά την τοπική σχολή ζωγραφικής του 18ου αι. την λεγόμενη Επτανήσιακή Σχολή. ■

HARDWIRED ...TO SELF-DESTRUCT

(Α' ΜΕΡΟΣ)

Νικόλας
Βασιλείου

Το συγκεκριμένο άρθρο έχει περάσει 1000 κύματα. Ξεκίνησε κάτι σαν Six Songs, μετά το ήθελα για το Something to Focus On, το πήγα σε πιο ranking φάση, οπότε με αφορμή ότι είχα παρόμοιες ιδέες για κατατάξεις και top 5 ή top 10 δίσκων, σειρών και τραγουδιών, αποφάσισα να ξεκινήσω μία νέα στήλη η οποία δε θα αφορά μόνο τη μουσική. Λατρεύω τα άρθρα με λίστες από σειρές, ταινίες, τραγούδια από το χειρότερο στο καλύτερο και αυτή η στήλη είναι το έναυσμα για κάτι καινούριο ακριβώς σε αυτό το στυλ. Όπως καταλάβατε στο πρώτο αυτό άρθρο θα ασχοληθούμε με το Hardwired...to Self-Destruct, έναν δίσκο σχετικά αμφιλεγόμενο στην metal κοινότητα που απέκτησε φανατικούς υπερασπιστές και φανατικούς επικριτές. Προσωπικά, λόγω και του τεράστιου δεσίσματος με το αγαπημένο μου συγκρότημα, γούσταρα τη ζωή μου με το άλμπουμ και ας είχε δύο-τρεις αδύναμες στιγμές. Αντί για review λοιπόν, σήμερα θα κατατάξουμε τα τραγούδια του Hardwired από το λιγότερο καλό (για μένα δεν υπήρχε κάποιο κακό) στο καλύτερο.

12. Am I Savage?

Έχει ένα αρκετά ενδιαφέρον κουπλέ με ωραίο εισαγωγικό riff, αλλά το Am I Savage? είναι ο αδύναμος κρίκος του album δυστυχώς λόγω του αδιάφορου και επαναλαμβανόμενου ρεφρέν του και εν τέλει παραμένει μονοδιάστατο.

[Metallica: Am I Savage?](#)

11. ManUNkind

Σε καμία περίπτωση κακό τραγούδι (το Hardwired δεν έχει κάποιο τέτοιο για μένα όπως προείπα στην εισαγωγή), ωστόσο είναι προφανής η αδυναμία του να σταθεί επαρκώς σε ένα σύνολο με ετερόκλητα κομμάτια από τη στιγμή που δεν έχει κάτι να ξεχωρίσει.

[Metallica: ManUNkind](#)

10. Murder One

Ο φόρος τιμής των Metallica στο φίλο τους Lemmy. Φοβεροί στίχοι για τη ζωή του τεράστιου frontman των Motorhead, πολύ όμορφο video clip.

[Metallica: Murder One](#)

9. Hardwired

Το πρώτο τραγούδι που δόθηκε στη δημοσιότητα μαζί με την ανακοίνωση για το νέο δίσκο ήταν ένα εξαιρετικό πρώτο δείγμα, ενώ αποτέλεσε και φοβερή εισαγωγή στο δίσκο. Κάποιοι το αποκάλεσαν διαφορετική εκδοχή του Battery, οι υπόλοιποι ενθουσιαστήκαμε, καθώς είναι δυναμικό και πωρωτικό με φοβερό ρεφρέν.

[Metallica: Hardwired](#)

8. Confusion

Το Confusion ξεκινάει πολύ δυνατά με riffs που σε ταρακουνάνε για να οδηγηθεί σε μία μελωδική πρώτη ερμηνεία του Hetfield που είναι εξαιρετική με το ρεφρέν να διαφοροποιείται και να αλλάζει τελείως το τραγούδι που κλείνει με εντυπωσιακό σόλο. Απολαυστικό.

[Metallica: Confusion](#) ■

Κωνσταντίνος
Ριζόπουλος

ΑΚΡΟΑΣΗ ΜΕ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΚΛΕΙΣΤΑ WHITE CHRISTMAS

Τα Χριστούγεννα είναι μία από τις μεγαλύτερες γιορτές των χριστιανών. Είναι επίσης μία από τις πιο χαρούμενες γιορτές. Για τον λόγο αυτό έχουν γραφτεί πολλοί ύμνοι, κάλαντα αλλά και πολλά τραγούδια. Ένα από τα δημοφιλέστερα τραγούδια είναι το White Christmas του Irving Berlin.

Ο Berlin γεννήθηκε στην Ρωσία το 1888 και το όνομά του ήταν Israel Baline. Το 1893 μετανάστευσε μαζί με τους γονείς του στις ΗΠΑ και έμελε να γίνει ένας από τους μεγαλύτερους τραγουδοποιούς στην αμερικανική ιστορία (βλ. και https://en.wikipedia.org/wiki/Irving_Berlin).

Το τραγούδι White Christmas γράφτηκε το 1940-41 και όπως συνέβαινε εκείνη την εποχή, κυκλοφόρησε σε παρτιτούρα πριν καν ηχογραφηθεί. Ένα χρόνο αργότερα (1942), μας συστήνει το τραγούδι ο Bing Crosby μέσα από την ταινία Holiday Inn. Ο Bing Crosby τραγουδά στην ταινία μαζί με την Marjorie Reynolds, την φωνή της οποίας ντουμπλάρει η Martha Mears, το White Christmas. Η ηχογράφηση του Bing Crosby είχε μεγάλη επιτυχία φτάνοντας μέχρι τις μέρες μας περίπου τα 100 εκατομμύρια πωλήσεις! Αν σε αυτά προσθέσουμε και τις πωλήσεις από εκτελέσεις άλλων καλλιτεχνών τότε αγγίζουν τα 150 εκατομμύρια!

Ο πατέρας του Izzy (έτσι αποκαλούσαν τότε τον Irving), ήταν κάντορας και επειδή δεν μπορούσε να βρει σταθερή δουλειά, τα παιδιά του έκαναν διάφορες εργασίες για να βοηθούν την οικογένεια. Ο ίδιος ο Irving μετά το σχολείο του, πουλούσε εφημερίδες και παρέδιδε τηλεγραφήματα. Μετά τον θάνατο του πατέρα του όμως εγκατέλειψε το σχολείο και εργαζόταν ως song plugger. Πρόκειται για άτομα το οποία προσλαμβάνονταν από εκδότες μουσικής παρτιτούρας για να εκτελούν τα νέα τραγούδια σε σαλόνι, θέατρα, ακόμα και στους δρόμους.

Στα 16 του χρόνια ξεκίνησε να εργάζεται ως singing waiter στο Pelham Café στην Chinatown της Νέας Υόρκης. Αυτό το χρονικό διάστημα άρχισε να παίζει πιάνο, ως αυτοδίδακτος, και έγραψε τα πρώτα του κομμάτια,

στην αρχή με συνεργάτη, τα οποία και ερμήνευε στο Café.

Ενώσω εργαζόταν στο Pelham Café εξέδωσε και το πρώτο του τραγούδι που στάθηκε η αφορμή να αλλάξει το όνομά του. Το τραγούδι λεγόταν Marie from Sunny Italy. Όταν εκδόθηκε η παρτιτούρα, υπήρχε ένα τυπογραφικό λάθος. Αντί για I. Baline έγραφε I. Berlin. Το όνομα Berlin παρέμεινε και με αυτό υπέγραψε όλες του τις συνθέσεις.

Το τραγούδι White Christmas ξεκίνησε να γράφεται στις αρχές του 1940 στο Los Angeles ή κάπου κοντά και ολοκληρώθηκε στην Νέα Υόρκη ή στο οικογενειακό εξοχικό, στο Catskills. Ο Berlin δεν ήταν ικανοποιημένος από το αποτέλεσμα, γι αυτό το άφησε στο συρτάρι του. Αρχικά γράφτηκε ως σατιρικό τραγούδι για μία μουσική επιθεώρηση. Θα τραγουδιόταν από τραγουδιστή με σοφιστικέ ύφος σε χολιγουντιανή πίσινα περιτοιχισμένη από φοίνικες. Τελικά χρησιμοποιήθηκε το 1941 στην ταινία Holiday Inn.

Κατά τη διάρκεια παραγωγής της ταινίας, συνέβη η επίθεση των Ιαπώνων στο Pearl Harbor. Το πλήγμα ήταν βαρύ και οι ΗΠΑ προέβησαν σε αντίποινα, σηματοδοτώντας την εμπλοκή τους στον πόλεμο. Λίγες μέρες μετά ο Bing Crosby μεταδίδει το τραγούδι μέσω της ραδιοφωνικής του εκπομπής Kraft Music Hall, ως ένα μήνυμα ελπίδας. Στα τέλη του Δεκεμβρίου για τους αμερικανούς στρατιώτες που πήγαιναν στον πόλεμο, το τραγούδι αυτό σηματοδοτούσε τη λαχτάρα τους για τις παλιές μέρες, αυτές που γνώριζαν (just like the ones I used to know), δίνοντας έτσι στους στίχους του μία διαφορετική έννοια από την σατιρική που είχε αρχικά. Το ραδιόφωνο των ενόπλων δυνάμεων των ΗΠΑ έπαιζε συνεχώς το τραγούδι αυτό για να θυμίζει στους στρατιώτες που βρίσκονταν μακριά, το σπίτι τους (βλ. και <https://www.kuow.org/stories/sad-story-behind-white-christmas-america-s-favorite-christmas-carol>).

Οι σατιρικοί στίχοι του τραγουδιού The sun is shining, the grass is green/The orange and palm trees sway/ There's never been such a day/In Beverly Hills, L. A./

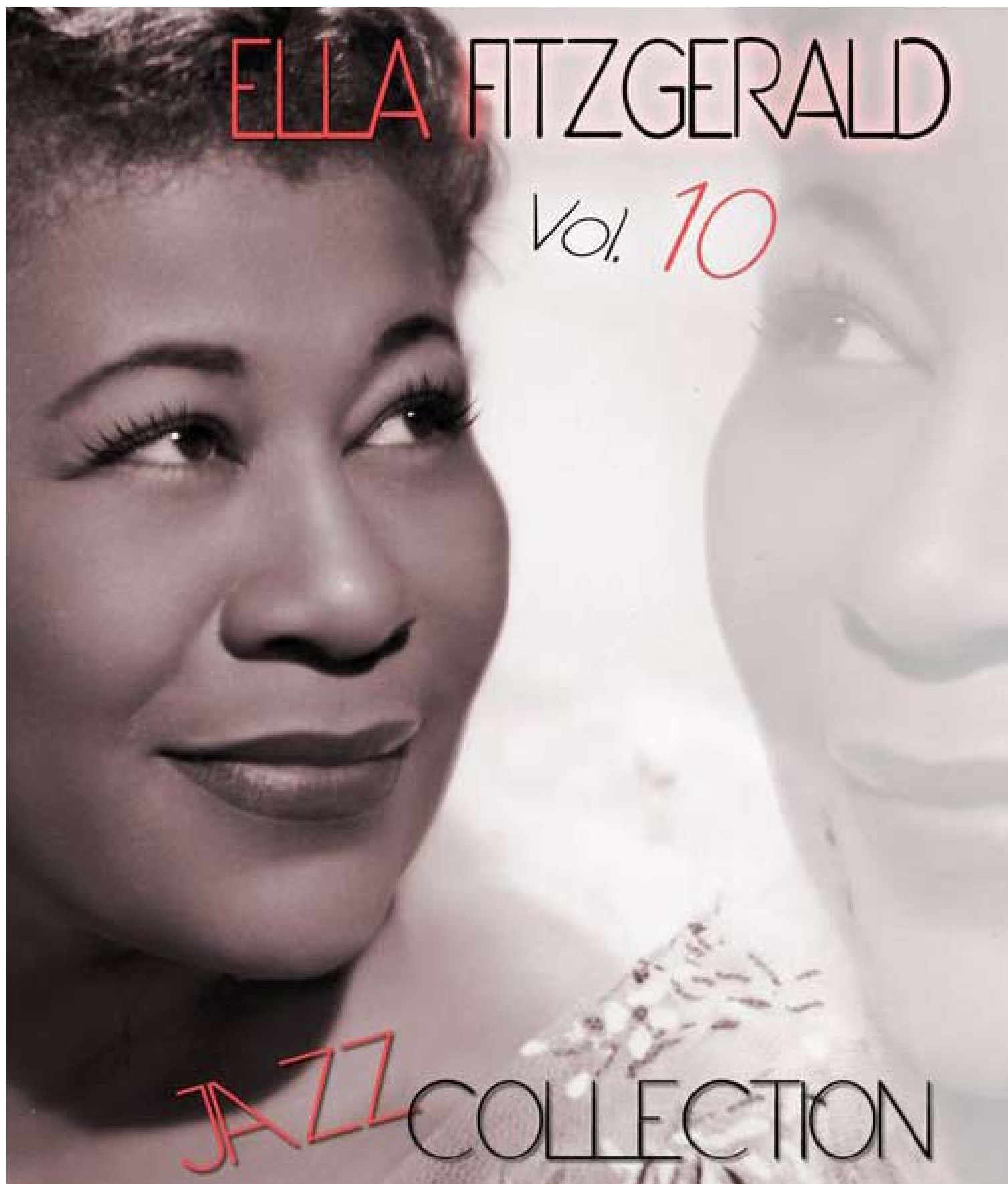
But it's December the 24th/
And I am longing to be up
north..../I'm dreaming of a
white Christmas... προβλημά-
τισαν τον Berlin και από σεβα-
σμό προς τους ακροατές του,
ζήτησε από την εταιρία του,
να αφαιρέσει τους στίχους
αυτούς από τις νέες εκδόσεις
και ηχογραφήσεις. Πολύ αρ-
γότερα το 1989 η Rosemary
Clooney, Ξαναηχογραφεί
το τραγούδι, για τις ανάγκες
της ταινίας White Christmas
περιλαμβάνοντας και τους
στίχους αυτούς (βλ. και
<https://americacomesalive.com/2017/12/13/white-christmas-the-story-behind-the-song/>).

To White Christmas παρα-
μένει μέχρι τις μέρες μας το
πιο γνωστό χριστουγεννιάτικο
τραγούδι όλων των εποχών
γραμμένο μάλιστα από έναν
συνθέτη που δεν γιορτάζει
καν τα Χριστούγεννα.

Εδώ μπορείτε να το ακού-
σετε σε μία jazz εκτέλεση
με τη ζεστή φωνή της Ella
Fitzgerald.

Καλή ακρόαση με τα μάτια
κλειστά!

MEMENTO ■

Γιάννης
Ξηντάρας

ΤΑ ΟΡΙΑ ΠΕΡΙΓΡΑΦΟΥΝ ΤΟ ΠΩΣ ΘΑ ΜΠΟΡΕΣΟΥΜΕ ΝΑ ΣΥΝΥΠΑΡΞΟΥΜΕ ΜΕ ΣΕΒΑΣΜΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑΝΟΗΣΗ

Τα όρια δεν αφορούν μόνο στα παιδιά. Συχνά ακούμε συμβουλές για τους γονείς, “πώς να θέσουν όρια στα παιδιά τους”, “η σημασία των ορίων” κ.λπ.. Είναι αλήθεια ότι τα όρια στις σχέσεις μας με τα παιδιά μας, βοηθούν πολύ τόσο τα ίδια όσο και τον σκοπό γενικότερα της διαπαιδαγώγησης και της κοινωνικοποίησης τους.

Τι συμβαίνει όμως με τις σχέσεις των ενηλίκων; Τι σημαίνει βάζω όρια και πώς μπορώ να τα θέσω στους άλλους (αλλά και στον εαυτό μου);

Ας δούμε όμως πρώτα τι αφορούν αυτά τα όρια, ποιούς τομείς της ζωής μας περιλαμβάνουν, προκειμένου να κατανοήσουμε καλύτερα πώς θα μπορούσαμε να λειτουργήσουμε σωστά.

- Σεβόμαστε τον χρόνο μας και τον χρόνο των άλλων; Είμαστε συνεπείς στις υποχρεώσεις μας, στα ραντεβού μας, στις υποσχέσεις μας; Αντίστροφα ανεχόμαστε την καθυστέρηση και τις αναβολές εκ' μέρους των άλλων υποτιμώντας τον εαυτό μας;

- Σεβόμαστε τα συναισθήματα μας και τα συναισθήματα των συνανθρώπων μας; Μπορούμε να αφουγκραστούμε τι νοιώθουμε, πώς αισθανόμαστε, αλλά και τι νοιώθουν οι άλλοι; Είμαστε σε επαφή με τα συναισθήματα μας;

- Σεβόμαστε τις σκέψεις και τις ιδέες που εκφράζουν οι άλλοι γύρω μας; Αποδεχόμαστε το όριο που θέτει η πίστη τους, η ιδεολογία τους, χωρίς να παραβιάζεται το δικό μας όριο και οι δικές μας αξίες;

- Σεβόμαστε τον προσωπικό χώρο των ανθρώπων; Από το δωμάτιο ως το τηλέφωνο, από το τετράδιο ως το βιβλίο... Τα πάντα!

Όπως βλέπετε το δίπολο σέβομαι-παραβιάζω βρίσκεται παντού. Τα όρια περιγράφουν το πώς θα μπορέσουμε να συνυπάρξουμε αρμονικά χωρίς παραβιάσεις, αλλά με σεβασμό και κατανόηση. Ας σημειώσουμε όμως και αυτό: Σέβομαι δεν σημαίνει απαραίτητα συμφωνώ. Σέβομαι σημαίνει καταρχάς αποδέχομαι. Για παράδειγμα σέβομαι την θρησκεία σου, αλλά δεν συμφωνώ μαζί σου για τις αρχές της πίστης σου. Ωστόσο αναγνωρίζω την ανάγκη σου για προσευχή και δεν θα σε εμποδίσω σε αυτό, αρκεί εσύ να σεβαστείς εμένα, τα δικά μου ήθη και έθιμα ώστε η έκφραση της προσευχής σου να μην προσβάλλει τα δικά μου...

Πάνω-κάτω το ίδιο ισχύει για όλα: Τον χρόνο, το χρήμα, τις ιδέες, τις ανάγκες, τα συναισθήματα, το ίδιο μας το σώμα...

Ο σεβασμός προϋποθέτει αυτοσεβασμό, η αποδοχή προϋποθέτει αυτοαποδοχή, η αγάπη για τους άλλους προϋποθέτει αγάπη για τον εαυτό μας. Αντιθέτως παραμονεύει η ασυνεννοησία, η παρανόηση, η προσβολή, η παρεξήγηση. Συνηθίζουμε να λέμε “*οι καλοί λογαριασμοί κάνουν τους καλούς φίλους*”, κατά συνέπεια τα όρια θέτουν σωστές βάσεις για καλές σχέσεις μεταξύ των ανθρώπων, τόσο στις τυπικές όσο και στις πιο κοντινές. Για αυτό λοιπόν, μην φοβάστε να βάζετε όρια... Τα όρια κάνουν καλό! ■

©: 5|ΑΝΔΡΟΝ

ΛΝΗ ΟΛΟ...ΜΕΛΗ!

Αλεξάνδρα
Κοφινιώτη

ΠΑΛΙ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ; ΚΑΙ Η ΚΑΤΑΘΛΙΨΗ ΑΡΧΙΖΕΙ...

Σε λίγες ημέρες έρχονται οι γιορτές των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς. Πάντα από παιδί τις περίμενα. Θυμάμαι τον εαυτό μου να έχουμε ένα τεράστιο δέντρο και 'γω να Ξαπλώνω και από κάτω και να το χαζεύω ειδικά το βράδυ με τα φωτάκια του. Όλοι κοιτάζουμε τα φωτάκια των στολισμένων δέντρων και τα πλησιάζουμε τόσο κοντά που είναι σαν να θέλουμε να μπουν μέσα μας και να φωτίσουν την ψυχής μας. Οι γιορτές αποτελούν μια ιδιαίτερα στρεσογόνα περίοδο που πολλές φορές μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να μην επιτρέπει σε πολλούς να γιορτάσουν και να μην μπορούν να ταυτιστούν με την εορταστική διάθεση, που γενικώς επικρατεί την περίοδο αυτή. Μέσα σε ένα τέτοιο κλίμα δεν είναι δύσκολο να καταλάβουμε γιατί η καταθλιπτική διάθεση έχει υπολογιστεί ότι αυξάνεται την περίοδο αυτή.

Η ιδιαίτερη αυτή διάθεση, επηρεάζεται από πολλές παραμέτρους, όπως η προσωπικότητα του κάθε ατόμου. Ψάχνοντας τους παράγοντες που το προκαλούν ανακαλύπτουμε το στρες, την κούραση, την υπερ-εμπορευματοποίηση των γιορτών, τις οικονομικές δυσκολίες και τη δυσκολία του να βρεθεί κανείς με συγγενείς και φίλους, για διάφορους λόγους, που μπορεί να είναι η απόσταση ή η ρήξη στις σχέσεις. Οι απαιτήσεις που σχετίζονται με ψώνια, οι φιλικές και οικογενειακές συγκεντρώσεις, όλα αυτά συνεισφέρουν στα συναισθήματα έντασης κι εκνευρισμού.

Όμως πρέπει ή καλύτερα επιβάλλεται να αντιμετωπιστεί αυτή η κατάσταση πρώτα για εμάς αλλά και για τους γύρω μας, την οικογένεια πολύ δε περισσότερο αν υπάρχουν παιδιά.

Είναι σημαντικό να προσπαθούμε να βελτιώσουμε με όποιο τρόπο μπορούμε τη διάθεση μας, να μάθουμε να φερόμαστε όσο καλύτερα

μπορούμε στον εαυτό μας και να κάνουμε κάποιες ουσιαστικές αλλαγές στην καθημερινότητα μας.

As μην επιτρέψουμε στον εαυτό μας να δηλητηριάζεται με αρνητικά συναισθήματα και as ξεκινήσουμε την νέα χρονιά από την αρχή. Λίγη αισιοδοξία και θετική σκέψη δεν βλάπτει. Επειδή για πολλούς αυτές οι μέρες, που συμπίπτουν με την αλλαγή του χρόνου, αποτελούν αφορμή για απολογισμό ζωής, δεν είναι απαραίτητο να εστιάσουμε μόνο στα ανεκπλήρωτα όνειρα και στις απώλειες που έχει φέρει το πέρασμα του χρόνου. Μπορούμε σίγουρα να αναγνωρίσουμε και θετικά σημεία σε σχέση με άλλοτε, όπως και καλά σημάδια για το μέλλον.

Ίσως εάν προσπαθήσουμε να αγαπήσουμε τον εαυτό μας, τους ανθρώπους και τις καταστάσεις γύρω μας, να νιώσουμε ότι είμαστε ευλογημένοι που έχουμε την υγεία μας και as υπάρχουν κάποια προβλήματα αντιμετωπίσιμα και ότι έχουμε πάνω από όλα την καλή πρόθεση να προσπαθήσουμε για μας τους ίδιους, ίσως να έρθει η αλλαγή στη διάθεση.

Θα τελειώσω με το να μας πω να θυμηθούμε ότι η κατάθλιψη αντιμετωπίζεται μόνο εν τη γενέσει της και με τη δύναμη της θέλησης. Αυτές οι εορταστικές ημέρες as αποτελέσουν την αφετηρία μιας νέας φιλοσοφίας ζωής.

Καλές Γιορτές με ένα χαμόγελο στα χείλη αλλά όχι ζωγραφισμένο. Αληθινό!!!. ■

ΤΕΛΙΚΑ ΦΤΑΣΑΜΕ!

Σε αυτό το μακρινό ταξίδι που εμφανίζεται καρέ-καρέ μέσα από το βλεφαρισμό των ματιών. Κοιτάζω στον καθρέφτη το είδωλο με αυτά τα ζευγάρια μάτια, το διακριτικό χαμόγελο και την αναπνοή να είναι πιο βαριά και την καρδιά να χτυπάει δυνατά. Ρίχνοντας, λίγο νερό στο πρόσωπο και κατευθύνομαι προς την τελετή για να πάρω μέρος στην αποφοίτηση μετά από αυτά τα χρόνια που με έκαναν κομμάτι μιας μεγαλύτερης κοινωνίας.

Μαθήματα, που έμαθα μέσα από τη ζωή, την διδασχά και τις βάσεις της ζωής από το μηδέν. Ξαφνικά, έφτασε η στιγμή που σφίγγει το χέρι του πρύτανη, χαμογελώντας για την επιτυχία μου και φεύγω στη σκοτεινή μεριά που κρύβεται πίσω από την κουρτίνα για την τελική φωτογραφία. Με την άκρη του ματιού, αντιλαμβάνομαι ένα φύλλο τράπουλας να βρίσκεται πεσμένο κοντά σε μία σχισμή ανάμεσα στο παρκέ και στο πρώτο σκαλί.

Κοιτώντας το, αναρωτιέμαι *"σε αυτόν τον ιερό χώρο δεν γίνεται να υπάρχουν σκουπίδια"*, σκεπτόμενος αυτά πάω προς την μεριά του να το σηκώσω, σαστίζοντας για λίγο πάνω στον αναγραφόμενο άσσο μπαστούνι ο οποίος ήταν καμένος στην δεξιά πάνω πλευρά του. Απορώ, ποιος μπορεί να τον άφησε κάτω, όμως αμέσως σηκώνω το κεφάλι, ακούγοντας ένα έντονο βουητό να διαπερνάει τα αυτιά και να ερεθίζει το εσωτερικό του τυμπάνου.

Οι γονείς μου φωνάζουν και προσπαθώντας να διαβάσω τα χείλη τους, απαντάω φωναχτά ότι δεν τους ακούω. Το δωμάτιο, αρχίζει να μεγαλώνει φέρνοντας στο υποσυνείδητό μου το ψυχολογικό φαινόμενο της Αλικής στη Χώρα των Θαυμάτων και τα πρόσωπα των συμφοιτητών αρχίζουν να ξεθωριάζουν μαζί με τους συγγενείς που εξαφανίζονταν ένας-ένας από το τοπίο της κοσμητείας. Παράλληλα, το στήθος αρχίζει να πονάει και η αναπνοή εμφανίζεται κάθε δευτερόλεπτο πιο βαριά σαν να με πνίγει η ατμόσφαιρα, σαν να υπάρχει έλλειψη οξυγόνου.

Αρχίζω, να τραβάω με το δεξί χέρι με δύναμη τον τήβεννο, προσπαθώντας να σκίσω το διακριτικό μπλε, δίνοντας χώρο στη φωνή να βγει και να φωνάξω *"ΑΦΗΣΤΕ ΜΕ ΝΑ ΑΝΑΠΝΕΥΣΩ"*. Παλεύοντας με τον τήβεννο, κάθε μάχη ήταν και ένα χτύπημα που με γονατίζει και με κάνει να παραδοθώ στο έλεος του. Κηλίδες αίματος, εμφανίζονται στο πάτωμα προερχόμενες από τα ρουθούνια που δεν μπορούν να σταματήσουν αιμορραγούν. Καταλαβαίνω, πως είναι η τελευταία μου παράσταση με τους γονείς μου που δακρυσμένοι να προσπαθούν να με αγγίξουν.

Το μοναδικό που περνάει από το μυαλό μου, είναι να τους ευχαριστήσω για όσα με δίδαξαν σχετικά με την αδικία της ζωής, το πώς είναι να μην έχεις την ευκαιρία να ζήσεις και όσα δεν πρόλαβα να τους μάθω για το αύριο. Το μάτι μου πέφτει κλείνοντας έτσι την αυλαία της ζωής μου.

Ελπίζω να τα πούμε σύντομα,
με εκτίμηση,
το παιδί σας! ■

συντονιστείτε...!

Πηγή φωτο: https://c1.staticflickr.com/6/5484/12638320463_d5e646b0ab_b.jpg

Μιχάλης
Μεταξάς

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΧΕΙΛΑ

Την ταλαντούχο ζωγράφο Ανδρονίκη Χειλά γνώρισα τον Ιούνιο στα εγκαίνια της ατομικής της έκθεσης με τίτλο "ΠΑΡΟΝ" στον χώρο τέχνης "Στοart ΚΟΡΑΗ".

Τόσο η προσωπικότητα της αλλά κυρίως η εικαστική της γραφή με κέρδισαν και έτσι στην επόμενη της ατομική έκθεση με τίτλο «Εις...» τον Σεπτέμβριο στην γκαλερί I-D ProjectArt στο Κολωνάκι άδραξα την ευκαιρία να της ζητήσω να παρουσιάσουμε μέσα από τις στήλες του περιοδικού μας την ίδια αλλά και τη δουλειά της.

Η συνέντευξη αυτή και η φωτογράφιση που ακολούθησε πραγματοποιήθηκε σε δύο χρονικές στιγμές καταρχάς στην υπέροχη γκαλερί I-D ProjectArt και εν συνεχεία στο ζεστό και προπάντων φιλόξενο ατελιέ της.

.....

Ερωτ: Επιδρά στην εικαστική έκφραση ο χρόνος ως τμήμα του χώρου;

Ο χώρος στον οποίο εκφράζεται και δημιουργεί ο καλλιτέχνης, συγκεκριμένα τα όρια ενός πίνακα για τον ζωγράφο, αποτελεί έναν χώρο αυτόνομο από θέμα οργάνωσης. Για τον σύγχρονο καλλιτέχνη αποτελεί βασικό στοιχείο της δομής του έργου του. Παράλληλα, ο χρόνος, επίσης σημαντικό στοιχείο στη δημιουργία του έργου, επιδρά με την έννοια της διαλεκτικής του αναζήτησης, ως προς το εφήμερο και το διαρκές.

Ερωτ: Την διαχρονικότητα, την πρωτοτυπία, τη μοναδικότητα στην τέχνη την αναζητείτε, πιστεύετε ότι υπάρχει;

Κάθε Έργο Τέχνης είναι μοναδικό. Αυτό που αναζητώ, είναι να αποδώσω όσα κουβαλώ μέσα μου και ονειρεύομαι, να τα μοιραστώ με το θεατή και εν τέλει το ζωγραφικό μου έργο να χαρακτηριστεί ως Έργο Τέχνης. Αναπόφευκτα μέσα από αυτή την πορεία θα έχει μια διαχρονική αξία. Την πρωτοτυπία την αναζητώ με την έννοια της αυθεντικότητας.

Ερωτ: Η επανάσταση στην τέχνη είχε ως πρωτοστάτες την Ζωγραφική και την Ποίηση. Σήμερα υπάρχει χώρος για κάτι τέτοιο;

© Φωτογραφιών: Αντώνης Αντωνάκης

συντονιστείτε...!

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΧΕΙΛΑ

Η Ζωγραφική και η Ποίηση αποτέλεσαν πρωτοστάτες στην Τέχνη, όταν τούς «ζητήθηκε» σε μία εποχή όπου το κοινωνικοπολιτικό σύστημα, καθώς και οι θεωρήσεις για το τι είναι Τέχνη, ήταν ανάλογες και άκρως διαφορετικές από το σήμερα. Ανέκαθεν αποτελούν τις βασικές μορφές Τέχνης και θα συνεχίσουν να είναι.

Ερωτ: Ποιος ο σκοπός του έργου σου στο παρηκμασμένο κοινωνικό πολιτιστικό και πολιτικό μας πλαίσιο;

Είμαι αρκετά ονειροπόλα ώστε να παραδεχθώ πως ζούμε σε μια παρακμή... παρόλ αυτά, κάθε φορά που νιώθω να εμφανίζεται εμπρός μου απειλητικά, δυναμώνω όλο και περισσότερο και αντιστέκομαι, και μέσω του έργου μου στοχεύω να μεταδώσω αυτό το οποίο από πάντα υπερασπίζεται... την αλήθεια, τον ψυχισμό- με πίστη στον εσωτερικό μας κόσμο. Τελευταία δε, νιώθω να συμβαδίζει αρκετά με την πραγματικότητα αν και επιμένω στην πεποίθηση πως πραγματικότητα είναι το όνειρο!

Ερωτ: Η κοινωνία της πληροφορίας εποχή μας πόσο επεμβαίνει ή αντίκειται στην τέχνη σας;

Η κοινωνία της πληροφορίας συμμετέχει διακριτικά στη ζωή και στο έργο μου- επεμβαίνει τόσο όσο να μην νιώσει πολύ άνετα.. τη βρίσκω μεν ελκυστική και χρήσι-

μη στην καθημερινότητα- άλλοτε απαραίτητη ως προς την προβολή του έργου μου, δεν επεμβαίνει στο εκφραστικό κομμάτι δε.

Ερωτ: Ποιος Έλληνας/νίδα ζωγράφος σας επηρέασε; Ποιος Ξένος/νη;

Είναι αρκετοί οι καλλιτέχνες που θαυμάζω και σέβομαι το έργο τους, Έλληνες και Ξένοι, και σίγουρα όχι όλοι εξπρεσιονιστές! Ο καθείς από εκείνους, μέσω του έργου του με διδάσκει συνεχώς για το τι είναι Τέχνη, όπως ο El Greco, ο Dali, ο Κεσσανλής, ο Goya, ο Μπουζιάνης, ο Clifford Still, ο Παρθένος..

Ερωτ: Ζωγράφος είναι ο απόφοιτος της σχολής καλών τεχνών ή εκείνος που τον διακατέχει το δαιμόνιο της δημιουργίας;

Ζωγράφος είναι σίγουρα εκείνος που τον διακατέχει το δαιμόνιο της δημιουργίας, ο απόφοιτος της Σχολής Καλών Τεχνών, μιας και το έχει σπουδάσει παραπέρα, το μικρό παιδί που ενστικτωδώς τραβάει μια μπλε γραμμή και σου λέει έφτιαξα ένα καράβι...Ζωγράφος όμως δεν είναι αυτός που δεν έχει ψυχή και δεν είναι αληθινός. Μάλλον, ζωγράφος είναι, καλλιτέχνης δεν είναι.

Ερωτ: Θα ζωγραφίζατε κατά παραγγελία ή θα προ-

τιμούσατε να απορρίψετε μία καλή αμοιβή για χάρη της τέχνης;

Για χάρη της Τέχνης που αγαπώ και σέβομαι, δεν θα έκανα κάτι το οποίο δε μου ταιριάζει. Όμως το να ζωγραφίσω κατά παραγγελία μία εικόνα, που κάποιος θα επιθυμούσε είτε ένα αγαπημένο του πρόσωπο, αυτό δεν με βρίσκει αντίθετο- ίσα ίσα που αποτελεί πρόκληση να πλησιάσεις την επιθυμία κάποιου άλλου με παρόμοια ματιά! Αντιθέτως όμως, αν μου όριζε χρωματολόγιο πχ, τότε όχι, δεν θα το έκανα. Η αμοιβή για τον καλλιτέχνη είναι να συγκινηθεί ο άλλος με το έργο του, δεν είναι αυτοσκοπός τα λεφτά.

Ερωτ: Πόσο σας καθοδηγεί η Ποίηση, η Φιλοσοφία, η Μουσική και η Φυσική στην έμπνευσή σας;

Όλα τα παραπάνω είναι απαραίτητα, για να γνωρίσεις τον εαυτό σου και να ζήσεις χωρίς να χάσεις το νόημα.. να δημιουργήσεις έργο όντας αληθινός. Με τη μουσική ειδικά είχα συνδεθεί από μικρή μέσω χορωδίας- με βοήθησε αρκετά στο κομμάτι της έκφρασης, στο πού θα τονίσω και τι στο μουσαμά... ακόμη και στους τόνους αντίστοιχα με τους τονισμούς στο τραγούδι! Η ποίηση δε, με γεμίζει ανέκαθεν εικόνες..

όσο για τη Φιλοσοφία, μελετώ μεν λιγότερο απ' όσο το «φιλοσοφώ» μέσω του βιώματος στην καθημερινότητα, επιστρέφω δε στα βιβλία σαν αρχάρια.. Η Φυσική πανταχού παρούσα.. η προσπάθεια για κατανόηση της συμπεριφοράς του σύμπαντος.

Ερωτ: Υπάρχει «Άγιο Δισκοπότηρο» στην τέχνη ή είναι άλλος ένας γοττευτικός μύθος που κληροδοτείται από γενιά σε γενιά;

Όσο υπάρχει η ανάγκη του ανθρώπου να ολοκληρωθεί άλλο τόσο θα υπάρχει το «Άγιο Δισκοπότηρο». Οι επιρροές είναι αδιαμφισβήτητες στην Τέχνη.

Ερωτ: Η γραφή σας συμβαδίζει με την αβέβαιη μορφή, την φθορά, την αλλοίωση, την διάβρωση, την πορεία στον θάνατο;

Πιότερο συμβαδίζει με την Ζωή, εμπεριέχοντας μνήμες, φόβους, αλλοιώσεις, φθορές ψυχικές και σωματικές... Η πορεία στο θάνατο, μου δημιουργεί τόσο τον φόβο, όσο και την ελπίδα για τη Ζωή. Αποδίδω συναισθήματα, που προσωποποιούνται δίχως καμία επιτήδευση, και προσδίδουν στα ερωτήματά μου για την ύπαρξη του ανθρώπου. Παράλληλα, το αίσθημα της αισιοδοξίας λειτουργεί διαρκώς ανυψωτικά στο έργο μου, επηρεάζοντας υποσυνείδητα ακόμη και τα τεχνικά χαρακτηριστικά στις φιγούρες που αποδίδω- σαν προσωπογραφίες που δεν πατούν στη γη, με μια πνευματική συγκάλυψη αλλά και ως όντα ονειρικά!

Ερωτ: Ποιο είναι το πιο σημαντικό προσωπικό χαρακτηριστικό, με το οποίο πρέπει να είναι οπλισμένος ένας ζωγράφος;

Θεωρώ πως το χαρακτηριστικό που οφείλει ένας ζωγράφος να είναι οπλισμένος είναι η αγάπη του για τη ζωγραφική. Με όλη την αλήθεια που γνωρίζει καθόσο βιώνει το δρόμο της Τέχνης, τον μοναχικό και δύσβατο δρόμο της δημιουργίας, με το αίσθημα της φαντασίας, του ονείρου.. απαραίτητο το ταλέντο, απαραίτητη και η αγάπη άρα και η προσήλωσή του. Απαραίτητη και η καθημερινή ενασχόληση στο εργαστήριο αλλά και οπουδήποτε λαμβάνει τα ερεθίσματα γύρω του.

Ερωτ: Αν έπρεπε να ζήσεις τη ζωή σου Ξανά, θα επέλεγες τη ζωή ενός ζωγράφου;

Ναι ναι!! Ακόμα και αν έπρεπε να την Ξαναζήσω, θα ήμουν ζωγράφος! Αν ήθελα να την Ξαναζήσω πάλι ζωγράφος θα γινόμουν!

Ερωτ: Τι είδους δυσκολίες αντιμετωπίζεις όταν ζωγραφίζεις;

Οι δυσκολίες που συναντώ όσο ζωγραφίζω αγγίζουν φυσικά και μεταφυσικά πλαίσια..δίχως υπερβολή. Δεν θα περιγράψω τις δυσκολίες όμως, θα περιγράψω τι συμβαίνει κάθε φορά.. Καλούμαι απ' το να

ΑΝΔΡΟΝΙΚΗ ΧΕΙΛΑ

ισσοροπήσω μέσα μου, να συγκεντρωθώ, να αποφασίσω, να επιλέξω, να πιάσω επιτέλους τα πινέλα και να αποδώσω την ιδέα με το ανάλογο συναίσθημα, να συνεχίσω να το σκέφτομαι και εκτός εργαστηρίου, ακόμα και σε όνειρο να το βλέπω ως εφιάλη, μέχρι να αναιρούμαι συνεχώς ιδίως μόλις νιώσω ότι το ολοκληρώνω- και ιδιαίτερα άμεσα ... μπορεί και στο μισάωρο, και την ίδια στιγμή να πρέπει να με υπερασπιστώ! Δεν θα μιλήσω για τα τεχνικά μέρη ενός έργου, που έχουν τη δυσκολία τους επίσης...

Θα συμπληρώσω όμως τη δυσκολία του να συντονίσω την σκέψη μου με την κοινωνική ζωή που θέλω να έχω ως άνθρωπος, καθώς και την αναγκαστική ασέβεια που καλούμαι να δείξω απέναντι σε ασεβείς που εισβάλλουν στη ζωή μου δίχως ίχνος αυτοκριτικής, πόσο μάλλον όταν

δημιουργώ...Τούτα όλα, ίσως και άλλα που δεν περιγράφονται με λέξεις εύκολα, μάλλον έπρεπε να υπάρχουν για να με ωθούν όλο και πιο κοντά στη ζωγραφική!

Ερωτ: Ποιο έργο σας θα ταιρίαζε στους στίχους ... «πέρα από το εύκαμπτο ροδί του ουρανού οι τρεις κομήτες, που αργοσέρνουν την ουρά τους λάμποντας εκτυφλωτικά, η φαντασία είναι ο έρωτας και η τρέλα».

Η φαντασία, ο έρωτας και η τρέλα λάμπουν εκτυφλωτικά σαν τρεις κομήτες στον ουρανό λοιπόν.. πιότερο θα έλεγα ότι ταιριάζει με την ονειροπόλα μου διάθεση.. κάπου σ' ένα συννεφάκι να λαμβάνω το φως τους! Σίγουρα και σε κάποιο από τα έργα μου οπότε... ■

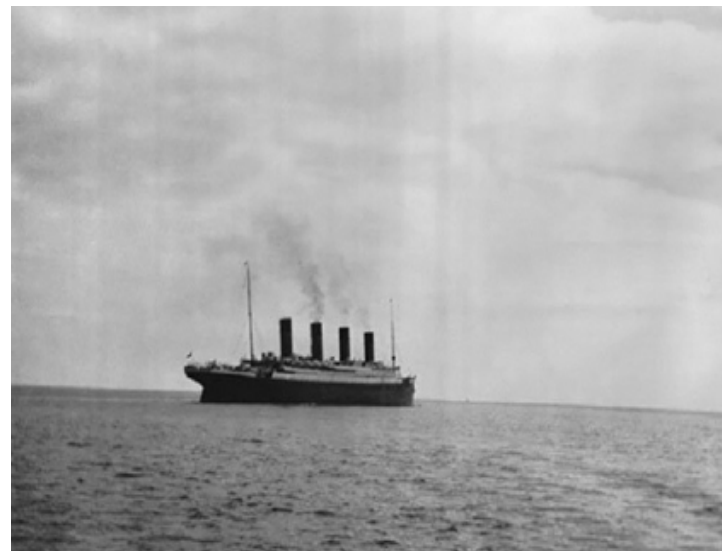
συντονιστείτε...!

© Φωτογραφιών: Αντώνης Αντωνάκης

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΤΙΤΑΝΙΚΟΥ

Αγγλία 1912. Η τελευταία φωτογραφία του Τιτανικού αμέσως μετά από την πρώτη αλλά και τελευταία του αναχώρηση.

Η ΓΕΦΥΡΑ ΤΟΥ ΡΙΟ ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

Η ΦΩΤΟ ΤΩΝ ΕΝΝΕΑ ΒΑΣΙΛΕΩΝ

και όμως είναι εννέα βασιλείς μαζί! Εννέα βασιλείς σε μια φωτογραφία αποτελεί μάλλον το υψηλότερο ρεκόρ βασιλέων που έχουν φωτογραφηθεί μαζί, και ήταν το 1910 όταν είχαν συγκεντρωθεί για να πενήθσουν τον βασιλιά Εδουάρδο. Ανά-

μεσά τους ήταν και ο τότε βασιλιάς της Ελλάδας, Γεώργιος, καθώς και οι βασιλείς των Νορβηγίας, Βουλγαρίας, Πορτογαλίας, Γερμανίας, Βελγίου, Ισπανίας, Μεγάλης Βρετανίας και Δανίας. ■

ΑΠΛΑ ΚΑΙ ΧΡΗΣΙΜΑ ΚΟΛΠΑ ΓΙΑ DSLR NIKON

Είτε το παραδεχόμαστε, είτε όχι, σημαντικό ρόλο στην επιλογή κατασκευαστή φωτογραφικών μηχανών παίζει σε μεγάλο βαθμό η ευκολία χρήσης και η συνολική εμπειρία του χρήστη. Σε αυτό το άρθρο παρουσιάζουμε μερικά απλά και χρήσιμα κόλπα που μπορεί για ορισμένους από εσάς, να είναι απολύτως προφανή, όμως σε άλλους μπορεί να αλλάξουν τον τρόπο που βλέπουν και χρησιμοποιούν τη φωτογραφική τους μηχανή!

Για τους βιαστικούς, υπάρχει και το σχετικό **Video**

Μορφοποίηση των καρτών μνήμης

Αν η φωτογραφική μηχανή σας διαθέτει δύο υποδοχές καρτών μνήμης, συνήθως θα θέλετε να διαμορφώσετε και τις δύο κάρτες μνήμης πριν ξεκινήσετε τη λήψη. Αυτός είναι ένας πολύ γρήγορος και εύκολος τρόπος να διαμορφώσετε και τις δύο κάρτες μνήμης χωρίς να χρειαστεί ποτέ να απενεργοποιήσετε την κάμερα:

- Κρατήστε πατημένα τα δύο κουμπιά που έχουν επισημανθεί ως “Format” με κόκκινο χρώμα για να διαμορφώσετε την κάρτα σας.
- Παρατηρήστε ότι στον πίνακα ελέγχου (πάνω οθόνη), μια κάρτα αναβοσβήνει. Αυτή είναι η κάρτα που πρόκειται να διαμορφώσετε.
- Συνεχίστε και διαμορφώστε την κάρτα πατώντας τα δύο κουμπιά ξανά.

• Τώρα, κρατήστε πατημένα τα δύο κουμπιά για να διαμορφώσετε την κάρτα σας. Παρατηρήστε ότι η ίδια (πρωτεύουσα) κάρτα εξακολουθεί να αναβοσβήνει.

• Γυρίστε τον επιλογέα εντολών (πίσω τροχός) με ένα κλικ. Παρατηρήστε ότι η κάρτα που αναβοσβήνει έχει αλλάξει στην δευτερεύουσα κάρτα σας.

• Προχωρήστε και διαμορφώστε την κάρτα.

• Αυτό είναι! Τώρα και οι δύο κάρτες σας έχουν διαμορφωθεί!!!

Γρήγορη κύλιση εικόνας

Έχετε κοιτάξει ποτέ χρήστες της Canon πόσο γρήγορα κύλιζαν 10 εικόνες κάθε φορά, ενώ εξέταζαν τα πλάνα τους στο πίσω μέρος της φωτογραφικής μηχανής τους; Υπάρχει λύση για γρήγορη κύλιση εικόνων και στις Nikon:

- Μεταβείτε στο μενού προσαρμοσμένων ρυθμίσεων> Στοιχεία ελέγχου> Προσαρμογή κλήσεων εντολών> Μενού και αναπαραγωγή
- Επιλέξτε Ενεργοποίηση

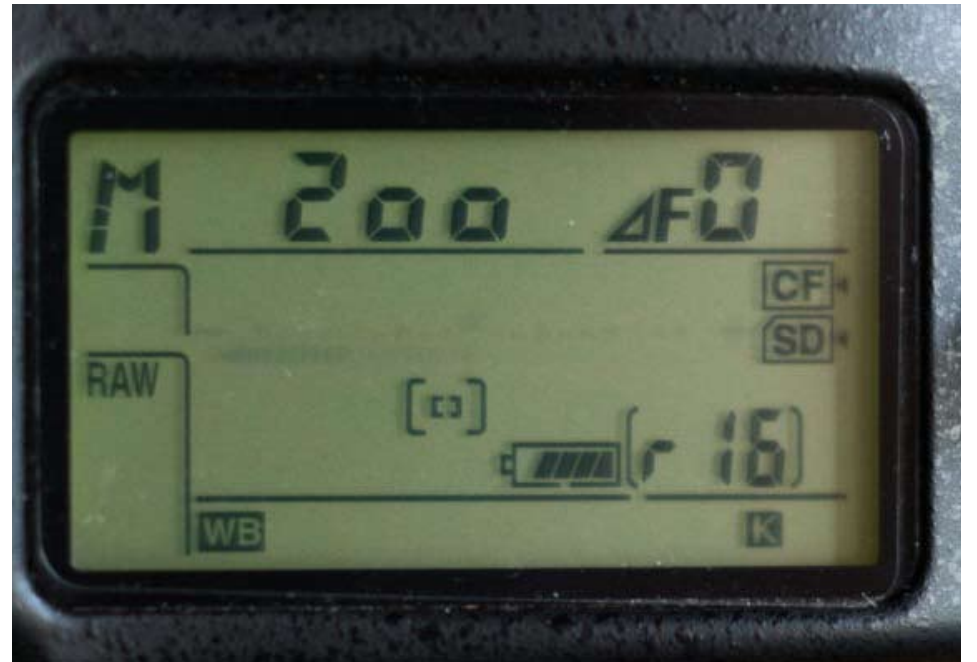
Τώρα, όταν ελέγχετε τις εικόνες, μπορείτε να σμικρύνετε την προβολή μικρογραφιών και να μετακινηθείτε γρήγορα χρησιμοποιώντας τον δευτερεύοντα επιλογέα (εμπρός τροχός) (Φωτ. 1).

Νικόλαος
Σίμος

Φωτό 1

Φωτό 2

Ένδειξη buffer

Αυτό είναι ένα πολύ απλό trick και δεν χρειάζεται να αλλάξουμε καθόλου τις ρυθμίσεις!

Έχετε παρατηρήσει ποτέ τον αριθμό στην κάτω δεξιά γωνία του εικονοσκοπίου σας και στην κάτω δεξιά γωνία του πίνακα ελέγχου (πάνω οθόνη) που μοιάζει με αυτό: [r16] ? Αν δεν ξέρετε τι μιλάω, τραβήξτε την κάμερα, βεβαιωθείτε ότι υπάρχει μια κάρτα μνήμης και πατήστε το κουμπι λήψης μέχρι τη μέση, όπως εσείς εστιάσετε. Κοιτάξτε στο εικονοσκόπιο σας ή στην πάνω οθόνη και θα το δείτε όταν πατάτε το κουμπι. Ο αριθμός σας πιθανόν να είναι διαφορετικός, αλλά καταλαβαίνετε το νόημα (Φωτ. 2).

Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Είναι ο αριθμός των λήψεων που υπάρχουν στο buffer σας. Τώρα πλέον, όταν κάνετε burst shooting, μπορείτε να παρακολουθείτε αυτόν τον αριθμό και να γνωρίζετε πότε πρόκειται να γεμίσει το buffer και πότε αδειάζει.

Γρήγορο κουμπι (Quick Button)

Ένα από τα αγαπημένα μου χαρακτηριστικά όλων των Nikon DSLRs είναι η λειτουργία My Menu. Εάν δεν το χρησιμοποιήσατε ποτέ, εδώ είναι μια γρήγορη περίληψη του τι είναι. Βασικά, μπορείτε να δημιουργήσετε τη δική σας προσαρμοσμένη λίστα επιλογών από τα διάφορα μενού που είναι διαθέσιμα στην κάμερα, μέχρι 20 στοιχεία. Δείτε ένα παράδειγμα με Πληροφορίες μπαταρίας, Ρυθμίσεις Self-Timer, Virtual Horizon, Ζώνη ώρας, Αυτόματο ISO και Ημερομηνία (Φωτ. 3).

Για να ρυθμίσετε το “My Menu”, απλά πηγαίνετε στην οθόνη του μενού

Φωτό 3

και μετακινηθείτε στα μενού στα αριστερά μέχρι να μεταβείτε στο “My Menu”. Από εκεί μπορείτε να προσθέσετε στοιχεία και να τα οργανώσετε.

Τώρα, μόλις έχετε δημιουργήσει το μενού My Menu, εδώ είναι το πραγματικό τέχνασμα για γρήγορη πρόσβαση. Μπορείτε να ρυθμίσετε το κουμπι Προεπισκόπηση ή Fn στο μπροστινό μέρος της κάμερας για πρόσβαση στο My Menu. Πλέον όλες οι πιο συχνά χρησιμοποιούμενες λειτουργίες του μενού σας είναι διαθέσιμες ανά πάσα στιγμή με το

πάτημα ενός κουμπιού! Δείτε πώς μπορείτε να συμβεί αυτό:

- Μεταβείτε στο Μενού> Μενού προσαρμοσμένων ρυθμίσεων> Στοιχεία ελέγχου> Αντιστοίχιση πλήκτρου Fn (ή προεπισκόπησης)> Πλήκτρο Fn (ή προεπισκόπηση) Πατήστε
- Ορισμένες κάμερες ενδέχεται να έχουν τη δυνατότητα > My Menu, ενώ άλλοι μπορεί να έχουν μόνο > Access top item in MY MENU.

Απλά επιλέξτε ποιο κουμπι προτιμάτε να έχετε πρόσβαση στο μενού μου και τα πιο χρησιμοποιημένα στοιχεία μενού σας είναι στα χέρια σας.

Αν έχετε μόνο την επιλογή να αποκτήσετε πρόσβαση στο Access top item in MY MENU, δεν υπάρχει πρόβλημα. Όταν αποκτάτε πρόσβαση στο κορυφαίο στοιχείο πιέζοντας το επιλεγμένο κουμπι, απλά βέλος προς τα αριστερά και θα βρίσκεστε στο μενού μου και θα έχετε πρόσβαση σε όλες τις άλλες επιλογές του μενού μου (Φωτ. 4).

Μενού λήψης / Custom Setting Banks

Τι είναι οι Shooting Menu Banks; Βασικά, μπορείτε να αποθηκεύσετε τις ρυθμίσεις για τη φωτογραφική μηχανή σας σε μια Bank (μπορείτε να το ονομάσετε ακόμη και να θυμάστε τι είναι για).Για παράδειγμα, εδώ είναι οι αλλαγές που κάνει το σώμα όταν επιλέγουμε την Bank “2nd shoot” (που έχουμε ήδη δημιουργήσει): αλλάζει σε αυτόματη ισορροπία λευκού, καταγράφει εικόνες ως M-Fine JPEG στην κύρια κάρτα και RAW στη δευτερεύουσα κάρτα και αλλάζει την κύρια υποδοχή μου Κάρτα SD (Φωτ. 5)

Όπως υποδηλώνει το όνομα, η Shooting Menu Bank σας επιτρέπει να δημιουργείτε διαφορετικές Banks για οτιδήποτε στο μενού Shooting Menu, ενώ η Custom Settings Bank σας επιτρέπει να δημιουργείτε διαφορετικές Banks για οποιοδήποτε στοιχείο στις προσαρ-

μοσμένες ρυθμίσεις σας. Μπορείτε να δημιουργήσετε έως και 4 Banks ρυθμίσεων.

Για παράδειγμα, μπορεί να θέλετε να έχετε διαφορετικές Shooting Menu Bank για λήψη σε διαφορετικές συνθήκες φωτισμού. Ή ίσως θα μπορούσατε να δημιουργήσετε μια Bank για τη φωτογραφία τοπίου, ενώ θα δημιουργούσε μια άλλη για την πορτραίτο. Μπορεί να έχετε διαφορετικά σεντ προσαρμοσμένων ρυθμίσεων εάν πολλοί άνθρωποι χρησιμοποιούν το ίδιο σώμα και έχουν διαφορετικές προτιμήσεις για τις ρυθμίσεις.

Ακολουθεί ο τρόπος με τον οποίο ρυθμίζετε τα δικά σας μενού λήψης και τις προσαρμοσμένες ρυθμίσεις:

As υποθέσουμε ότι θέλετε να δημιουργήσετε μια νέα Shooting Menu Bank

- Μεταβείτε στο Menu > Shooting Menu > Shooting Menu Bank
- Αυτήν τη στιγμή θα πρέπει να βρίσκεστε στην Bank A, πράγμα που σημαίνει ότι οι τρέ-

Φωτό 4

Φωτό 5

Φωτό 6

χουσες ρυθμίσεις της φωτογραφικής σας μηχανής αποθηκεύονται ως Bank A.

- Για να ρυθμίσετε την Bank B, μεταβείτε στο B και πατήστε OK. Θα πρέπει τώρα να βρίσκεστε στο Shooting Menu και το πρώτο στοιχείο, Shooting Menu Bank, θα πρέπει να είναι το B.

- Τώρα, οι τυχόν αλλαγές που κάνετε στο μενού λήψης θα αποθηκευτούν ως προεπιλεγμένες για το Shooting Menu Bank B.

- Αν θέλετε να δώσετε στην Bank B μια περιγραφή, απλά πατήστε δεξί βέλος στην Shooting Menu Bank, όταν το B είναι highlighted.

- Για να επιστρέψετε στο Bank A και στις αρχικές ρυθμίσεις της φωτογραφικής μηχανής, απλώς πλοηγηθείτε μέχρι το A και πατήστε OK.

Ισχύει ακριβώς η ίδια διαδικασία και για τις Προσαρμοσμένες Ρυθμίσεις (Custom Settings), μόνο θα μπειτε στο Menu > Custom

Settings Menu > Custom Settings Bank (Φωτ. 5)

Αν διαθέτετε κάμερες Nikon D600 / D610 ή D7000 / D7100 / D7200, έχετε ακόμα πιο φιλικές προς το χρήστη ρυθμίσεις U1 / U2 που μπορούν να αποθηκευτούν μόνιμα και στη συνέχεια να έχουν πρόσβαση μέσω του επάνω επιλογέα της κάμερας.

6) Άμεσο zoom κατά τη διάρκεια της αναπαραγωγής

Ένα άλλο πολύ χρήσιμο tip είναι η δυνατότητα άμεσης μεγέθυνσης σε ένα συγκεκριμένο επίπεδο κατά την προβολή μιας φωτογραφίας. Αντί να χρειαστεί να πατάτε πολλές φορές το κουμπί Zoom In / Zoom Out, μπορείτε να διαμορφώσετε το κεντρικό κουμπί του πολυ-επιλογέα στο πίσω μέρος της κάμερας. Κατά την εξέταση μιας φωτογραφίας που μόλις τραβήξατε, πατώντας αυτό το κουμπί θα μεγεθυνθεί και πατώντας ξανά θα σμικρύνεται πίσω στην πλήρη εικόνα. Το πλεονέκτημα σε

αυτό το χαρακτηριστικό είναι ότι κάνει zoom το σημείο εστίασής σας!

Ακολουθεί ο τρόπος ρύθμισης παραμέτρων:

- Μεταβείτε στο Menu -> Custom Setting Menu -> Controls -> Multi selector center button -> Playback mode -> Zoom on/off

- Από εδώ, θα πρέπει να επιλέξετε το επίπεδο μεγέθυνσης.

- Μόλις ρυθμιστεί, πατήστε το κουμπί αναπαραγωγής για να εμφανίσετε μια εικόνα που έχετε τραβήξει, στη συνέχεια πιέστε το κεντρικό κουμπί του πολυ-επιλογέα. Θα δείτε την εικόνα να μεγεθύνεται αμέσως

- Εάν πιέσετε ξανά το πλήκτρο, θα σμικρύνετε την πλήρη εικόνα

Δείτε το σχετικό Video

VIDEO 1

Γιώργος
Γιαννακάκος

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

ΓΑΙΑΣ LIFE ΜΕ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

κ. Πουλόπουλε θα θέλατε να μας πείτε τι σας ώθησε να ασχοληθείτε με τα βιολογικά προϊόντα;

Κατάλαβα μετά από αρκετό καιρό ότι, αν θέλουμε να δώσουμε στα παιδιά μας τρόφιμα με υψηλή διατροφική αξία, να χαρίσουμε στους εαυτούς μας υγεία και ευεξία και παράλληλα να προστατέψουμε τον πλανήτη μας για τις επόμενες γενιές τα Βιολογικά προϊόντα είναι μονόδρομος.

Το κατάστημα σας Gaias Life Βιολογικά Προϊόντα πώς δημιουργήθηκε και τι προϊόντα εμπορεύεστε.

Το κατάστημα Gaias Life Βιολογικά Προϊόντα δημιουργήθηκε από μια ιδέα που είχα εγώ και η σύζυγος μου να φτιάξουμε ένα market βιολογικών προϊόντων στον Γέρακα που θα έδινε την ευκαιρία στους πελάτες μας να μουν στον κόσμο τον βιολογικών προϊόντων.

Τα βιολογικά προϊόντα όπως είναι το γάλα, το τυρί, το ψωμί, τα φρούτα, και αλλά πολλά είναι αυτά που επιλέ-

γουμε για το σπίτι, την οικογένεια, τα παιδιά μας. Αγνά, βιολογικά, νόστιμα, με την υπογραφή μικρών βιοκαλλιεργητών. Θησαυροί της ελληνικής γης ταξιδεύουν για την Gaias Life από όλη τη χώρα για να φτάσουν σε εσάς που αναζητάτε υγιεινές, καθημερινές γεύσεις, αλλά συγχρόως υψηλής διατροφικής και βιολογικής αξίας. Βεβαίως, επιθυμία μας είναι τα ελληνικά βιολογικά προϊόντα και ο μεσογειακός τρόπος διατροφής να φτάσει σε κάθε μεριά του κόσμου. Η βιολογική γεωργία είναι ένα αγροτικό σύστημα διαχείρισης, το οποίο παρέχει στον καταναλωτή φρέσκα, γευστικά, αυθεντικά τρόφιμα, ενώ ταυτόχρονα σέβεται την ισορροπία των οικοσυστημάτων.

Οι τυπικές πρακτικές της βιολογικής γεωργίας περιλαμβάνουν:

- Πολύ αυστηρά όρια στη χρήση προϊόντων φυτοπροστασίας και συνθετικών λιπασμάτων, ζωικών αντιβιοτικών, συντηρητικών και προσθετικών στην επεξεργασία των τροφίμων καθώς και άλλες εισροές.

Αλεξάνδρα
Κοφινιώτη

συντονιστείτε...!

© Φωτογραφιών: Αντώνης Αντωνακάκης

GAIAS LIFE ΜΕ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

- Απαγόρευση της χρήσης γενετικά τροποποιημένων οργανισμών (μεταλλαγμένα).

- Εκτροφή ζώων ελευθέρως βοσκής, και όχι ενσταβλισμένων με την χρήση βιολογικών ζωοτροφών.

- Εφαρμόζοντας κτηνοτροφικές πρακτικές σεβόμενες τα ζώα και το περιβάλλον.

Σ' έναν τομέα που αναπτύσσεται και αναγνωρίζεται μόλις τα τελευταία χρόνια πόσο εύκολο ήταν ως εγχείρημα; Ποιες δυσκολίες αντιμετωπίσατε;

Δεν ήταν καθόλου εύκολο, μπορώ να σας πω. Διότι λίγοι είναι συνειδητοποιημένοι καταναλωτές που ξέρουν τι αγοράζουν. Δυσκολευτήκαμε αρκετά να βρούμε Ελληνικά βιολογικά προϊόντα διότι το 90% της αγοράς είναι από ξένες χώρες.

Πώς αξιολογείτε τη δυναμική των βιολογικών προϊόντων στην ελληνική αγορά και ειδικά στην πόλη μας;

Τα βιολογικά προϊόντα έχουν κάθε χρόνο αύξηση της τάξεως του 15%. Είναι ένα πολύ σημαντικό ποσοστό για την ελληνική αγορά. Πιστεύω σε λίγα χρόνια θα εδραιωθούν στην ελληνική αγορά τροφίμων. Τα τελευταία χρόνια η ελληνική βιολογική γεωργία έχει κάνει μεγάλα άλματα και όλο και πιο πολλά ελληνικά βιολογικά προϊόντα βγαίνουν στην αγορά. Η πόλη μας είναι μια από τις λίγες πόλεις που μπορεί να καλύψει 100% της ανάγκης που έχει ένας καταναλωτής που ψωνίζει βιολογικά, όπως για παράδειγμα το βιολογικό κρεοπωλείο, το κατάστημα μας Gaias life Βιολογικά Προϊόντα και τέλος την βιολογική λαϊκή.

Πώς αποδέχτηκε η αγορά της πόλης μας ένα εξειδικευμένο κατάστημα βιολογικών προϊόντων;

Μπορώ να πω με μεγάλο ενδιαφέρον και αγάπη, ως προς την αγνότητα και ποιότητα των προϊόντων.

Και ποια τα πλεονεκτήματα και ποια τα μειονεκτήματα αυτής της αγοράς;

Τα πλεονεκτήματα είναι ότι έπειτα από πολλούς ελέγχους και πιστοποιήσεις αγοράζεις ένα προϊόν που είναι υψηλής διατροφικής αξίας, χωρίς επεξεργασία προσθετά ενισχυτικά γεύσης, συντηρητικά και καρκινογόνες ουσίες

που προσθέτουν οι μεγάλες βιομηχανίες στα συμβατικά τρόφιμα στον βωμό του κέρδους.

Το μόνο μειονέκτημα είναι η τιμή του, επειδή ένα βιολογικό προϊόν δημιουργείται με πολύ κόπο ως προς την παραγωγή του και έπειτα περνάει πολλά στάδια ελέγχου και πιστοποίησης για να καταφέρει να είναι σωστό για μας και την οικογένειά μας.

Μετά από 4 χρόνια λειτουργίας του καταστήματος πώς αποτιμάτε την πορεία του και ποιοι είναι οι μελλοντικοί σας στόχοι;

Μετά από 4 χρόνια λειτουργίας μπορώ να πω ότι, κάθε χρόνο και καλύτερα. Παρατηρούμε αύξηση τζίρου από το 2014 που ανοίξαμε έως και σήμερα, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν αρκετές δυσκολίες. Οι μελλοντικοί στόχοι μας είναι να ανοίξουμε ένα ηλεκτρονικό κατάστημα για να μπορέσουμε να διευρύνουμε τις πωλήσεις μας και στην υπόλοιπη Ελλάδα και από 'κει και έπειτα έχουμε βλέψεις και σε ένα δεύτερο κατάστημα.

Τι θα συμβουλευάτε κάποιον που θέλει να δραστηριοποιηθεί σε αυτόν τον χώρο;

Θα τον συμβούλευα να μην δει τα βιολογικά σαν εύκολο και γρήγορο κέρδος, θέλει αρκετή υπομονή και πείσμα για να βγει ένα σωστό αποτέλεσμα. Επίσης τα βιολογικά δεν είναι απλώς προϊόντα, είναι ολόκληρη φιλοσοφία είναι τρόπος ζωής και συμφιλίωσης με το περιβάλλον.

Πείτε μας δυο λόγια για σας.

Εγώ είμαι ένας άνθρωπος με θετική ενέργεια και θετικές σκέψεις προσπαθώ να εκμεταλλεύομαι το κάθε λεπτό της ζωής μου και να κάνω πράγματα. Πιστεύω ότι ο άνθρωπος έχει φτιαχτεί για πολλά πράγματα και ένα από αυτό είναι να βάζει στόχους στην ζωή του και να καταφέρνει να τους πετυχαίνει. ■

συντονιστείτε...!

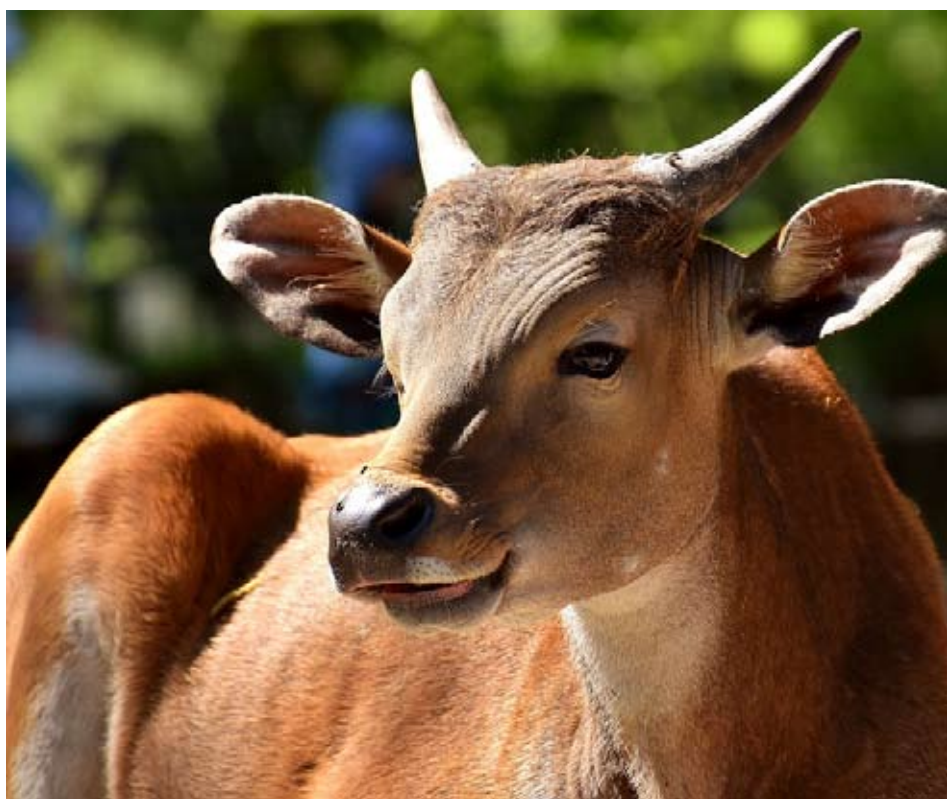
© Φωτογραφιών: Αντώνης Αντωννάκης

Τιπούκειτος

Η ΟΥΛΗ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΛΗΣ

Στην αυλή του μέγα Αλέξανδρου κάποιος, όπως αναφέρει ο Πλούταρχος, είχε πει αυτή τη φράση που σημαίνει πως η ουλή της διαβολής, δηλαδή η πληγή,

η ρετσινιά η ψευδής κατηγορία, από συκοφαντία, ακόμη και όταν αποδειχτεί πως δεν ήταν αληθινή αυτή παραμένει.

ΒΟΥΣ ΕΠΙ ΓΛΩΣΣΗ ΜΕΓΑΣ ΒΕΒΗΚΕΝ...

Τη φράση αυτή αναφέρει ο Αισχύλος στην τραγωδία του «Αγαμέμνων»: «*Τα δ' ἄλλα σιγῶ. Βους ἐπὶ γλῶσση μέγας βέβηκεν...*» δηλ. «Για τ' ἄλλα δε λέω τίποτα- βόδι έχει καθίσει πάνω

στη γλώσσα μου» και την χρησιμοποιούμε για εκείνους που δωροδοκούνται να μην μιλήσουν. Κι αυτό, γιατί ορισμένα νομίσματα των αρχαίων Αθηνών απεικόνιζαν το βόδι.

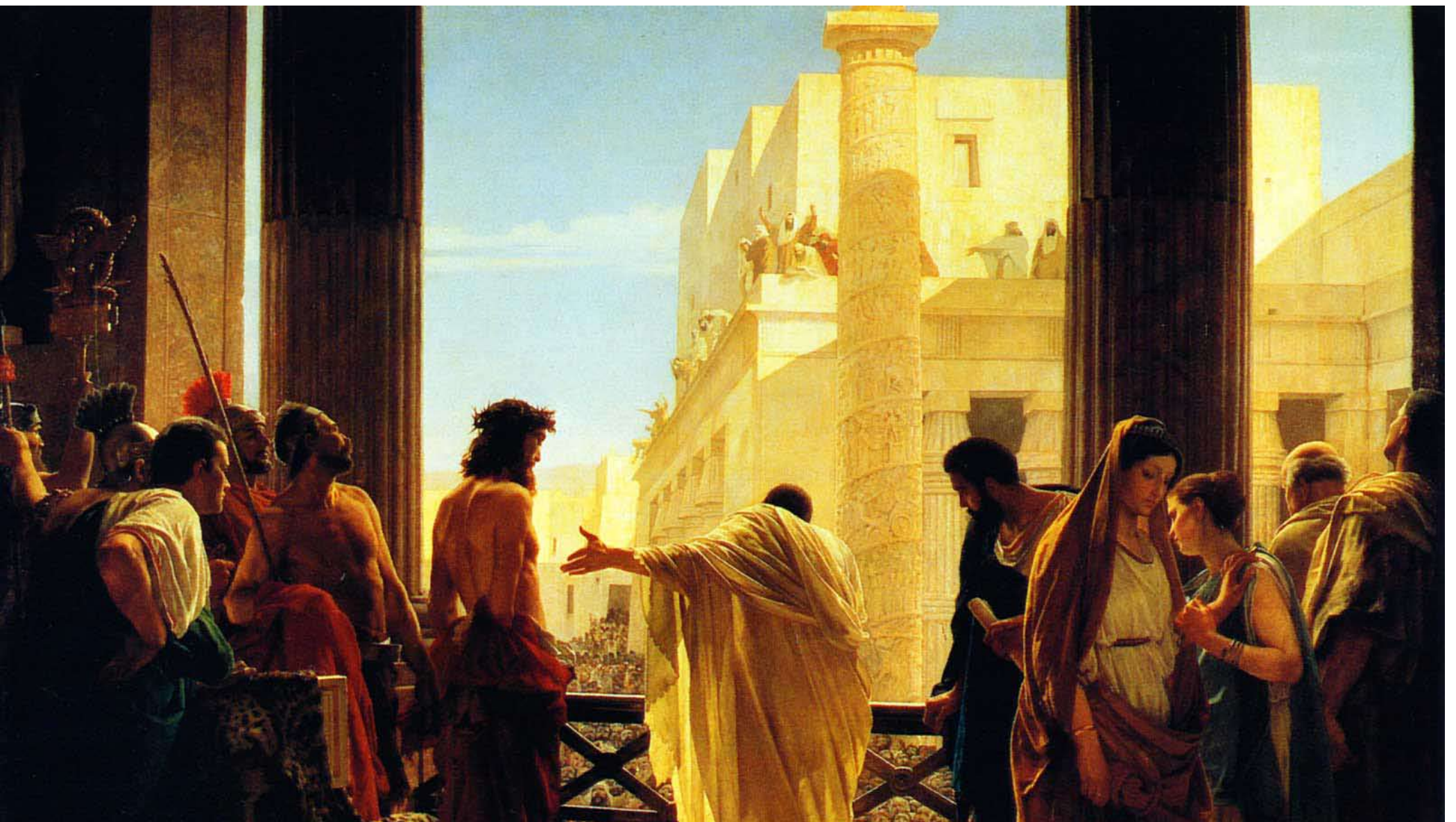

Γιώργος
Δούναβης

συντονιστείτε...!

ΙΔΕ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Με σκοπό να συγκινήσει τον Ιουδαϊκό λαό ο Πιλάτος χρησιμοποίησε αυτήν τη φράση παρουσιάζοντας τον Ιησού Χριστό, ντυμένο με κόκκινη πορφύρα και ακάνθινο στεφάνι. ■

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ - ΙΟΥΛΙΟΣ
2018 - 2019

Ετήσιο πρόγραμμα – προτάσεις :

1. Κυριακή 16.12.2018 - Φωτογράφιση στο Χριστουγεννιάτικο Λυκαβηττό και την Αθήνα.
2. Κυριακή 03.02.2019 - Περιήγηση και φωτογράφιση στην Αρχαία Αγορά.
3. Κυριακή 17.03.2019 - Περίπατος σε δασική διαδρομή του Υμηττού.
4. Κυριακή 21.04.2019– Περιήγηση και φωτογράφιση στο Ναύπλιο .
5. Κυριακή 19.05.2019 - Φωτογράφιση στην Πανσέληνος.
6. Σαββατοκύριακο 01/02.06.2019 - Αστροφωτογράφιση στην λιμνοθάλασσα του Μεσολογίου.
7. Κυριακή 24.06.2019 -Πραγματοποίηση μουσικής εκδήλωσης με αφορμή την Ευρωπαϊκή Ημέρα Μουσικής στην πλατεία του Γέρακα

Έκτακτες δράσεις του Ομίλου θα ανακοινώνονται στο site του Σωματείου και στις σελίδες κοινωνικής δικτύωσης. ■

Η εκδοτική ομάδα του Σωματείου μας Πέντανδρον έχει προγραμματίσει την έκδοση των ακόλουθων e-book:

1. Περί καθηκόντων των μαθητών της χριστιανικής ανατροφής και παιδαγωγίας και περί εγκλημάτων του Νεόφυτου Νικητόπολου.
2. Πεζά ποιήματα Αρθούρου Ρεμπώ, του Γιάννη Γ. Σφακιανάκη.
3. Ο μαλικιάνναγας Αληδάκης και το τραγούδι του από τον Γεωργή Πάτερο, φωτογραφικό και ποιητικό λεύκωμα.
4. Έρανος πολλών ωφελίμων θεολογίας τε και ηθικής, του Ανδρέα Θεοτόκη.
5. Σαμαριά η Μινωική χώρα της Χρυσομαλλούσας, του Μιχαήλ Μεταξά.
6. Ικνογραφίες, του Μιχαήλ Δεματά.
7. Στου γλιτωμού το χάζι, του Θεόδρου Ντόρου.
8. Συλλογή των γνωστών ποιημάτων του ιππ. Διονυσίου Σολωμού, 1857, Επανεκδοση.
9. Αναζητώντας άλλη Γη, του Μιχαήλ Μεταξά.
10. Των αδόξων ποιητών πεισιθανάτι-οι στίχοι Ανθολόγιο (τόμ. Α)
11. Χορεύοντας στους μύθους των Ν. Σίμου - Έβελιν Κωνσταντινίδη - Μ. Μεταξά
12. achaia clauss - στο πριγκηπάτο της Μαυροδάφνης, του Αντ. Αντωνιάκη.
13. Pizes, του Μιχαήλ Μεταξά ■

Κώστας Μανιός

..και όμως είναι αλήθεια..!

- Πάνω από το 25% των πληκτρολογίων στα νοσοκομεία είναι φορείς σταφυλόκοκου.
- Τα δακτυλικά αποτυπώματα των Κοάλα και των ανθρώπων είναι πανομοιότυπα.
- Η Αφροδίτη είναι ο μόνος πλανήτης στο ηλιακό σύστημα που περιστρέφεται κατά τη φορά των δεικτών του ρολογιού.
- Κάθε μέρα είναι κατά 55 δισεκατομμυριοστά του δευτερολέπτου μεγαλύτερη από την προηγούμενη μέρα.
- Ο Τσάρλι Τσάπλιν (ο αυθεντικός) βγήκε τρίτος σε έναν διαγωνισμό σωσιών του Τσάρλι Τσάπλιν.
- Τα σαλιγκάρια μπορούν να κοιμούνται για 3 χρόνια χωρίς να τρώνε καθόλου.
- Ορισμένα λιοντάρια ζευγαρώνουν πάνω από 50 φορές την ημέρα.
- Σε πάνω από το 90% των συντριβών αεροσκαφών υπάρχουν επιζώντες.
- Οι πόρνες στη ρωμαϊκή εποχή χρέωναν την αντίστοιχη τιμή 8 ποτηριών κόκκινου κρασιού. ■